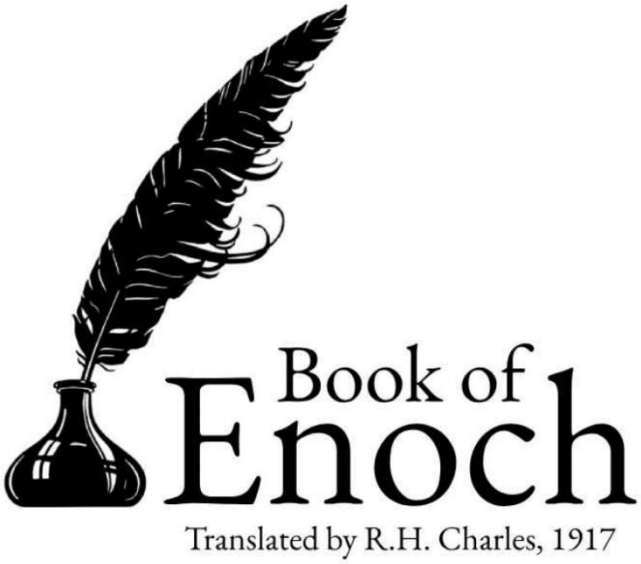

Enocho knyga

1 SKYRIUS

1. Enocho palaiminimo žodžiai, kuriais jis palaimino išrinktuosius ir teisiuosius, kurie gyvens sielvarto dieną, kai bus pašalinti visi nedorėliai ir bedieviai.
2. Ir jis pradėjo savo palyginimą ir tarė: „Teisusis vyras Enochas, kurio akis atvėrė Dievas, danguje išvydo Šventojo regėjimą, kurį man rodė angelai. Iš jų aš viską girdėjau ir iš jų supratau, kaip mačiau, bet ne šiai kartai, bet tolimai, kuri bus ateityje.“
3. Apie išrinktuosius kalbėjau ir pradėjau savo palyginimą apie juos: Šventasis Didysis išeis iš savo buveinės,
4. Ir amžinasis Dievas žengs žemėn, ant Sinajaus kalno, ir pasirodys iš savo stovyklos, ir savo galybės jėga pasirodys iš dangų.
5. Ir visus apims baimė, Ir Sargybiniai drebės, Ir didelė baimė ir drebulys juos apims iki pat žemės pakraščių.
6. Aukšti kalnai sudrebės, aukštos kalvos bus pažemintos ir ištirps kaip vaškas nuo liepsnos,
7. Ir žemė bus visiškai perplėšta į gabalus, ir visa, kas yra žemėje, pražus, ir bus teismas visiems žmonėms.
8. Bet su teisiaisiais Jis sudarys taiką. Ir apsaugos išrinktuosius, ir jiems bus gailestingumas. Ir jie visi priklausys Dievui, ir jiems seksis, ir jie visi bus palaiminti. Ir Jis padės jiems visiems, ir jiems pasirodys šviesa, ir Jis sudarys su jais taiką.
9. Ir štai! Jis ateina su dešimtimis tūkstančių savo šventųjų, įvykdyti teismo visiems ir sunaikinti visus bedievius, ir apkaltinti kiekvieną kūną už visus jų bedievystės darbus, kuriuos jie bedieviškai padarė, ir už visus sunkius žodžius, kuriuos bedieviai nusidėjėliai kalbėjo prieš Jį.

2 SKYRIUS

1. Stebėkite visa, kas vyksta danguje, kaip jie nekeičia savo orbitų, ir šviesuliai, kurie yra danguje, kaip jie visi kyla ir išsirikiuoja kiekvienas savo laiku ir neperžengia jiems nustatytos tvarkos.
2. Pažvelkite į žemę ir atkreipkite dėmesį į tai, kas joje vyksta nuo pradžios iki galo, kokie jie tvirti, kaip niekas žemėje nesikeičia, bet jums matomi visi Dievo darbai.
3. Pažiūrėkite vasarą ir žiemą, kaip visa žemė pilna vandens, kaip debesys, rasa ir lietus lyja ant jos.

3 SKYRIUS

Stebėkite ir pamatykite, kaip žiemą visi medžiai atrodo tarsi nudžiūvę ir numetę visus lapus, išskyrus keturiolika medžių, kurie nepraranda savo lapijos, bet išlaiko senąją lapiją dvejus trejus metus, kol ateis nauja.

4 SKYRIUS

Ir vėl stebėkite vasaros dienas, kaip saulė yra virš žemės, priešais ją. Ir jūs ieškote pavėsio bei prieglobsčio dėl saulės karščio, o žemė taip pat dega nuo augančio karščio, todėl negalite žengti ant žemės ar ant uolos dėl jos karščio.

5 SKYRIUS

1. Stebėkite, kaip medžiai pasidengia žaliais lapais ir veda vaisius: todėl atkreipkite dėmesį ir pažinkite visus Jo darbus ir pripažinkite, kaip Tas, kuris gyvena amžinai, juos tokius sukūrė.
2. Ir taip visi Jo darbai tęsiasi metai iš metų per amžius, ir visos užduotys, kurias jie atlieka Jam, ir jų užduotys nesikeičia, bet taip, kaip Dievas paskyrė, taip ir daroma.
3. Ir štai, kaip jūra ir upės panašiai atlieka ir nekeičia savo užduočių nuo Jo įsakymų.
4. Bet jūs nebuvote tvirti ir nevykdėte Viešpaties įsakymų, bet nusigręžėte ir kalbėjote išdidžius bei kietus žodžius savo netyromis burnomis prieš Jo didybę. O jūs, kietaširdžiai, nerasite ramybės.
5. Todėl jūs prakeiksite savo dienas, Ir jūsų gyvenimo metai praeis, Ir jūsų sunaikinimo metai padaugės amžiname prakeiksme, Ir jūs nerasite gailestingumo.
6. Tomis dienomis jūs paversite savo vardus amžinu prakeiksmu visiems teisiesiems, ir per jus keiks visi, kurie keikia, ir visi nusidėjėliai ir bedieviai jus keiks, ir jums, bedieviams, bus prakeikimas. Ir visi... džiaugsis, ir bus nuodėmių atleidimas, ir visokia gailestingumas, ir ramybė, ir kantrybė: jiems bus išgelbėjimas, gera šviesa. Ir visiems jums, nusidėjėliams, nebus išgelbėjimo, bet ant jūsų visų liks prakeikimas.
7. Bet išrinktiesiems bus šviesa, džiaugsmas ir ramybė, ir jie paveldės žemę.
8 Ir tada išrinktiesiems bus suteikta išmintis, ir jie visi gyvens ir niekada daugiau nenusidės nei dėl bedievystės, nei dėl puikybės. Bet išmintingie bus nuolankūs.
9 Ir jie daugiau neperžengs ribų, ir nenusidės visas savo gyvenimo dienas, ir nemirs nuo dieviškojo rūstybės ar įniršio, bet užbaigs savo gyvenimo dienų skaičių. Ir jų gyvenimas pailgės ramybėje, ir jų džiaugsmo metai bus padauginti amžinoje džiaugsme ir ramybėje, visas jų gyvenimo dienas.

6 SKYRIUS

1. Ir atsitiko, kad žmonių vaikams padaugėjus, tomis dienomis jiems gimė gražios ir žavios dukterys.

2. Ir angelai, dangaus vaikai, tai matė ir geidė jų, ir tarė vienas kitam: „Eime, išsirinkime sau žmonas iš žmonių vaikų ir susilaukime vaikų.“
3. Ir Semjaza, kuris buvo jų vadas, tarė jiems: „Bijau, kad jūs tikrai nesutiksite atlikti šio darbo, ir aš vienas turėsiu sumokėti už didelę nuodėmę.“
4. Ir visi jam atsakė: „Prisiekime visi ir abipusiais prakeiksmais įsipareigokime neatsisakyti šio plano, bet įvykdyti šį dalyką.“
5. Tada jie visi kartu prisiekė ir susisaistė abipusiais prakeiksmais.
6. Ir jų buvo iš viso du šimtai; kurie Jaredo dienomis nusileido ant Hermono kalno viršūnės, ir jie pavadino jį Hermono kalnu, nes jie prisiekė ir įsipareigojo abipusiais keiksmais ant jo.
7. Ir tai yra jų vadų vardai: Sêmîazâz, jų lyderis, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asârôl, Batâqîjâl, Asâârôl, Armêl, Armêl Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Tai jų dešimtukų vadai.

7 SKYRIUS

1. Ir visi kiti kartu su jais ėmė sau žmonas, ir kiekvienas išsirinko po vieną, ir pradėjo pas jas eiti ir su jomis susiteršti, ir mokė juos burtų ir užkeikimų, šaknų karpymo ir supažindino su augalais.
2. Ir jos pastojo ir pagimdė didelius milžinus, kurių ūgis siekė tris tūkstančius elnių:
3. Kuris prarijo visus žmonių turtus. Ir kai vyrai nebegalėjo jų išlaikyti,
4. Milžinai atsisuko prieš juos ir prarijo žmoniją.
5. Ir jie pradėjo nusidėti paukščiams, žvėrims, ropliams ir žuvims, ir ryti vienas kito kūną ir gerti kraują.
6. Tada žemė apkaltino nusikaltėlius.

8 SKYRIUS

1. Ir Azazêlis mokė vyrus gaminti kardus, peilius, skydus ir krūtinės šarvus, ir supažindino juos su žemės metalais ir jų apdirbimo menu, apyrankėmis, papuošalais, stibio naudojimu, vokų gražinimu, visokiais brangakmeniais ir visokiais dažikliais.
2. Ir kilo daug bedievystės, ir jie ištvirkavo, ir buvo suklaidinti, ir sugedo visais savo keliais. Semjâzâ mokė burtų ir šaknų kirtimo, Armârôs – burtų išaiškinimo, Barâqîjâl – astrologijos, Kôkabêl – žvaigždynų, Ezêqêêl – debesų pažinimo, Araqiêl – žemės ženklų, Shamsiêl – saulės ženklų ir Sariêl – mėnulio eigos. Ir kai žmonės žūdavo, jie šaukdavo, ir jų šauksmas pakilo į dangų...

9 SKYRIUS

1. Ir tada Mykolas, Urielis, Rafaelis ir Gabrielius pažvelgė žemyn iš dangaus ir matė daug kraujo praliejimo žemėje ir visokią neteisėtą veikimą žemėje.
2. Ir jie sakė vienas kitam: „Žemė, sukurta be gyventojų, šaukia jų šauksmo balsu iki dangaus vartų.
3. O dabar jums, dangaus šventiesiems, žmonių sielos kreipiasi, sakydamos: „Atneškite mūsų bylą Aukščiausiajam.“
4. Ir jie tarė amžių Viešpaties vardui: „Viešpačių Viešpatie, dievų Dieve, karalių Karaliau ir amžių Dieve, Tavo šlovės sostas stovi per visas amžių kartas, ir Tavo vardas šventas, šlovingas ir palaimintas per visas amžiumias!
5. Tu visa sukūrei ir Tu turi valdžią viskam; ir visa yra nuoga ir atvira Tavo akyse, ir Tu viską matai, ir niekas negali nuo Tavęs pasislėpti.
6. Matai, ką padarė Azazelis, kuris mokė žemėje viso neteisumo ir atskleidė amžinąsias paslaptis, kurios buvo saugomos danguje, kurias žmonės stengėsi išmokti:
7. Ir Semjaza, kuriam Tu davei valdžią valdyti savo bendrininkus.
8. Jos nuėjo pas žmonių dukteris žemėje, miegojo su jomis, suteršė save ir atskleidė joms visokias nuodėmes.
9. Ir moterys pagimdė milžinus, ir visa žemė per tai prisipildė kraujo ir neteisybės.
10. Ir dabar štai mirusiųjų sielos verkia ir šaukiasi prie dangaus vartų, jų raudos pakilo ir negali nutilti dėl neteisėtų darbų, kurie daromi žemėje.
11. Ir Tu žinai viską prieš jiems įvykstant, ir Tu matai šiuos dalykus ir Tu juos toleru, ir Tu mums nesakai, ką mes turime su jais daryti.“

10 SKYRIUS

1. Tada tarė Aukščiausiasis, Šventasis ir Didis, ir pasiuntė Urielį pas Lamecho sūnų, sakydamas jam:
2. Eik pas Nojų ir pasakyk jam mano vardu: „Pasislėpk!“ ir apreikšk jam artėjančią pabaigą: visa žemė bus sunaikinta, ir netrukus ją užlies tvanas, kuris sunaikins visa, kas joje yra.
3. O dabar nurodykite jam, kad jis galėtų pabėgti ir jo palikuonys būtų išsaugoti visoms pasaulio kartoms.“
4. Ir vėl Viešpats tarė Rafaeliui: „Surišk Azazelį rankomis ir kojomis ir įmesk jį į tamsą; padaryk plyšį dykumoje, kuri yra Dūdaelyje, ir įmesk jį ten.“
5. Uždėkite ant jo šiurkščius ir dantytus akmenis, uždenkite jį tamsa, tegul jis ten pasilieka amžinai, ir uždenkite jo veidą, kad nematytų šviesos.
6. Ir didžiojo teismo dieną jis bus įmestas į ugnį. Ir išgydys žemę, kurią sugadino angelai, ir paskelbs žemės išgydymą, kad jie galėtų išgydyti marą ir kad visi žmonių vaikai nepražūtų dėl visų slaptų dalykų, kuriuos atskleidė Sargybiniai ir išmokė savo sūnus.
8. Ir visa žemė buvo sugadinta dėl darbų, kurių mokė Azazêl: jam priskirkite visas nuodėmes.“
9. Ir Viešpats tarė Gabrieliui: „Eik prieš niekšus, niekšus ir paleistuvystės vaikus! Sunaikink paleistuvystės vaikus ir Sargybinių vaikus iš žmonių tarpo ir išvesk juos! Siųsk juos vieną prieš kitą, kad jie galėtų sunaikinti vienas kitą mūšyje, nes jie neturės ilgų dienų.“
10. Ir joks prašymas, kurio jie, tavęs, prašytų jų tėvai, nebus patenkintas jų tėvams jų vardu; nes jie tikisi gyventi amžinąjį gyvenimą ir kad kiekvienas iš jų gyvens penkis šimtus metų.“
11. Ir Viešpats tarė Mykolui: „Eik, surišk Semjazą ir jo bendrininkus, kurie susivienijo su moterimis ir taip susitepė jomis visu jų nešvarumu.“
12. Ir kai jų sūnūs nužudys vienas kitą ir jie matys savo mylimųjų sunaikinimą, suriškite juos septyniasdešimčiai

kartų žemės slėniuose iki jų teismo ir jų įvykdymo dienos, kol bus įvykdytas amžinas teismas.
13. Tomis dienomis jie bus nuvesti į ugnies bedugnę, į kankinimus ir kalėjimą, kuriame bus įkalinti amžinai.
14. Ir nuo to laiko visi, kurie bus pasmerkti ir sunaikinti, bus surišti kartu su jais iki visų kartų pabaigos.
15. Ir sunaikink visas nedorėlių dvasias ir Stebėtojų vaikus, nes jie skriaudė žmoniją.
16. Sunaikink visą neteisybę nuo žemės paviršiaus ir teatbaidyk kiekvienas piktas darbas! Teišdygsta teisumo ir tiesos augalas, ir jis bus palaiminimas! Teisumo ir tiesos darbai bus pasodinti tiesoje ir džiaugsme per amžius.
17 Ir tada visi teisieji išsigelbės ir gyvens, kol susilauks tūkstančius vaikų, ir visas savo jaunystės bei senatvės dienas jie užbaigs ramybėje.
18 Ir tada visa žemė bus teisiai dirbama, ir visa bus apsodinta medžiais ir bus pilna palaiminimo.
19. Ir bus pasodinti visi geidžiami medžiai, ir bus apsodinti vynmedžiai. Vynmedis, kurį jie ten pasodins, duos gausų vyno, ir kiekviena sėkla, kuri ten bus pasėta, duos tūkstantį derlių, o kiekvienas alyvų saikas duos dešimt spaudyklių aliejaus.
20. Ir apvalyk žemę nuo visokios priespaudos, nuo visokios neteisybės, nuo visokios nuodėmės ir nuo visokios bedievystės; ir visą nešvarumą, kuris daromas žemėje, sunaikink nuo žemės paviršiaus.
21. Ir visi žmonių vaikai taps teisūs, ir visos tautos garbins mane ir šlovins mane, ir visi mane garbins. Ir žemė bus apvalyta nuo visų nešvarumų, nuo visų nuodėmių, nuo visų bausmių ir nuo visų kankinimų, ir Aš niekada daugiau jų nesiųsiu ant jos iš kartos į kartą ir per amžius.

11 SKYRIUS

1. Ir tomis dienomis Aš atidarysiu palaiminimo sandėlius, esančius danguje, kad siųsčiau juos žemyn ant žemės ant žmonių vaikų darbo ir triūso.
2. Ir tiesa bei taika bus sujungtos per visas pasaulio dienas ir per visas žmonių kartas.

12 SKYRIUS

1. Prieš tai Enochas buvo pasislėpęs, ir nė vienas iš žmonių vaikų nežinojo, kur jis pasislėpęs, kur gyvena ir kas jam nutiko.
2. Ir jo veikla buvo susijusi su Stebėtojais, o jo dienos buvo su šventaisiais.
3. Ir aš, Enochas, šlovinau didybės Viešpatį ir amžių Karalių, ir štai! Stebėtojai vadino mane raštininku Enochu ir tarė man:
4. „Enochai, teisumo raštininke, eik ir paskelbk dangaus sargybiniams, kurie paliko aukštą dangų, šventą amžinąją vietą, ir susitepė moterimis, ir elgėsi kaip žemės vaikai, ir ėmė sau žmonas: „Jūs padarėte didelį sunaikinimą žemėje.“
5. Ir jūs neturėsite ramybės nei nuodėmių atleidimo; ir kadangi jie džiaugiasi savo vaikais,
6. Jie matys savo mylimųjų žudynes, raudos dėl savo vaikų sunaikinimo ir maldaus amžinai, bet gailestingumo ir ramybės jūs nepasieksite.“

13 SKYRIUS

1. Ir Enochas nuėjo ir tarė: „Azazel, tu neturėsi ramybės! Tau paskelbtas griežtas nuosprendis – tave sukaustyti.“
2. Ir tau nebus leista, nė vienas prašymas nebus patenkintas dėl neteisybės, kurios mokei, ir dėl visų bedievystės, neteisybės ir nuodėmės darbų, kuriuos parodei žmonėms.“
3. Tada nuėjau ir kalbėjau su jais visais kartu, ir jie visi išsigando, juos apėmė baimė ir drebulys.
4. Ir jie maldavo manęs parašyti jiems prašymą, kad jie galėtų gauti atleidimą, ir perskaityti jų prašymą dangaus Viešpaties akivaizdoje.
5. Nuo to laiko jie negalėjo su Juo kalbėtis nei pakelti akių į dangų iš gėdos dėl savo nuodėmių, už kurias buvo pasmerkti.
6. Tada aš užrašiau jų prašymą ir maldą dėl jų dvasios ir kiekvieno žmogaus darbų, taip pat dėl jų prašymų atleisti ir gyventi ilgai.
7. Aš nuėjau ir atsisėdau prie Dano vandenų, Dano žemėje, į pietus nuo vakarų nuo Hermono. Skaičiau jų prašymą, kol užmigau.
8. Ir štai mane aplankė sapnas, ir mane užklupo vizijos, ir aš mačiau bausmės vizijas, ir balsas liepė man papasakoti apie tai dangaus sūnums ir juos sudrausminti.
9. Kai pabudau, atėjau pas juos, ir jie visi sėdėjo susirinkę, verkdami Abelsjaile, kuris yra tarp Libano ir Sênêsêr, užsidengę veidus.
10. Ir aš papasakojau jiems visas vizijas, kurias mačiau sapne, ir pradėjau kalbėti teisumo žodžius bei barti dangiškuosius Sargybinius.

14 SKYRIUS

1. Teisumo žodžių knyga ir amžinųjų Sargybinių papeikimas pagal Šventojo Didžiojo įsakymą toje vizijoje.
2. Sapne regėjau tai, ką dabar pasakysiu kūno liežuviu ir savo burnos alsavimu: ką Didysis davė žmonėms, kad su jais būtų galima kalbėtis ir suprasti širdimi.
3. Kaip Jis sukūrė ir suteikė žmogui galią suprasti išminties žodį, taip Jis sukūrė ir mane bei suteikė man galią barti Sargybinius, dangaus vaikus.
4. Aš parašiau tavo prašymą ir savo regėjime supratau, kad tavo prašymas nebus tau patenkintas per visas amžinybės dienas ir kad tau jau buvo priimtas galutinis teismas: taip, tavo prašymas tau nebus patenkintas.
5. Ir nuo šiol jūs nepakilsite į dangų per amžius, ir žemės pančiais jus supančiojo sprendimas visoms pasaulio dienoms.
6. Ir kad anksčiau būsite matę savo mylimų sūnų sunaikinimą ir jais nesidžiaugsite, bet jie kris nuo jūsų kardo.
7. Ir tavo prašymas jų vardu nebus patenkintas, net jei verktum, melstumeisi ir kalbėtum visus žodžius, esančius rašte, kurį parašiau.
8. Ir regėjimas man buvo parodytas taip: štai regėjime debesys mane kvietė, rūkas mane šaukė, žvaigždžių eiga ir žaibai mane greitino, o vėjai regėjime mane skriejo, pakėlė aukštyn ir nešė į dangų.
9. Ir aš ėjau, kol priartėjau prie sienos, pastatytos iš kristalų ir apsuptos ugnies liežuvių: ir tai pradėjo mane gąsdinti.

10. Ir aš įžengiau į ugnies liežuvius ir priartėjau prie didelio namo, pastatyto iš krištolo. Namo sienos buvo tarsi mozaikinės grindys, padarytos iš krištolo, o pamatas – iš krištolo.
11. Jo lubos buvo kaip žvaigždžių ir žaibų takas, o tarp jų buvo ugniniai cherubai, o jų dangus buvo skaidrus kaip vanduo.
12. Liepsnojanti ugnis supo sienas, o jų vartai liepsnojo ugnimi.
13. Įėjau į tą namą, ir jis buvo karštas kaip ugnis ir šaltas kaip ledas. Jame nebuvo jokių gyvenimo malonumų. Baimė mane apėmė, ir drebulys mane apėmė.
14. Aš drebėjau ir virpėjau, ir aš puoliau veidu ant žemės.
15. Ir aš regėjau regėjimą! Ir štai ten buvo antras namas, didesnis už pirmąjį, ir visas portalas stovėjo atviras prieš mane, ir jis buvo pastatytas iš ugnies liepsnų.
16. Ir visais atžvilgiais jis taip išsiskyrė spindesiu, didybe ir mastais, kad negaliu jums apsakyti jo spindesio ir masto.
17. Jo dugnas buvo iš ugnies, o virš jo buvo žaibai ir žvaigždžių takai, o lubos taip pat buvo liepsnojanti ugnis.
18. Ir aš pažvelgiau ir pamačiau jame didingą sostą; jo išvaizda buvo kaip krištolas, o jo ratai – kaip spindinti saulė, ir ten buvo matyti cherubai.
19. Iš po sosto tryško liepsnojančios ugnies srovės, todėl negalėjau į jas žiūrėti.
20. Ir Didžioji Šlovė sėdėjo ant jo, o Jo drabužiai žibėjo ryškiau nei saulė ir buvo baltesni už bet kokį sniegą.
21. Dėl didybės ir šlovės nė vienas angelas negalėjo įeiti ir išvysti Jo veido, ir joks kūnas negalėjo Jo išvysti.
22. Liepsnojanti ugnis buvo aplink Jį, ir didelė ugnis stovėjo priešais Jį, ir niekas aplinkui negalėjo prie Jo prisiartinti. Dešimt tūkstančių kartų dešimtys tūkstančių stovėjo prieš Jį, tačiau Jam nereikėjo patarėjo.
23. Ir švenčiausieji, kurie buvo arti Jo, naktį nepasitraukė nuo Jo ir nepasitraukė.
24. Iki tol aš gulėjau kniūbsčias kniūbsčias, drebėdamas. Viešpats pašaukė mane savo lūpomis ir tarė: „Ateik čia, Enochai, ir išgirsk mano žodį.“
25. Ir vienas iš šventųjų atėjo pas mane ir mane pažadino, ir liepė man atsikelti ir priartėti prie durų. Ir aš nusilenkiau veidu žemyn.

15 SKYRIUS

1. Jis atsakė ir tarė man, ir aš išgirdau Jo balsą: „Nebijok, Enochai, teisusis vyre ir teisumo raštininke! Prieik čia ir išgirsk mano balsą.“
2. Ir eik, sakyk dangaus Sargybiniams, kurie tave siuntė užtarti juos: „Jūs turėtumėte užtarti“ žmones, o ne žmonės už jus:
3. Kodėl palikote aukštą, šventą ir amžiną dangų, sugulėjote su moterimis, suteršėte save žmonių dukterimis, ėmėte sau žmonas, elgėtės kaip žemės vaikai ir susilaukėte milžinų kaip savo sūnų?
4. Ir nors buvote šventi, dvasingi, gyvenantys amžinąjį gyvenimą, jūs susitepėte moterų krauju ir susilaukėte vaikų kūno krauju ir, kaip žmonių vaikai, geidėte kūno ir kraujo, kaip ir tie, kurie miršta ir žūsta.
5. Todėl daviau jiems žmonas, kad juos apvaisintų ir per juos susilauktų vaikų, idant jiems nieko netrūktų žemėje.
6. Bet anksčiau jūs buvote dvasingi, gyvenantys amžinąjį gyvenimą ir nemirtingi visoms pasaulio kartoms.
7. Todėl aš nepaskyriau jums žmonų, nes dangiškieji gyvena danguje.
8. Ir dabar milžinai, kilę iš dvasių ir kūno, bus vadinami piktosiomis dvasiomis žemėje ir žemėje bus jų buveinė.
9. Piktosios dvasios kilo iš jų kūnų; kadangi jos gimsta iš žmonių, o iš šventųjų Sargybinių yra jų pradžia ir pirmapradė kilmė; jos bus piktosios dvasios žemėje ir jos bus vadinamos piktosiomis dvasiomis.
10. Dangaus dvasios gyvens danguje, o žemės dvasios, kurios gimė žemėje, gyvens žemėje.
11. Ir milžinų dvasios kankina, engia, naikina, puola, kariauja ir naikina žemę, ir kelia problemų: jos nevalgo, bet alksta ir trokšta, ir kelia nusikaltimus. Ir šios dvasios pakils prieš žmonių vaikus ir prieš moteris, nes jos kilo iš jų.

16 SKYRIUS

1. Nuo milžinų žudynių, sunaikinimo ir mirties dienų, iš kurių kūno sielų dvasios, išėjusios, naikins neužsitraukdamos teismo – taip jos naikins iki pabaigos dienos, didžiojo teismo, kuriame amžius bus užbaigtas, Sargybiniams ir bedieviams, taip, bus visiškai užbaigtas.
2. O dabar Sargybiniams, kurie tave pasiuntė už juos užtarti, kurie kadaise buvo danguje, sakyk jiems:
3. „Buvai danguje, bet visos paslaptys dar nebuvo tau apreikštos, o tu žinojai niekam tikusias paslaptis, kurias savo širdies kietumu apreiškei moterims, ir per šias paslaptis moterys ir vyrai daro daug pikta žemėje.“
4. Todėl sakyk jiems: „Jūs neturite ramybės“.

17 SKYRIUS

1. Ir jie paėmė mane ir nuvedė į vietą, kurioje esantys buvo tarsi liepsnojanti ugnis ir, kai panorėdavo, pasirodydavo kaip žmonės.
2. Ir jie nuvedė mane į tamsos vietą, į kalną, kurio viršūnė siekė dangų.
3. Ir aš mačiau šviesulių vietas, žvaigždžių ir griaustinio lobynus, ir tolimiausiuose gelmes, kur buvo ugninis lankas su strėlėmis ir jų strėlinė, ugninis kardas ir visi žaibai.
4. Ir jie mane nuvedė prie gyvųjų vandenų, prie vakarų ugnies, kuri sugeria kiekvieną saulės nusileidimą.
5. Ir aš priėjau prie ugnies upės, kurioje ugnis teka kaip vanduo ir išsilieja į didžiąją jūrą vakarų kryptimi.
6. Mačiau didžiąsias upes ir pasiekiau didžiąją upę ir didelę tamsą, ir nuėjau į vietą, kur joks kūnas nevaikšto.
7. Mačiau žiemos tamsos kalnus ir vietą, iš kurios trykšta visi gelmių vandenys.
8. Aš mačiau visų žemės upių žiotis ir gelmių žiotis.

18 SKYRIUS

1. Mačiau visų vėjų lobynus: mačiau, kaip Jis jais aprūpino visą kūriniją ir tvirtus žemės pamatus.
2. Ir aš pamačiau žemės kertinį akmenį: mačiau keturis vėjus, kurie neša žemę ir dangaus tvirtumą.
3. Ir aš mačiau, kaip vėjai ištiesia dangaus skliautus ir išsilaiko tarp dangaus ir žemės: tai yra dangaus stulpai.

4. Mačiau dangaus vėjus, kurie pasisuka ir saulės bei visų žvaigždžių ratą supa į jų nusileidimą.
5. Mačiau vėjus, nešančius debesis žemėje: mačiau angelų takus. Mačiau žemės pakraštyje dangaus tvirtumą viršuje.
6. Ir aš ėjau pirmyn ir pamačiau vietą, kuri dega dieną ir naktį, kur yra septyni didingų akmenų kalnai, trys rytuose ir trys pietuose.
7. O tie, kurie buvo rytuose, buvo iš spalvoto akmens, vienas iš perlų, vienas iš hiacinto, o tie, kurie buvo pietuose, iš raudono akmens.
8. Bet vidurinysis siekė dangų kaip Dievo sostas, iš alabastro, o sosto viršūnė buvo iš safyro.
9. Ir aš pamačiau liepsnojančią ugnį. Už šių kalnų yra sritis, didžiulės žemės pakraštys: ten buvo užbaigtas dangus.
10. Ir aš mačiau gilią bedugnę su dangiškos ugnies stulpais, o tarp jų mačiau krintančius ugnies stulpus, kurie buvo neapsakomai panašūs į aukštį ir į gelmes.
11. Ir už tos bedugnės pamačiau vietą, kurioje nebuvo dangaus tvirtumo viršuje ir tvirtai įrengtos žemės apačioje: nebuvo vandens ant jos ir nebuvo paukščių, bet tai buvo apleista ir siaubinga vieta.
12. Aš ten regėjau septynias žvaigždes, panašias į didelius degančius kalnus, ir kai aš apie jas teiravausi,
13. Angelas tarė: „Ši vieta yra dangaus ir žemės pabaiga: ji tapo kalėjimu žvaigždėms ir dangaus kareivijai.“
14. O žvaigždės, kurios rieda virš ugnies, yra tos, kurios nusižengė Viešpaties įsakymui savo užtekėjimo pradžioje, nes jos nepasirodė nustatytu laiku.
15. Ir Jis įniršo ant jų ir surišo juos iki to laiko, kai jų kaltė bus įvykdyta, būtent dešimčiai tūkstančių metų.“

19 SKYRIUS

1. Ir Urielis man tarė: „Čia stovės angelai, kurie susijungė su moterimis, ir jų dvasios, įgaudamos įvairias formas, teršia žmoniją ir ves juos į auką demonams kaip dievams, čia jie stovės iki didžiojo teismo dienos, kurioje jie bus teisiami, kol jiems bus padarytas galas.“
2. Ir angelų moterys, kurios nuklydo, taps sirenomis.“
3. Ir aš vienas, Enochas, mačiau regėjimą, visų dalykų pabaigą: ir joks žmogus nematys taip, kaip aš mačiau.

20 SKYRIUS

1. Ir tai yra šventųjų angelų, kurie stebi, vardai.
2. Urielis, vienas iš šventųjų angelų, kuris yra virš pasaulio ir virš Tartaro.
3. Rafaelis, vienas iš šventųjų angelų, kuris yra virš žmonių dvasių.
4. Raguelis, vienas iš šventųjų angelų, atkeršijusių šviesulių pasauliui.
5. Mykolas, vienas iš šventųjų angelų, būtent tas, kuris valdo geriausią žmonijos dalį ir chaosą.
6. Saraqâêl, vienas iš šventųjų angelų, kuris yra virš dvasių, kurios nusideda dvasioje.
7. Gabrielius, vienas iš šventųjų angelų, kuris yra virš Rojaus, gyvačių ir cherubų.
8. Remielis, vienas iš šventųjų angelų, kuriuos Dievas paskyrė valdyti tuos, kurie kyla.

21 SKYRIUS

1. Ir aš nuėjau ten, kur viskas buvo chaotiška.
2. Ir aš ten pamačiau kažką siaubingo: nemačiau nei dangaus viršuje, nei tvirtai pastatytos žemės, bet chaotišką ir siaubingą vietą.
3. Ir ten aš pamačiau septynias dangaus žvaigždes, surištas jame, tarsi didelius kalnus, deginančias ugnimi.
4. Tada aš paklausiau: „Už kokią nuodėmę jie surišti ir dėl kokios priežasties jie čia įmesti?“
5. Tada tarė Urielis, vienas iš šventųjų angelų, kuris buvo su manimi ir buvo jų vadas, ir tarė: „Enochai, kodėl klausi ir kodėl taip trokšti tiesos?“
6. Šitos yra iš dangaus žvaigždžių skaičiaus, kurios sulaužė Viešpaties įsakymą ir yra čia surištos, kol bus įvykdytas dešimt tūkstančių metų – laikas, susijęs su jų nuodėmėmis.“
7. Ir iš ten nuėjau į kitą vietą, kuri buvo dar baisesnė už pirmąją, ir pamačiau siaubingą dalyką: ten buvo didelė ugnis, kuri degė ir liepsnojo, o vieta buvo plyšta iki bedugnės, pilna didžiulių besileidžiančių ugnies stulpų: nei jos masto, nei dydžio negalėjau matyti, nei spėlioti.
8. Tada aš tariau: „Kokia baisi ši vieta ir koks baisus vaizdas!“
9. Tada man atsakė Urielis, vienas iš šventųjų angelų, kurie buvo su manimi, ir tarė: „Enochai, kodėl tu taip bijai ir išsigandai?“ Aš atsakiau: „Dėl šios baisios vietos ir dėl skausmo reginio.“
10. Ir jis man tarė: „Ši vieta yra angelų kalėjimas, ir čia jie bus įkalinti amžinai.“

22 SKYRIUS

1. Ir iš ten aš nuvykau į kitą vietą, ir jis man parodė vakaruose kitą didelį, aukštą ir kietos uolos kalną.
2. Ir jame buvo keturios įdubos, gilios, plačios ir labai lygios. Kokios lygios yra tos įdubos, gilios ir tamsios iš akių!
3. Tada Rafaelis, vienas iš šventųjų angelų, buvusių su manimi, atsakė man:
4. „Šios tuščiavidurės vietos buvo sukurtos būtent tam, kad jose susirinktų mirusiųjų sielų dvasios, taip, kad čia susirinktų visos žmonių vaikų sielos. Ir šios vietos buvo sukurtos tam, kad jas priimtų iki jų teismo dienos ir iki jų nustatyto laikotarpio, iki nustatyto laikotarpio, kol juos ištiks didysis teismas.“
5. Aš mačiau mirusiųjų žmonių vaikų dvasias, ir jų balsas atsklido į dangų ir ėmė melstis.
6. Tada paklausiau Rafaelio, angelo, kuris buvo su manimi, ir tariau jam: „Kieno ta dvasia, kurios balsas sklinda ir ji prašosi?“
7. Ir jis man atsakė: „Tai dvasia, kuri išėjo iš Abelio, kurį nužudė jo brolis Kainas, ir jis bylinėjasi su juo, kol jo palikuonys bus sunaikinti nuo žemės paviršiaus, o jo palikuonys bus sunaikinti tarp žmonių palikuonių.“
8. Tada aš paklausiau apie tai ir apie visas tuščiavidures vietas: „Kodėl viena atskirta nuo kitos?“
9. Ir jis man atsakė ir tarė: „Šie trys buvo sukurti tam, kad mirusiųjų dvasios būtų atskirtos. Ir toks atskyrimas buvo padarytas teisiųjų dvasioms, kuriose yra tarsi trykštantis vandens šaltinis.“

10. Ir toks buvo padarytas nusidėjėliams, kai jie miršta ir yra palaidojami žemėje, ir jiems dar nebuvo įvykdytas teismas jiems gyvam esant.
11. Čia jų dvasios bus atskirtos šiame dideliame skausme iki didžiosios teismo, bausmės ir kankinimo dienos tiems, kurie keikia amžinai, ir atpildo jų dvasioms. Ten Jis juos suriš amžiams.
12. Ir toks suskirstymas buvo atliktas tų dvasioms, kurios pateikia savo ieškinį, kurios atskleidžia savo sunaikinimą, kai jos buvo nužudytos nusidėjėlių dienomis.
13. Taip buvo padaryta su žmonių, kurie nebuvo teisūs, bet nusidėjėliai, kurie buvo visiškai nusižengę, ir nusidėjėlių dvasiomis. Jie bus draugai, bet jų dvasios nebus nužudytos teismo dieną ir nebus iš ten prikeltos.
14. Tada aš šlovinau šlovės Viešpatį ir tariau: „Šlovė mano Viešpačiui, teisumo Viešpačiui, kuris valdo per amžius.“

23 SKYRIUS

1. Iš ten nuvykau į kitą vietą į vakarus nuo žemės pakraščių.
2. Ir aš mačiau deginančią ugnį, kuri nesustojo ir nesustojo savo eigoje dieną ar naktį, bet nuolat tekėjo.
3. Ir aš paklausiau: „Kas tai yra, kas nerimsta?“
4. Tada Raguelis, vienas iš šventųjų angelų, buvusių su manimi, man atsakė ir tarė: „Ši ugnies eiga, kurią matei, yra ugnis vakaruose, persekiojanti visus dangaus šviesulius.“

24 SKYRIUS

1. Ir iš ten aš nukeliavau į kitą žemės vietą, ir jis parodė man ugnies kalnų grandinę, kuri degė dieną ir naktį.
2. Ir aš perėjau jį ir pamačiau septynis nuostabius kalnus, kurie visi skyrėsi vienas nuo kito, o jų akmenys buvo didingi ir gražūs, didingi kaip visuma, šlovingos išvaizdos ir gražaus išorės: trys į rytus, vienas ant kito, ir trys į pietus, vienas ant kito, ir gilūs, grubūs grioviai, nė vienas iš jų nesijungė su kitu.
3. Septintasis kalnas buvo tarp jų ir buvo aukštesnis už juos, panašus į sostą; aplink sostą augo kvapnūs medžiai.
4. Ir tarp jų buvo medis, kokio dar nebuvau užuodęs, nebuvo tarp jų ir nebuvo kitų panašių į jį. Jis skleidė kvapą, pranokstantį visus kitus kvapus, o jo lapai, žiedai ir mediena nevysta amžinai. Jo vaisiai yra gražūs, o vaisiai primena palmės datules.
5. Tada aš tariau: „Koks gražus šis medis! Koks kvapnus, jo lapai gražūs, o žiedai labai žavingi.“
6. Tada atsakė Mykolas, vienas iš šventųjų ir garbingųjų angelų, kuris buvo su manimi ir buvo jų vadovas.

25 SKYRIUS

1. Ir jis man tarė: „Enochai, kodėl klausi manęs apie medžio kvapą ir kodėl nori sužinoti tiesą?“
2. Tada aš jam atsakiau: „Noriu žinoti apie viską, bet ypač apie šį medį.“
3. Ir jis atsakė: „Šis aukštas kalnas, kurį matei, kurio viršūnė yra kaip Dievo sostas, yra Jo sostas, kuriame sėdės Šventasis Didysis, Šlovės Viešpats, Amžinasis Karalius, kai Jis nusileis aplankyti žemės su gerumu.“
4. O šio kvapnaus medžio jokiam mirtingajam nebus leista liesti iki didžiojo teismo, kai Jis atkeršys visiems ir viską užbaigs amžiams. Tada jis bus atiduotas teisiesiems ir šventiesiems.
5. Jo vaisiai bus maistui išrinktiesiems; jie bus persodinti į šventą vietą, į Viešpaties, Amžinojo Karaliaus, šventyklą.
6 Tada jie džiaugsis iš džiaugsmo ir linksminsis, ir įžengs į šventąją vietą; ir jos kvapas bus jų kauluose, ir jie gyvens ilgą gyvenimą žemėje, kaip gyveno tavo tėvai. Ir jų dienomis jų nelies joks sielvartas, maras, kančia ar nelaimė.“
7. Tada aš šlovinau Šlovės Dievą, Amžinąjį Karalių, kuris paruošė tokius dalykus teisiesiems, juos sukūrė ir pažadėjo jiems duoti.

26 SKYRIUS

1. Ir iš ten nuėjau į žemės vidurį ir pamačiau palaiminta vietą, kurioje augo medžiai su žydinčiomis ir išlikusiomis šakomis, primenančiomis nukirstą medį.
2. Ir ten aš pamačiau šventą kalną, o po kalnu rytuose buvo upelis, tekantis į pietus.
3. Ir aš mačiau rytuose kitą kalną, aukštesnį už šį, o tarp jų – gilų ir siaurą griovį; jame tekėjo upelis po kalnu.
4. O į vakarus nuo jo buvo kitas kalnas, žemesnis už pirmąjį ir nedidelio aukščio, o tarp jų buvo gilus ir sausas griovys; ir dar vienas gilus ir sausas griovys buvo trijų kalnų pakraščiuose.
5. Ir visos daubos buvo gilios ir siauros, susiformavusios iš kietos uolienos, ir ant jų nebuvo pasodinta medžių.
6. Ir aš žavėjausi uolomis, ir aš žavėjausi daubomis, taip, aš labai stebėjausi.

27 SKYRIUS

1. Tada aš tariau: „Kam skirta ši palaiminta žemė, kuri visa apaugusi medžiais, ir šis prakeiktas slėnis tarp jų?“
2. Tada Urielis, vienas iš šventųjų angelų, kuris buvo su manimi, atsakė ir tarė: „Šis prakeiktas slėnis skirtas tiems, kurie prakeikti amžinai. Čia bus surinkti visi prakeiktieji, kurie savo lūpomis kalba prieš Viešpatį nepadorius žodžius ir kalba apie Jo šlovę kietus dalykus. Čia jie bus surinkti, ir čia bus jų teismo vieta.“
3. Paskutinėmis dienomis ant jų bus teisingo teismo reginys teisiųjų akivaizdoje per amžius: čia gailestingieji šlovins šlovės Viešpatį, Amžinąjį Karalių.
4. Teismo dienomis, kai bus teisiami pirmieji, jie šlovins Jį už gailestingumą, pagal kurį Jis jiems paskyrė jų likimą.“
5. Tada aš šlovinau Šlovės Viešpatį, išdėsčiau Jo šlovę ir šlovingai Jį gyriau.

28 SKYRIUS

1. Ir iš ten aš ėjau į rytus, į dykumos kalnų vidurį, ir pamačiau dykynę – ji buvo nuošali, pilna medžių ir augalų.
2. Ir iš viršaus tryško vanduo.
3. Srauniu šniokštimu, tarsi gausi vandens srovė, tekanti į šiaurės vakarus, iš visų pusių sukėlė debesis ir rasą.

29 SKYRIUS

1. Ir iš ten nuėjau į kitą vietą dykumoje ir artėjau į rytus nuo šios kalnų grandinės.
2. Ir ten mačiau kvapnius medžius, skleidžiančius smilkalų ir miros kvapą, ir medžiai buvo panašūs į migdolmedžius.

30 SKYRIUS

1. Ir toliau, nuėjau toli į rytus, ir pamačiau kitą vietą, slėnį, pilną vandens.
2. Ir ten buvo medis, kvapnių medžių, tokių kaip mastika, spalvos.
3. Ir tų slėnių šlaituose pamačiau kvapnų cinamoną. Ir už jo žengiau į rytus.

31 SKYRIUS

1. Ir aš mačiau kitus kalnus, tarp jų buvo medžių giraitės, iš kurių tryško nektaras, vadinamas sarara ir galbanu.
2. Už šių kalnų, į rytus nuo žemės pakraščių, pamačiau kitą kalną, ant kurio augo alavijai, ir visi medžiai buvo pilni uogų, panašių į migdolmedžius.
3. Ir kai jį sudegindavo, jis kvepėdavo saldžiau už bet kokį kvapą.

32 SKYRIUS

1. Ir po šių kvapnių kvapų, kai pažvelgiau į šiaurę virš kalnų, pamačiau septynis kalnus, pilnus rinktinių nardų, kvapnių medžių, cinamono ir pipirų.
2. Ir iš ten aš perėjau visų šių kalnų viršūnes, toli į rytus nuo žemės, ir perskridau virš Eritrėjos jūros, nutolau nuo jos ir perskridau virš angelo Zotîêl.
3. Ir aš atėjau į Teisumo sodą ir pamačiau už tų medžių daug didelių, kvapnių, didelių, labai gražių ir šlovingų medžių, ir išminties medį, nuo kurio jie valgo ir pažįsta didelę išmintį.
4. Tas medis aukštas kaip eglė, o jo lapai kaip saldžiavaisio pupmedžio; o jo vaisiai kaip vynmedžio kekės, labai gražūs; ir medžio kvapas sklinda toli.
5. Tada aš tariau: „Koks gražus medis ir kokia patraukli jo išvaizda!“
6. Tada šventasis angelas Rafaelis, kuris buvo su manimi, man atsakė ir tarė: „Tai išminties medis, nuo kurio valgė tavo tėvas, būdamas senas, ir tavo sena motina, kurie buvo prieš tave, ir jie išmoko išminties, ir jų akys atsivėrė, ir jie suprato, kad yra nuogi, ir buvo išvaryti iš sodo.“

33 SKYRIUS

1. Iš ten nukeliavau į žemės pakraščius ir mačiau ten didelius žvėris, kurie skyrėsi vienas nuo kito; taip pat mačiau paukščius, kurie skyrėsi išvaizda, grožiu ir balsu, vienas nuo kito.
2. Į rytus nuo tų žvėrių mačiau žemės pakraščius, ant kurių ilsisi dangus, ir atsiveriančius dangaus vartus.
3. Ir aš mačiau, kaip iš dangaus išnyra žvaigždės, ir suskaičiavau vartus, pro kuriuos jos išeina, ir užrašiau visas jų angas, kiekvienos žvaigždės atskirai, pagal jų skaičių ir pavadinimus, jų judėjimo trajektorijas ir pozicijas, jų laikus ir jų mėnesius, kaip man parodė šventasis angelas Urielis, kuris buvo su manimi.
4. Jis man viską parodė ir užrašė: taip pat užrašė jų vardus, įstatymus ir bendruomenes.

34 SKYRIUS

1. Iš ten keliavau šiaurės kryptimi, į žemės pakraščius, ir ten, visos žemės pakraščiuose, pamačiau didingą ir šlovingą įtaisą.
2. Ir štai aš pamačiau tris dangaus vartus, atsivėrusius danguje: pro kiekvienus iš jų pučia šiaurės vėjai. Kai jie pučia, būna šaltis, kruša, šerkšnas, sniegas, rasa ir lietus.
3. Iš vienų vartų jie pučia į gera, o pro kitus du vartus pučia smurtu ir nelaime žemėje, ir jie pučia smurtu.

35 SKYRIUS

1. Ir iš ten aš keliavau į vakarus, į žemės pakraščius, ir ten pamačiau tris atvirus dangaus vartus, tokius pat, kokius buvau matęs rytuose, tiek pat vartų ir tiek pat išėjimų.

36 SKYRIUS

1. Iš ten keliavau į pietus, į žemės pakraščius, ir ten pamačiau tris atvirus dangaus vartus: iš ten liejasi rasa, lyja lietus ir lyja vėjas.
2. Ir iš ten aš keliavau į rytus, į dangaus pakraščius, ir čia pamačiau tris atvirus rytinius dangaus vartus ir mažus vartus virš jų.
3. Pro kiekvienus iš šių mažų portalų praeina dangaus žvaigždės ir joms nurodytu keliu bėga į vakarus.
4. Ir kiekvieną kartą, kai matydavau, visada šlovindavau Šlovės Viešpatį ir toliau šlovindavau Šlovės Viešpatį, kuris padarė didelius ir šlovingus stebuklus, parodydamas savo darbo didybę angelams, dvasioms ir žmonėms, kad jie galėtų šlovinti Jo darbą ir visą Jo kūriniją: kad jie galėtų matyti Jo galios darbą ir šlovinti didingus Jo rankų darbus ir šlovinti Jį amžinai.

37 SKYRIUS

1. Antrasis regėjimas, kurį jis matė, išminties regėjimas, kurį matė Enochas, Jaredo sūnus, Mahalalelio sūnaus, Kainamo sūnaus, Enoso sūnaus, Seto sūnaus, Adomo sūnaus.
2. Ir tai yra išminties žodžių, kuriuos pakėliau balsą kalbėti ir pasakyti tiems, kurie gyvena žemėje, pradžia: „Klausykitės, senovės žmonės, ir matykite, kurie ateis po to, Šventojo žodžius, kuriuos kalbėsiu Dvasių Viešpaties akivaizdoje.“
3. Geriau būtų juos skelbti tik senovės žmonėms, bet net ir tiems, kurie ateis po mūsų, nenuslėpsime išminties pradžios.
4. Iki šios dienos Dvasių Viešpats niekada nebuvo davęs tokios išminties, kokią gavau pagal savo įžvalgą, pagal Dvasių Viešpaties, kuris man davė amžinojo gyvenimo likimą, gerą palankumą.
5. Man buvo papasakoti trys palyginimai, ir aš pakėliau balsą bei papasakojau juos žemės gyventojams.

38 SKYRIUS

1. Pirmasis palyginimas. Kai pasirodys teisiųjų susirinkimas, ir nusidėjėliai bus teisiami už savo nuodėmes, ir bus išvaryti nuo žemės paviršiaus:
2. Ir kai teisiųjų akyse pasirodys Teisusis, kurio išrinktieji darbai priklauso nuo Dvasių Viešpaties, ir šviesa pasirodys teisiiesiems ir išrinktiesiems, gyvenantiems žemėje, kur tada bus nusidėjėlių buveinė ir kur poilsio vieta tų, kurie neigė Dvasių Viešpaties? Jiems būtų buvę geriau, jei jie nebūtų gimę.
3. Kai teisiųjų paslaptys bus atskleistos, nusidėjėliai teisiami, o bedieviai išvaryti nuo teisiųjų ir išrinktųjų akivaizdos,
4. Nuo to laiko tie, kurie valdo žemę, nebebus galingi ir išaukštinti: Ir jie negalės regėti šventųjų veido, nes Dvasių Viešpats apšvietė savo šviesą šventųjų, teisiųjų ir išrinktųjų veiduose.
5. Tada karaliai ir galingieji žus ir bus atiduoti į teisiųjų ir šventųjų rankas.
6. Ir nuo to laiko niekas nebeprašys sau gailestingumo iš Dvasių Viešpaties, nes jų gyvenimas baigsis.

39 SKYRIUS

1. Ir tomis dienomis įvyks, kad išrinktieji ir šventieji vaikai nusileis iš dangaus aukštybių, ir jų palikuonys taps viena su žmonių vaikais.
2. Ir tomis dienomis Enochas gavo uolumo ir pykčio knygas, nerimo ir išvarymo knygas. Ir jiems nebus suteiktas gailestingumas, – sako Dvasių Viešpats.
3. Tomis dienomis viesulas mane nunešė nuo žemės ir numetė dangaus pakraštyje.
4. Ir ten aš mačiau kitą regėjimą – šventųjų buveines ir teisiųjų poilsio vietas.
5. Mano akys matė jų buveines su Jo teisiaisiais angelais ir jų poilsio vietas su šventaisiais. Jie meldėsi, užtarė ir meldėsi už žmonių vaikus. Teisumas tekėjo prieš juos kaip vanduo, o gailestingumas – kaip rasa ant žemės. Taip bus tarp jų per amžių amžius.
6a. Ir toje vietoje mano akys išvydo teisumo ir tikėjimo Išrinktąjį,
7a. Ir aš mačiau jo buveinę po Dvasių Viešpaties sparnais.
6b. Ir teisumas vyraus jo dienomis, ir teisiųjų bei išrinktųjų bus be skaičiaus Jo akivaizdoje per amžius.
7b. Ir visi teisieji ir išrinktieji prieš Jį bus stiprūs kaip ugnies žiburiai, ir jų burnos bus pilnos palaiminimo, ir jų lūpos šlovins Dvasių Viešpaties vardą, ir teisumas Jo akivaizdoje niekada nesibaigs, ir dorumas niekada nesibaigs Jo akivaizdoje.
8. Ten aš troškau gyventi, ir mano dvasia ilgėjosi tos buveinės: ir ten nuo šiol buvo mano dalis, nes taip man buvo nustatyta Dvasių Viešpaties akivaizdoje.
9. Tomis dienomis aš šlovinau ir aukštinau Dvasių Viešpaties vardą su palaiminimais ir gyriais, nes Jis paskyrė mane palaiminimui ir šlovei pagal Dvasių Viešpaties gerą valią.
10. Ilgą laiką mano akys žvelgė į tą vietą, ir aš Jį šlovinau bei šlovinau, sakydamas: „Palaimintas Jis ir tebūnie Jis palaimintas nuo pradžios ir per amžius.“
11. Ir Jo akivaizdoje nėra paliaubų. Jis žino dar prieš pasaulio sukūrimą, kas yra amžina ir kas bus iš kartos į kartą.
12. Tie, kurie nemiega, šlovina Tave: jie stovi prieš Tavo šlovę ir laimina, giria ir aukština, sakydami: „Šventas, šventas, šventas yra Dvasių Viešpats: Jis pripildo žemę dvasių.“
13. Ir štai mano akys matė visus tuos, kurie nemiega: jie stovi prieš Jį, laimina ir sako: „Palaimintas būk Tu, ir tebūnie palaimintas Viešpaties vardas per amžius!“
14. Ir mano veidas pasikeitė, nes aš nebegalėjau daugiau žiūrėti.

40 SKYRIUS

1. Ir po to aš pamačiau tūkstančių tūkstančių ir dešimt tūkstančių kartų dešimt tūkstančių, aš pamačiau nesuskaičiuojamą ir neapskaičiuojamą minią, stovinčią prieš Dvasių Viešpatį.
2. Ir keturiose Dvasių Viešpaties pusėse mačiau keturias būtybes, skirtingas nuo tų, kurios nemiega, ir sužinojau jų vardus: angelas, kuris ėjo su manimi, man atskleidė jų vardus ir parodė man visus paslėptus dalykus.
3. Ir aš girdėjau tų keturių būtybių balsus, kai jos šlovino šlovės Viešpatį.
4. Pirmasis balsas šlovina Dvasių Viešpatį per amžius.
5. Ir antrąjį balsą girdėjau laiminantį Išrinktąjį ir išrinktuosius, kurie laikosi Dvasių Viešpaties.
6. Ir trečiąjį balsą girdėjau besimeldžiantį ir užtariantį tuos, kurie gyvena žemėje, ir maldaujantį Dvasių Viešpaties vardu.
7. Ir aš girdėjau ketvirtąjį balsą, atbaidantį šėtonus ir draudžiantį jiems ateiti pas Dvasių Viešpatį, kad apkaltintų tuos, kurie gyvena žemėje.
8. Po to paklausiau ramybės angelo, kuris ėjo su manimi ir parodė man viską, kas paslėpta: „Kas yra tos keturios būtybės, kurias mačiau, kurių žodžius girdėjau ir užrašiau?“
9. Ir jis man tarė: „Pirmasis yra Mykolas, gailestingasis ir ilgai kenčiantis; antrasis, kuris yra paskirtas valdyti visas žmonių vaikų ligas ir žaizdas, yra Rafaelis; trečiasis, kuris yra paskirtas valdyti visas galias, yra Gabrielius; o ketvirtasis, kuris yra paskirtas valdyti atgailą su viltimi tų, kurie paveldės amžinąjį gyvenimą, vardu Fanuelis.“ Ir tai yra keturi Dvasių Viešpaties angelai ir keturi balsai, kuriuos girdėjau tomis dienomis.

41 SKYRIUS

1. Po to aš mačiau visas dangaus paslaptis, kaip yra padalinta karalystė ir kaip žmonių darbai sveriami svarstyklėmis.
2. Ir ten aš mačiau išrinktųjų ir šventųjų buveines, ir mano akys matė ten visus nusidėjėlius, kurie neigia Dvasių Viešpaties vardą ir yra iš ten išvaromi. Jie negalėjo pakęsti dėl bausmės, kuri ateina iš Dvasių Viešpaties.
3. Ir ten mano akys išvydo žaibų ir griaustinio paslaptis, vėjų paslaptis, kaip jie pasiskirsto, kad pučia virš žemės, ir debesų bei rasos paslaptis, ir ten mačiau, iš kur jie atsiranda toje vietoje ir iš kur jie prisotina dulkėtą žemę.

4. Ir ten mačiau uždaras kameras, iš kurių dalijasi vėjai, krušos ir vėjų kamerą, rūko ir debesų kamerą, o jos debesis kybo virš žemės nuo pasaulio pradžios.
5. Ir aš mačiau saulės ir mėnulio kambarius, iš kur jie išeina ir kur grįžta, ir jų šlovingą sugrįžimą, ir kaip vienas yra pranašesnis už kitą, ir jų didingą orbitą, ir kaip jie nepalieka savo orbitos, ir nieko neprideda prie savo orbitos, ir nieko iš jos neatima, ir laikosi ištikimybės vienas kitam pagal priesaiką, kuria yra susieję.
6. Ir pirmiausia saulė teka ir eina savo keliu pagal Dvasių Viešpaties įsakymą, ir galingas yra Jo vardas per amžių amžius.
7. Ir po to aš pamačiau paslėptą ir matomą mėnulio kelią, ir jis užbaigia savo kelią toje vietoje dieną ir naktį – vienas užimdamas poziciją priešais kitą prieš Dvasių Viešpatį. Ir jie dėkoja ir šlovina, ir nesiilsi, nes jiems skirtas jų padėkos poilsis.
8. Nes saulė dažnai keičiasi palaiminimui ar prakeikimui, o mėnulio kelias yra šviesa teisiesiems ir tamsa nusidėjėliams Viešpaties vardu, kuris atskyrė šviesą nuo tamsos ir padalino žmonių dvasias, ir sustiprino teisiųjų dvasias savo teisumo vardu.
9. Nes joks angelas nesutrukdo ir jokia jėga negali sutrukdyti; nes Jis paskiria visiems teisėją ir teisia juos visus Jo akivaizdoje.

42 SKYRIUS

1. Išmintis nerado kur gyventi; tada jai buvo paskirta buveinė danguje.
2. Išmintis išėjo gyventi tarp žmonių vaikų ir nerado vietos. Išmintis sugrįžo į savo vietą ir atsisėdo tarp angelų.
3. Ir neteisybė išėjo iš jos kambarių; ko ji neieškojo, tą ji rado ir gyveno su jais kaip lietus dykumoje ir rasa ant ištroškusios žemės.

43 SKYRIUS

1. Ir aš mačiau kitus žaibus ir dangaus žvaigždes, ir mačiau, kaip Jis juos visus šaukė vardais, ir jie Jo klausėsi.
2. Ir aš mačiau, kaip jie buvo sveriami teisingomis svarstyklėmis pagal jų šviesos proporcijas: aš mačiau jų erdvių plotį ir jų pasirodymo dieną, ir kaip jų sukimasis sukuria žaibus; ir aš mačiau jų sukimąsi pagal angelų skaičių ir kaip jie ištikimai vienas kitam laikosi.
3. Ir aš paklausiau angelo, kuris ėjo su manimi ir parodė man, kas paslėpta: „Kas tai?“
4. Ir jis man tarė: „Dvasių Viešpats parodė tau jų palyginamąją prasmę: tai yra šventųjų, gyvenančių žemėje ir tikinčių Dvasių Viešpaties vardu per amžius, vardai.“

44 SKYRIUS

Taip pat pastebėjau dar vieną reiškinį, susijusį su žaibais: kaip kai kurios žvaigždės atsiranda ir tampa žaibais, negalėdamos išsiskirti su savo nauja forma.

45 SKYRIUS

1. Ir tai yra antrasis palyginimas apie tuos, kurie neigia šventųjų buveinės ir Dvasių Viešpaties vardą.
2. Ir į dangų jie nepakils, ir į žemę jie neateis. Toks bus nusidėjėlių likimas, kurie išsižadėjo Dvasių Viešpaties vardo, kurie taip bus išsaugoti kančios ir priespaudos dienai.
3. Tą dieną Mano Išrinktieji sėdės šlovės soste ir išbandys jų darbus, ir jų poilsio vietų bus nesuskaičiuojama. Ir jų sielos sustiprės juose, kai jie matys Mano Išrinktuosius ir tuos, kurie šaukiasi Mano šlovingojo vardo:
4. Tada Aš leisiu savo Išrinktajam gyventi tarp jų. Ir Aš pakeisiu dangų ir paversiu jį amžina palaima ir šviesa.
5. Aš pakeisiu žemę ir padarysiu ją palaiminimu; ir Aš leisiu savo išrinktiesiems gyventi joje; bet nusidėjėliai ir piktadariai ten kojos nekels.
6. Aš suteikiau ir patenkinau savo teisiuosius ramybe, leidau jiems gyventi mano akivaizdoje. Bet nusidėjėliams artėja teismas, todėl Aš juos sunaikinsiu nuo žemės paviršiaus.

46 SKYRIUS

1. Ir ten aš pamačiau Tą, kuris turėjo dienų galvą, o Jo galva buvo balta kaip vilna, ir su Juo buvo kita būtybė, kurios veidas buvo žmogaus pavidalo, ir jo veidas buvo pilnas malonės, kaip vieno iš šventųjų angelų.
2. Ir aš paklausiau angelo, kuris ėjo su manimi ir parodė man visus paslėptus dalykus apie Žmogaus Sūnų, kas jis yra, iš kur jis atėjo ir kodėl jis ėjo su Dienų Pradžia? Jis atsakė ir tarė man: „Šitas yra Žmogaus Sūnus, kuris turi teisumą, su kuriuo gyvena teisumas ir kuris atskleidžia visus paslėptus lobius,“
3. Nes Dvasių Viešpats jį išsirinko, ir jo likimas turi pirmenybę Dvasių Viešpaties akivaizdoje teisume per amžius.
4. Ir šis Žmogaus Sūnus, kurį matei, pakels karalius ir galinguosius nuo jų sostų, ir galingųjų vadeles nuo jų sostų, ir atrišins galingųjų vačias, ir sulaužys nusidėjėlių dantis.
5. Jis nuvers karalius nuo sostų ir karalysčių, nes jie neaukština ir nešlovina Jo, nei nuolankiai nepripažįsta, iš kur jiems buvo suteikta karalystė.
6. Jis pažemins stipriųjų veidus ir pripildys juos gėdos. Tamsa bus jų buveinė, kirminai – jų guolis, ir jie neturės vilties atsikelti iš savo guolių, nes nešlovina Dvasių Viešpaties vardo.
7. Ir tai tie, kurie teisia dangaus žvaigždes, ir pakelia rankas prieš Aukščiausiąjį, ir mindžioja žemę, ir gyvena joje. Ir visi jų darbai liudija neteisumą, ir jų galia remiasi jų turtais, ir jų tikėjimas yra dievais, kuriuos jie sukūrė savo rankomis, ir jie neigia Dvasių Viešpaties vardą,
8. Ir jie persekioja Jo susirinkimų namus ir ištikimuosius, kurie šaukiasi Dvasių Viešpaties vardo.

47 SKYRIUS

1. Ir tomis dienomis teisiųjų maldos ir teisiųjų kraujas pakils iš žemės pas Dvasių Viešpatį.
2. Tomis dienomis šventieji, gyvenantys aukštai danguje, vieningai kalbės vienu balsu, melsis, girs ir dėkos bei šlovins Dvasių Viešpaties vardą už pralietą teisiųjų kraują, kad teisiųjų malda nebūtų veltui Dvasių Viešpaties akivaizdoje, kad jiems būtų įvykdytas teismas ir kad jiems nereikėtų amžinai kentėti.

3. Tomis dienomis mačiau Dienų Pradžią, kai Jis atsisėdo savo šlovės soste, ir gyvųjų knygos buvo atvertos prieš Jį. Ir visa Jo kareivija, esanti danguje, ir Jo patarėjai stovėjo prieš Jį,
4. Ir šventųjų širdys prisipildė džiaugsmo, nes teisiųjų skaičius buvo paaukotas, teisiųjų malda buvo išklausyta, ir teisiųjų kraujas buvo pareikalautas Dvasių Viešpaties akivaizdoje.

48 SKYRIUS

1. Ir toje vietoje aš mačiau neišsenkamą teisumo šaltinį. Aplink jį buvo daug išminties šaltinių. Visi ištroškusieji gėrė iš jų ir buvo kupini išminties. Jų buveinės buvo su teisiaisiais, šventaisiais ir išrinktaisiais.
2. Ir tą valandą Žmogaus Sūnus buvo ištartas Dvasių Viešpaties akivaizdoje, ir jo vardas buvo ištartas Dienų Pradžios akivaizdoje.
3. Taip, prieš sukuriant saulę ir ženklus, prieš sukuriant dangaus žvaigždes, Jo vardas buvo minimas Dvasių Viešpaties akivaizdoje.
4. Jis bus teisiajam atrama, ant kurios jie galės atsistoti ir nepulti, ir jis bus šviesa pagonims, ir viltis tiems, kurie nerimauja.
5. Visi, kurie gyvena žemėje, puls kniūbsti ir pagarbins Jį, šlovins, laimins ir giesmėmis švęs Dvasių Viešpatį.
6. Ir dėl šios priežasties jis buvo išrinktas ir paslėptas Jo akivaizdoje prieš pasaulio sukūrimą ir per amžius.
7. Ir Dvasių Viešpaties išmintis apreiškė jį šventiesiems ir teisiesiems; nes jis išsaugojo teisiųjų dalią, nes jie nekentė ir niekino šį neteisybės pasaulį ir nekentė visų jo darbų ir kelių Dvasių Viešpaties vardu; nes jo vardu jie yra išgelbėti, ir pagal jo palankumą tai buvo jų gyvybei.
8. Šiomis dienomis žemės karaliai paniurs veidais ir galingieji, kurie paveldės žemę, bus paniurę dėl savo rankų darbų. Savo sielvarto ir priespaudos dieną jie negalės išsigelbėti.
9. Aš juos atiduosiu į savo išrinktųjų rankas. Kaip šiaudai ugnyje, taip jie degs šventojo akivaizdoje. Kaip švinas vandenyje jie nuskęs teisiųjų akivaizdoje, ir jų daugiau nebeliks.
10. Jų sielvarto dieną žemėje bus poilsis. Jie kris prieš juos ir nebeatsikels. Ir nebus kam jų paimti rankomis ir pakelti. Nes jie išsižadėjo Dvasių Viešpaties ir Jo Pateptojo. Tebūnie palaimintas Dvasių Viešpaties vardas.

49 SKYRIUS

1. Nes išmintis išliejama kaip vanduo, ir šlovė Jo akivaizdoje nesibaigia per amžius.
2. Nes jis galingas visose teisumo paslaptyse, ir neteisybė išnyks kaip šešėlis, ir jos nebus. Nes Išrinktasis stovi prieš Dvasių Viešpatį, ir jo šlovė amžina, ir jo galybė per visas kartas.
3. Ir jame gyvena išminties dvasia, ir dvasia, kuri suteikia įžvalgos, ir supratimo bei galybės dvasia, ir tų, kurie užmigo teisume, dvasia.
4. Ir jis teis slaptus dalykus, ir niekas negalės ištarti melo prieš jį; nes jis yra išrinktasis Dvasių Viešpaties akivaizdoje pagal Jo gerą valią.

50 SKYRIUS

1. Ir tomis dienomis šventiesiems ir išrinktiesiems įvyks pasikeitimas, ir juos apšvies dienos šviesa, ir šventiesiems atiteks šlovė ir garbė,
2. Sielvarto dieną, kai blogis bus kaupiamas prieš nusidėjėlius. Ir teisieji bus nugalėtojai Dvasių Viešpaties vardu. Ir Jis padarys kitus tai liudininkais, kad jie atgailautų ir atsisakytų savo rankų darbų.
3. Jie nebus garbinami Dvasių Viešpaties vardu, tačiau Jo vardu jie bus išgelbėti. Ir Dvasių Viešpats jų pasigailės, nes Jo gailestingumas didis.
4. Jis teisus ir savo teisme, ir Jo šlovės akivaizdoje neteisybė neišsilaikys. Jo teisme neatgailaujantys žus Jo akivaizdoje.
5. Ir nuo šiol Aš jiems nebesigailėsiu, – sako Dvasių Viešpats.

51 SKYRIUS

1. Ir tomis dienomis žemė grąžins tai, kas jai buvo patikėta, ir Šeolas grąžins tai, ką gavo, ir pragaras grąžins tai, ką yra skolingas.
2. Ir jis išrinks iš jų teisiuosius ir šventuosius, nes artėja diena, kada jie bus išgelbėti.
3. Ir Išrinktasis tomis dienomis sėdės mano soste, ir jo burna išlies visas išminties ir patarimų paslaptis, nes Dvasių Viešpats jas jam davė ir pašlovino jį.
4. Tomis dienomis kalnai šokinės kaip avinai, ir kalvos šokinės kaip pieno pasisotinę ėriukai, ir visų dangaus angelų veidai nušvis iš džiaugsmo.
5. Tomis dienomis pakils Išrinktasis, ir žemė džiūgaus, ir teisieji gyvens joje, ir išrinktieji vaikščios ja.

52 SKYRIUS

1. Ir po tų dienų toje vietoje, kur mačiau visas paslėptų vizijų vizijas, – nes mane nunešė viesulas ir jie mane nunešė į vakarus.
2. Ten mano akys matė visus būsimus dangaus slėpinius: geležies kalną, vario kalną, sidabro kalną, aukso kalną, minkšto metalo kalną ir švino kalną.
3. Ir aš paklausiau angelo, kuris ėjo su manimi, sakydamas: „Kas tai per daiktai, kuriuos aš mačiau slaptoje?“
4. Ir jis man tarė: „Visa tai, ką matei, tarnaus Jo Pateptojo viešpatavimui, kad Jis būtų galingas ir galingas žemėje.“
5. Ir tas ramybės angelas man atsakė: „Palauk truputį, ir tau bus apreikšti visi slapti dalykai, supantys Dvasių Viešpatį.“
6. Ir šie kalnai, kuriuos tavo akys matė, geležies kalnas, vario kalnas ir sidabro kalnas, aukso kalnas, minkšto metalo kalnas ir švino kalnas, visa tai bus Išrinktojo akivaizdoje kaip vaškas prieš ugnį ir kaip vanduo, tekantis iš viršaus ant šių kalnų, ir jie taps bejėgiai prieš jo kojas.
7. Ir tomis dienomis atsitiks, kad niekas nebus išgelbėtas nei auksu, nei sidabru, ir niekas negalės pabėgti.
8. Nebebus geležies karui, nebebus galima apsirengti krūtinės šarvais. Nebebus naudingas žalvaris, nebebus naudingas ir niekam tikęs alavas, nebebus vertinamas švinas.

9. Ir visa tai bus paneigta ir sunaikinta nuo žemės paviršiaus, kai Išrinktasis pasirodys Dvasių Viešpaties akivaizdoje.“

53 SKYRIUS

1. Ten mano akys išvydo gilų slėnį atviromis burnomis, ir visi, kurie gyvena žemėje, jūroje ir salose, atneš jam dovanų, dovanų ir pagarbos ženklų, bet tas gilus slėnis neprisipildys.
2. Ir jų rankos daro neteisėtus darbus, ir nusidėjėliai praryja visus, kuriuos neteisėtai engia. Tačiau nusidėjėliai bus sunaikinti Dvasių Viešpaties akivaizdoje, ir jie bus ištremti nuo Jo žemės paviršiaus, ir jie pražus amžinai.
3. Nes mačiau ten visus bausmės angelus, besislepiančius ir ruošiančius visus šėtono įrankius.
4. Ir aš paklausiau ramybės angelo, kuris ėjo su manimi: „Kam jie ruošia šiuos įrankius?“
5. Ir jis man tarė: „Jie ruošia tai šios žemės karaliams ir galingiesiems, kad šie per tai būtų sunaikinti.“
6. Ir po to Teisusis ir Išrinktasis atves savo bendruomenės namus: nuo šiol jiems nebebus trukdoma Dvasių Viešpaties vardu.
7. Ir šie kalnai nebestovės kaip žemė prieš Jo teisumą, bet kalvos bus kaip vandens šaltinis, ir teisieji ilsėsis nuo nusidėjėlių priespaudos.“

54 SKYRIUS

1. Aš pažvelgiau ir atsigręžiau į kitą žemės dalį, ir ten pamačiau gilų slėnį su degančia ugnimi.
2. Ir jie atvedė karalius ir galinguosius ir pradėjo juos mesti į šį gilų slėnį.
3. Ir ten mano akys matė, kaip jie pasidarė šiuos savo įrankius – neišmatuojamo svorio geležines grandines.
4. Ir aš paklausiau ramybės angelo, kuris ėjo su manimi, sakydamas: „Kam ruošiamos šios grandinės?“
5. Ir jis man tarė: „Šie yra ruošiami Azazêl pulkams, kad šie juos paimtų ir įmestų į visiško pasmerkimo bedugnę, ir jie uždengtų jų žandikaulius šiurkščiais akmenimis, kaip įsakė Dvasių Viešpats.“
6. Tą didžiąją dieną Mykolas, Gabrielius, Rafaelis ir Fanuelis juos sugriebs ir įmes į deginančią krosnį, kad Dvasių Viešpats atkeršytų jiems už jų neteisumą, kai jie tapo paklusnūs Šėtonui ir suklaidino tuos, kurie gyvena žemėje.“
7. „Tomis dienomis ateis bausmė iš Dvasių Viešpaties, ir Jis atvers visas vandens kameras, esančias virš dangaus, ir šaltinius, esančius po žeme.“
8. Ir visi vandenys susijungs su vandenimis: tai, kas yra virš dangaus, yra vyriškoji giminė, o vanduo, kuris yra po žeme, yra moteriškoji giminė.
9. Ir jie sunaikins visus, kurie gyvena žemėje, ir tuos, kurie gyvena dangaus pakraščiuose.
10. Ir kai jie atpažins savo neteisumą, kurį padarė žemėje, tada jie pražus.

55 SKYRIUS

1. Ir po to Dienų Pradžia atgailavo ir tarė: „Veltui sunaikinau visus, gyvenančius žemėje.“
2. Ir Jis prisiekė Savo didžiuoju vardu: „Nuo šiol Aš to nedarysiu visiems, gyvenantiems žemėje, ir Aš padarysiu ženklą danguje. Tai bus geros ištikimybės tarp manęs ir jų laidas amžinai, kol dangus bus virš žemės. Ir tai atitinka Mano įsakymą.“
3. Kai dėl to sielvarto ir kančios dieną panorėsiu juos suimti angelų ranka, siųsiu ant jų savo bausmę ir rūstybę, – sako Dievas, Dvasių Viešpats.
4. Jūs, galingi karaliai, gyvenantys žemėje, jūs išvysite Mano Išrinktąjį, kaip jis sėdi šlovės soste ir teisia Azazelį, visus jo bendrininkus ir visas jo kareivijas Dvasių Viešpaties vardu.“

56 SKYRIUS

1. Ir aš mačiau ten einančius bausmės angelų pulkus, kurie laikė rykštes ir geležines bei varines grandines.
2. Ir aš paklausiau ramybės angelo, kuris ėjo su manimi, sakydamas: „Kam tie, kurie laiko tas rykštes?“
3. Ir jis man tarė: „Savo išrinktiesiems ir mylimiesiems, kad jie būtų įmesti į slėnio bedugnę.“
4. Ir tada tas slėnis prisipildys jų išrinktųjų ir mylimųjų, ir jų gyvenimo dienos baigsis, ir jų klaidinimo dienos nuo to laiko nebebus skaičiuojamos.
5. Ir tomis dienomis angelai sugrįš ir puls į rytus prieš partus ir medus. Jie sukels karalius, kad juos apimtų neramumų dvasia, ir jie pakels juos nuo sostų, kad jie iššoktų kaip liūtai iš savo guolių ir kaip alkani vilkai tarp savo bandų.
6. Jie eis ir mindžios Jo išrinktųjų žemę. Jo išrinktųjų žemė bus prieš juos klojimas ir kelias.
7. Bet mano teisiųjų miestas bus kliūtis jų žirgams. Jie pradės kovoti tarpusavyje, jų dešinė bus stipri prieš juos pačius. Nė vienas nepažins savo brolio, sūnus savo tėvo ir motinos, kol jų žudynių lavonų nebeliks nė vieno. Ir jų bausmė nebus veltui.
8. Tomis dienomis Šeolas atvers savo nasrus, ir jie bus jame praryti, ir jų sunaikinimas bus baigtas. Šeolas praris nusidėjėlius išrinktųjų akivaizdoje.“

57 SKYRIUS

1. Ir po to atsitiko taip, kad pamačiau kitą vežimų būrį ir jais jojančius vyrus, artėjančius vėjais iš rytų ir iš vakarų į pietus.
2. Ir pasigirdo jų vežimų triukšmas, ir kai šis triukšmas kilo, šventieji iš dangaus jį pastebėjo, ir žemės stulpai buvo pajudinti iš savo vietos, ir jų garsas buvo girdimas nuo vieno dangaus krašto iki kito per vieną dieną.
3. Ir visi jie puls kniūbsti ir garbins Dvasių Viešpatį. Ir tai yra antrojo palyginimo pabaiga.

58 SKYRIUS

1. Ir aš pradėjau pasakoti trečiąjį palyginimą apie teisiuosius ir išrinktuosius.
2. Palaiminti jūs, teisieji ir išrinktieji, nes šlovingas bus jūsų likimas.
3. Teisieji šviečia saulei, o išrinktieji – amžinajam gyvenimui. Jų gyvenimo dienos bus begalinės, o šventųjų dienos be skaičiaus.

4. Ir jie ieškos šviesos ir ras teisumą pas Dvasių Viešpatį. Teisiesiems bus ramybė Amžinojo Viešpaties vardu.
5. Ir po to bus pasakyta šventiesiems danguje: „Tegul jie ieško teisumo paslapčių, tikėjimo paveldo.“ Nes ji tapo šviesi kaip saulė žemėje, ir tamsa praėjo.
6. Ir bus šviesa, kuri niekada nesibaigs, ir iki dienų ribos ji neateis, nes tamsa pirmiausia bus sunaikinta, ir šviesa bus įtvirtinta Dvasių Viešpaties akivaizdoje, ir teisumo šviesa bus įtvirtinta amžinai Dvasių Viešpaties akivaizdoje.

59 SKYRIUS

1. Tomis dienomis mano akys matė žaibų ir šviesų paslaptis, ir jų vykdomus teismus, kurie žaibuoja palaiminimui ar prakeiksmui, kaip Dvasių Viešpats panorės.
2. Ir ten aš mačiau griaustinio paslaptis, ir kaip, kai jis aidi danguje, jo garsas girdimas, ir jis leido man matyti žemėje įvykdytus teismus, nesvarbu, ar jie būtų skirti gerovei ir palaiminimui, ar prakeiksmui pagal Dvasių Viešpaties žodį.
3. Ir po to man buvo parodytos visos šviesų ir žaibų paslaptys, ir jos šviečia palaiminimui ir pasitenkinimui.

60 SKYRIUS

1. Penki šimtaisiais metais, septintą mėnesį, keturioliktą dieną Enocho gyvenime. Toje palyginime mačiau, kaip galingas žemės drebėjimas privertė dangų sudrebėti, ir Aukščiausiojo kareivija bei angelai, tūkstantis tūkstančių ir dešimt tūkstančių kartų dešimt tūkstančių, buvo sunerimę iš didelio nerimo.
2. Dienų Pirmininkas atsisėdo savo šlovės soste, o angelai ir teisieji stovėjo aplink Jį.
3. Mane apėmė didelis drebulys, apėmė baimė, mano strėnos sulinko, vadelės ištirpo, ir aš kritau veidu ant žemės.
4. Ir Mykolas pasiuntė kitą angelą iš šventųjų, ir jis mane prikėlė, ir kai jis mane prikėlė, mano dvasia sugrįžo; nes aš nebegalėjau pakęsti šios kareivijos žvilgsnio, triukšmo ir dangaus drebėjimo. Ir Mykolas man tarė: „Kodėl tave taip neramina toks regėjimas? Iki šios dienos tęsėsi Jo gailestingumo diena; ir Jis buvo gailestingas ir kantrus tiems, kurie gyvena žemėje.“
5. Ir kai ateis diena, ir galia, ir bausmė, ir teismas, kurį Dvasių Viešpats paruošė tiems, kurie negarbina teisingo įstatymo, ir tiems, kurie neigia teisingą teismą, ir tiems, kurie veltui mini Jo vardą, – ta diena paruošta išrinktiesiems sandora, o nusidėjėliams – tyrimas.
6. Kai Dvasių Viešpaties bausmė liks ant jų, ji liks tam, kad Dvasių Viešpaties bausmė nebūtų veltui, ir ji pražudys vaikus kartu su jų motinomis ir vaikus su jų tėvais. Vėliau įvyks teismas pagal Jo gailestingumą ir kantrybę.“
7. Tą dieną dvi pabaisos išsiskyrė – moteris pabaisa, vardu Leviatanas, ir apsigyveno vandenyno bedugnėse, virš vandens šaltinių.
8. Bet vyriškos lyties vardas Behemotas, kuris savo krūtine gyveno dykumoje, vardu Dûidâin, į rytus nuo sodo, kuriame gyvena išrinktieji ir teisieji, kur buvo paimtas mano senelis, septintasis nuo Adomo, pirmasis žmogus, kurį sukūrė Dvasių Viešpats.
9. Ir aš meldžiau kitą angelą, kad parodytų man tų pabaisų galią, kaip jos vieną dieną buvo padalintos ir išmestos – viena į jūros bedugnę, o kita – į dykumos sausumą.
10. Ir jis man tarė: „Žmogaus sūnau, čia tu sieki sužinoti, kas paslėpta.“
11. O kitas angelas, kuris ėjo su manimi ir parodė man, kas paslėpta, papasakojo man, kas yra pirmas ir paskutinis danguje, aukštybėse, po žeme, gelmėse, dangaus pakraščiuose ir ant dangaus pamato.
12. Ir vėjų kambarius, ir kaip vėjai yra suskirstyti, ir kaip jie yra sveriami, ir kaip vėjų vartai yra skaičiuojami, kiekvienas pagal vėjo galią ir mėnulio šviesų galią, ir pagal tinkamą galią; ir žvaigždžių skyrius pagal jų pavadinimus, ir kaip visi skyriai yra suskirstyti.
13. Ir griaustiniai pagal jų krintančių vietų skaičių, ir visi žaibų skyriai, kad jie galėtų sušviesti, ir jų kariuomenę, kuriai jie galėtų paklusti.
14. Nes griaustinis turi jam skirtas poilsio vietas, kol laukia savo griaustinio; griaustinis ir žaibas yra neatsiejami, ir nors jie nėra vienas ir nedalomas, jie abu eina kartu per dvasią ir neatsiskiria.
15. Kai žaibas blyksi, griaustinis suskamba, ir dvasia padaro pauzę žaibo metu ir padalija tarp jų po lygiai; nes jų žaibo lobynas yra kaip smėlis, ir kiekvienas iš jų, žaibuodamas, yra sulaikomas apynasriu, dvasios jėga atgręžiamas atgal ir stumiamas į daugelį žemės kampelių.
16. Jūros dvasia yra vyriška ir stipri, ir pagal savo jėgos galią jis ją atitraukia vadžia, ir panašiai ji yra varoma pirmyn ir išsisklaido tarp visų žemės kalnų.
17. Ir šerkšno dvasia yra jo paties angelas, o krušos dvasia yra gerasis angelas.
18. Ir sniego dvasia paliko savo kambarius dėl savo stiprybės – juose yra ypatinga dvasia, ir tai, kas iš jos kyla, yra kaip dūmai, o jos vardas yra šerkšnas.
19. Ir rūko dvasia nėra su jais susijungusi jų kambariuose, bet turi ypatingą kambarį; nes jo kelias šlovingas tiek šviesoje, tiek tamsoje, žiemą ir vasarą, o jo kambaryje yra angelas.
20. Rasos dvasia gyvena dangaus pakraščiuose ir yra susijusi su lietaus kameromis, jos kelias yra žiemą ir vasarą; jos debesys ir rūko debesys yra susiję, ir vienas duoda kitam.
21. Ir kai lietaus dvasia išeina iš savo kameros, angelai ateina, atidaro kamerą ir išveda ją, ir kai ji pasklinda po visą žemę, ji susijungia su vandeniu žemėje. Ir kai tik ji susijungia su vandeniu žemėje...
22. Vanduo skirtas tiems, kurie gyvena žemėje, jis maitina žemę nuo Aukščiausiojo, kuris yra danguje. Todėl lietui yra skirtas saikingas kiekis, ir angelai jį tvarko.
23. Ir visa tai aš mačiau artėdamas prie Teisiųjų Sodo.
24. Ir ramybės angelas, kuris buvo su manimi, man tarė: „Šie du monstrai, paruošti pagal Dievo didybę, pamaitins...“

61 SKYRIUS

1. Ir aš mačiau tomis dienomis, kokios ilgos virvės buvo duotos tiems angelams, ir jie pasiėmė sparnus, skrido ir pakilo šiaurės kryptimi.

2. Ir aš paklausiau angelo, sakydamas jam: „Kodėl tie angelai paėmė šias virves ir nuėjo?“ Jis man atsakė: „Jie nuėjo matuoti.“
3. Ir angelas, kuris ėjo su manimi, tarė man: „Šie atneš teisiųjų matą ir teisiųjų virves teisiesiems, kad jie galėtų amžinai remtis Dvasių Viešpaties vardu.“
4. Išrinktieji pradės gyventi su išrinktaisiais, ir tai yra priemonės, kurios bus duotos tikėjimui, ir kurios sustiprins teisumą.
5. Ir šios priemonės atskleis visas žemės gelmių paslaptis, Ir tuos, kuriuos sunaikino dykuma, Ir tuos, kuriuos prarijo žvėrys, Ir tuos, kuriuos prarijo jūros žuvys, Kad jie sugrįžtų ir pasiliktų Išrinktųjų dieną; Nes niekas nebus sunaikintas Dvasių Viešpaties akivaizdoje, Ir niekas negali būti sunaikintas.
6. Ir visi, kurie gyvena danguje, gavo įsakymą ir galią, vieną balsą ir vieną šviesą, panašią į ugnį.
7. Ir Tą Vieną jie šlovino pirmaisiais savo žodžiais, Ir šlovino bei gyrė išmintimi, Ir jie buvo išmintingi žodžiais ir gyvenimo dvasia.
8. Ir Dvasių Viešpats pasodino Išrinktąjį į šlovės sostą. Ir jis teis visus šventųjų darbus danguje, ir jų darbai bus pasverti svarstyklėmis,
9. Ir kai jis pakels savo veidą, kad teistų jų slaptus kelius pagal Dvasių Viešpaties vardo žodį ir jų kelią pagal Dvasių Viešpaties teisingo teismo kelią, tada jie visi vienu balsu kalbės ir laimins, šlovins, aukštins ir šventins Dvasių Viešpaties vardą.
10. Ir Jis pašauks visą dangaus kareiviją, visus šventuosius aukštybėse ir Dievo kareiviją – cherubinus, serafinus ir ofaninus, ir visus galybės angelus, ir visus kunigaikštysčių angelus, ir Išrinktąjį, ir kitas galybes žemėje ir virš vandens.
11. Tą dieną pakils vienas balsas ir laimins, šlovins ir išaukštins tikėjimo dvasia, išminties dvasia, kantrybės dvasia, gailestingumo dvasia, teismo ir ramybės dvasia ir gerumo dvasia, ir visi vienu balsu tars: „Palaimintas Jis, ir tebūnie palaimintas Dvasių Viešpaties vardas per amžius!“
12. Visi, kurie nemiega danguje, Jį laimins: Jį laimins visi šventieji, kurie yra danguje, ir visi išrinktieji, kurie gyvena gyvenimo sode: Ir kiekviena šviesos dvasia, kuri gali laiminti, šlovinti, aukštinti ir šventinti Tavo palaimintąjį vardą, ir visas kūnas be saiko šlovins ir laimins Tavo vardą per amžių amžius.
13. Nes didis yra Dvasių Viešpaties gailestingumas, ir Jis yra kantrus, ir visus Savo darbus bei visa, ką Jis sukūrė, Jis apreiškė teisiesiems ir išrinktiesiems Dvasių Viešpaties vardu.

62 SKYRIUS

1. Ir taip Viešpats įsakė karaliams, galingiesiems, išaukštintiesiems ir tiems, kurie gyvena žemėje, ir tarė: „Atverkite akis ir pakelkite savo ragus, jei galite atpažinti Išrinktąjį.“
2. Ir Dvasių Viešpats pasodino jį savo šlovės soste, ir ant jo buvo išlieta teisumo dvasia, ir jo burnos žodis nužudo visus nusidėjėlius, ir visi neteisieji sunaikinami prieš jo akivaizdą.
3. Tą dieną atsistos visi karaliai ir galingieji, išaukštintieji ir tie, kurie valdo žemę. Jie matys ir pažins, kaip jis sėdi savo šlovės soste. Jo akivaizdoje bus teisiamas teisumas ir nebus kalbama jokių melų.
4. Tada jas ištiks skausmas kaip gimdančią moterį, kai kūdikis įeis į įsčias ir gimdys jai skaudės.
5. Viena jų dalis, žiūrėdama į kitą, išsigąs, paniurs, ir juos apims skausmas, kai jie pamatys Žmogaus Sūnų, sėdintį savo šlovės soste.
6. Ir karaliai, ir galingieji, ir visi, kurie valdo žemę, šlovins ir aukštins tą, kuris valdo visa, kuris buvo paslėptas.
7. Nes nuo pat pradžių Žmogaus Sūnus buvo paslėptas, ir Aukščiausiasis jį saugojo savo galybės akivaizdoje ir apreiškė išrinktiesiems.
8. Ir bus pasėta išrinktųjų ir šventųjų bendruomenė, ir visi išrinktieji tą dieną stos prieš jį.
9. Visi karaliai, galingieji, išaukštintieji ir tie, kurie valdo žemę, puls prieš jį veidais kniūbsčia, garbins ir sudės savo viltis į tą Žmogaus Sūnų, melsis ir prašys jo pasigailėjimo.
10. Vis dėlto Dvasių Viešpats juos taip spaus, kad jie skubiai pasitrauks iš Jo akivaizdos, jų veidus apims gėda, o jų veidus apgaubs tamsa.
11. Ir Jis atiduos juos angelams bausmei, kad įvykdytų jiems atkeršymą už tai, kad jie engė Jo vaikus ir Jo išrinktuosius,
12. Jie bus reginys teisiesiems ir Jo išrinktiesiems. Jie džiaugsis dėl jų, nes Dvasių Viešpaties rūstybė užgulė juos, ir Jo kalavijas girtas nuo jų kraujo.
13. Ir teisieji bei išrinktieji bus išgelbėti tą dieną, ir nuo tada jie niekada nebematys nusidėjėlių ir neteisiųjų veido.
14. Ir Dvasių Viešpats apsigyvens virš jų, ir su Žmogaus Sūnumi jie valgys, ir atsiguls, ir kelsis per amžių amžius.
15. Ir teisieji bei išrinktieji pakils nuo žemės, ir nustos būti paniurusių veidų. Ir jie bus aprengti šlovės drabužiais,
16. Ir tai bus gyvybės drabužiai iš Dvasių Viešpaties: ir jūsų drabužiai nesudils, ir jūsų šlovė nepraeis Dvasių Viešpaties akivaizdoje.

63 SKYRIUS

1. Tomis dienomis galingieji ir karaliai, valdantys žemę, maldaus Jo suteikti jiems šiek tiek atokvėpio nuo Jo bausmės angelų, kuriems jie buvo perduoti, kad jie galėtų parpulti ir garbinti Dvasių Viešpatį ir išpažinti savo nuodėmes Jo akivaizdoje.
2. Ir jie šlovins bei šlovins Dvasių Viešpatį, sakydami: „Palaimintas Dvasių Viešpats ir karalių Viešpats, galingųjų Viešpats ir turtingųjų Viešpats, šlovės Viešpats ir išminties Viešpats,“
3. Ir kiekviename slaptame dalyke spindi Tavo galia iš kartos į kartą, ir Tavo šlovė per amžius: visos Tavo paslaptys yra gilios ir nesuskaičiuojamos, ir Tavo teisumas neapsakomas.
4. Dabar išmokome, kad turėtume šlovinti ir šlovinti karalių Viešpatį ir Tą, kuris yra visų karalių Karalius.“
5. Ir jie sakys: „O, kad turėtume poilsį, kad galėtume šlovinti ir dėkoti, Ir išpažinti savo tikėjimą Jo šlovės akivaizdoje!“
6. Ir dabar mes ilgimės trumpo poilsio, bet nerandame: Mes atkakliai jo siekiame, bet negauname: Ir šviesa išnyko prieš mus, ir tamsa yra mūsų buveinė per amžius:
7. Mes netikėjome Jo akivaizdoje, Nei Dvasių Viešpaties vardo, nei savo Viešpaties šlovinome, Bet mūsų viltis buvo mūsų karalystės skeptre Ir mūsų šlovėje.

8. Ir mūsų kančios bei priespaudos dieną Jis mūsų neišgelbės, Ir mes nerasime atokvėpio išpažinti, Kad mūsų Viešpats yra ištikimas visuose Savo darbuose, Savo teismuose ir Savo teisingume, Ir Jo teismai neatsižvelgia į asmenis.
9. Ir mes praeiname iš Jo akivaizdos dėl savo darbų, ir visos mūsų nuodėmės bus įskaitytos teisume.“
10. Dabar jie sakys sau: „Mūsų sielos kupinos neteisaus pelno, bet tai nesutrukdo mums nusileisti iš jo vidurio į Šeolo naštą.“
11. Ir po to jų veidus apgaubs tamsa, ir jie bus išvaryti nuo Jo akivaizdos, ir kardas stovės Jo akivaizdoje, jų tarpe.
12. Taip tarė Dvasių Viešpats: „Tai yra įsakymas ir teismas galingiesiems, karaliams, išaukštintiesiems ir tiems, kurie valdo žemę Dvasių Viešpaties akivaizdoje.“

64 SKYRIUS

1. Ir kitas formas, kurias mačiau pasislėpusias toje vietoje.
2. Išgirdau angelo balsą sakant: „Tai angelai, kurie nužengė į žemę ir apreiškė tai, kas buvo paslėpta žmonių vaikams, ir suviliojo žmonių vaikus nusidėti.“

65 SKYRIUS

1. Tomis dienomis Nojus matė, kad žemė įgriuvo ir artėjo jos sunaikinimas.
2. Ir jis pakilo iš ten ir nukeliavo į žemės pakraščius, ir garsiai šaukė savo seneliui Enochui. Ir Nojus tris kartus tarė su kartėliu: „Išklausyk mane, išklausyk mane, išklausyk mane.“
3. Ir aš jam pasakiau: „Pasakyk man, kas darosi žemėje, kad ji yra tokioje baisybėje ir dreba, kad kartais aš kartu su tuo nežūčiau?“
4. Ir tada žemėje kilo didelis sujudimas, ir iš dangaus pasigirdo balsas, ir aš puoliau veidu ant žemės.
5. Ir mano senelis Enochas atėjo, atsistojo šalia manęs ir tarė: „Kodėl tu mane graudžiai šaukei ir verkei?“
6. Ir iš Viešpaties akivaizdos išėjo įsakymas tiems, kurie gyvena žemėje, kad jų pražūtis įvykdyta, nes jie išmoko visas angelų paslaptis, visą šėtonų smurtą ir visas jų galias – pačias slapčiausias – ir visą tų, kurie praktikuoja burtininkavimą, ir raganavimo galią, ir tų, kurie daro lietus atvaizdus visai žemei, galią:
7. Ir kaip iš žemės dulkių atsiranda sidabras, ir kaip žemėje atsiranda minkštas metalas.
8. Švinas ir alavas nėra išgaunami iš žemės kaip pirmieji: juos išgauna šaltinis, ir jame stovi angelas, ir tas angelas yra pranašesnis.“
9. Ir po to mano senelis Enochas paėmė mane už rankos, pakėlė mane ir tarė: „Eik, nes aš prašiau Dvasių Viešpaties dėl šio sujudimo žemėje.“
10. Ir Jis man tarė: „Dėl jų neteisumo jų teismas buvo nuspręstas ir Aš jo nesulaikysiu amžinai. Dėl burtų, kuriuos jie ištyrinėjo ir išmoko, žemė ir tie, kurie joje gyvena, bus sunaikinti.“
11. Ir šie – jie neturi vietos atgailai per amžius, nes jiems atskleidė tai, kas buvo paslėpta, ir jie yra pasmerkti. Bet tu, mano sūnau, Dvasių Viešpats žino, kad esi tyras ir nekaltas dėl šios priekaištų paslaptims.
12. Ir Jis paskyrė tavo vardą būti tarp šventųjų, Ir apsaugos tave tarp tų, kurie gyvena žemėje, Ir paskyrė tavo teisiąją palikuonį karaliavimui ir didelėms garbėms, Ir iš tavo palikuonių tryks teisiųjų ir šventųjų šaltinis be skaičiaus per amžius.

66 SKYRIUS

1. Ir po to jis parodė man bausmės angelus, kurie pasiruošę ateiti ir paleisti visas vandenų galias, esančias po žeme, kad įvykdytų teismą ir sunaikinimą visiems, kurie gyvena žemėje.
2. Ir Dvasių Viešpats įsakė angelams, kurie išėjo, nekelti vandenų, bet juos sulaikyti, nes tie angelai buvo virš vandenų galių.
3. Ir aš išėjau nuo Enocho akivaizdos.

67 SKYRIUS

1. Tomis dienomis mane aplankė Dievo žodis, ir Jis tarė: „Nojau, tavo likimas atėjo pas mane, likimas be priekaištų, daug meilės ir teisumo.“
2. Ir dabar angelai stato medinį pastatą, ir kai jie atliks šią užduotį, aš uždėsiu ant jo savo ranką ir jį apsaugosiu, ir iš jo išdygs gyvybės sėkla, ir prasidės pokyčiai, kad žemė neliks be gyventojų.
3. Aš įtvirtinsiu tavo palikuonis savo akivaizdoje per amžius ir išsklaidysiu tuos, kurie gyvens su tavimi. Jie nebus nevaisingi žemės paviršiuje, bet bus palaiminti ir dauginsis žemėje Viešpaties vardu.“
4. Ir Jis įkalins tuos angelus, kurie parodė neteisumą, tame degančiuose slėniuose, kuriuos mano senelis Enochas man anksčiau rodė vakaruose tarp aukso, sidabro, geležies, minkšto metalo ir alavo kalnų.
5. Ir aš pamačiau tą slėnį, kuriame buvo didelė traukuliai ir vandenų virpulys.
6. Ir kai visa tai įvyko, iš to ugningo išlydyto metalo ir jo konvulsijos toje vietoje pasklido sieros kvapas, susijęs su tais vandenimis, ir po ta žeme degė angelų, kurie suklaidino žmoniją, slėnis.
7. Ir per jo slėnius teka ugnies srovės, kur baudžiami tie angelai, kurie suklaidino žemės gyventojus.
8. Bet tie vandenys tomis dienomis tarnaus karaliams, galingiesiems ir išaukštintiesiems, ir tiems, kurie gyvena žemėje, kūno gydymui, bet dvasios bausmei; dabar jų dvasia pilna geismo, kad jie būtų baudžiami savo kūne, nes jie neigė Dvasių Viešpatį ir kasdien mato savo bausmę, tačiau netiki Jo vardu.
9. Ir proporcingai jų kūnų degimui, atitinkamas pokytis įvyks ir jų dvasioje per amžius; nes Dvasių Viešpaties akivaizdoje niekas neištars nė vieno tuščio žodžio.
10. Juos ištiks teismas, nes jie tiki savo kūno geismais ir neigia Viešpaties Dvasią.
11. Ir tie patys vandenys tomis dienomis pasikeis; kai tie angelai bus nubausti šiuose vandenyse, šių vandens šaltinių temperatūra pasikeis, o kai angelai pakils, šis šaltinių vanduo pasikeis ir taps šaltas.
12. Ir išgirdau Mykolą atsakant ir sakant: „Šis teismas, kuriuo teisiami angelai, yra liudijimas karaliams ir galingiesiems, kurie valdo žemę.“

13. Kadangi šie teismo vandenys tarnauja karalių kūnų gydymui ir jų kūnų geismams, jie nematys ir nepatikės, kad tie vandenys pasikeis ir taps amžinai degančia ugnimi.

68 SKYRIUS

1. Ir po to mano senelis Enochas man perdavė visų jam duotų palyginimų knygos paslapčių mokymą ir sudėjo jas man į palyginimų knygos žodžius.
2. Tą dieną Mykolas atsakė Rafaeliui ir tarė: „Dvasios galia mane užvaldo ir priverčia drebėti dėl paslapčių teismo griežtumo, angelų teismo: kas gali ištverti griežtą teismą, kuris buvo įvykdytas ir prieš kurį jie ištirpsta?“
3. Ir Mykolas vėl atsakė ir tarė Rafaeliui: „Kas yra tas, kurio širdis dėl to nesuminkštėjo ir kurio inkščių nesutrikdė šis teismo žodis, ištartas jiems dėl tų, kurie juos taip išvedė?“
4. Ir atsitiko, kad jam atsistojus prieš Dvasių Viešpatį, Mykolas Rafaeliui tarė: „Aš neužimsiu jų dalies Viešpaties akivaizdoje, nes Dvasių Viešpats supyko ant jų, nes jie elgiasi taip, lyg būtų Viešpats. Todėl visa, kas paslėpta, užgrius juos per amžius; nes nei angelas, nei žmogus neturės tame savo dalies, bet tik jie vieni sulaukė savo teismo per amžius.“

69 SKYRIUS

1. Ir po šio teismo jie gąsdins ir privers juos drebėti, nes jie tai parodė tiems, kurie gyvena žemėje.
2. Ir štai tų angelų vardai, ir tai yra jų vardai: pirmasis iš jų yra Samjâzâ, antrasis Artâqîfâ, trečiasis Armên, ketvirtasis Kôkabêl, penktas Tûrâêl, šeštas Rûmjâl, septintas Dânjâl, aštuntas Nêqâl, devintas Barâqêl, dešimtas Azâzêl, vienuoliktas Armârôs, dvyliktas Batarjâl, tryliktas Busasêjal, keturioliktas Hanânêl, penkioliktas Tûrêl ir šešioliktas Sîmâpêsîêl, septynioliktas Jetrêl, aštuonioliktas Tûmâêl, devynioliktas Tûrêl, dvidešimtas Rumâêl, dvidešimt pirmasis Azâzêl.
3. Ir šie yra jų angelų vadai ir jų vardai, ir jų vyriausieji šimtams, penkiasdešimtims ir dešimtims.
4. Pirmojo Jeqôno vardas: tai yra tas, kuris suklaidino visus Dievo sūnus, nuvedė juos žemyn ir suklaidino juos per žmonių dukteris.
5. Antrasis buvo vardu Asbeelis. Jis perdavė Dievo šventiesiems sūnums blogus patarimus ir juos suklaidino, kad jie suteršty savo kūnus žmonių dukterimis.
6. Ir trečiasis buvo vardu Gâdreêl: jis parodė žmonių vaikams visus mirties smūgius ir suklaidino Ievą, ir parodė žmonių sūnums mirties ginklus – skydą, šarvų šarvus, kardą kovai ir visus mirties ginklus.
7. Ir iš jo rankos jie išėjo prieš tuos, kurie gyvena žemėje nuo tos dienos ir per amžius.
8. O ketvirtasis buvo vardu Pênêmûe: jis mokė žmonių vaikus kartaus ir saldaus, ir išmokė juos visų jų išminties paslapčių.
9. Ir jis mokė žmoniją rašyti rašalu ir popieriumi, ir per tai daugelis nusidėjo nuo amžinybės iki amžinybės ir iki šios dienos.
10. Nes žmonės nebuvo sukurti tam tikslui – kad patvirtintų savo tikėjimą rašikliu ir plunksna.
11. Nes žmonės buvo sukurti lygiai kaip angelai, kad jie išliktų tyri ir teisūs, ir mirtis, kuri viską naikina, negalėjo jų užvaldyti, bet dėl šio žinojimo jie žūva, ir dėl šios galios ji praryja mane.
12. Penktasis buvo vardu Kâsdejâ: tai jis, kuris parodė žmonių vaikams visus piktus dvasių ir demonų smūgius, ir embriono smūgius įsčiose, kad jis išnyktų, ir sielos smūgius, gyvatės įkandimus, ir smūgius, kurie nutinka per vidurdienio karštį, gyvatės sūnus, vardu Tabââ'Ēt.
13. Ir tai yra Kâsbeêl, vyriausiojo priesaikos, kurią jis parodė šventiesiems, kai gyveno aukštai šlovėje, užduotis, ir jos pavadinimas yra Bîqâ.
14. Šis angelas paprašė Mykolo parodyti jam paslėptą vardą, kad jis galėtų jį ištarti priesaikoje, idant tie, kurie atskleidė žmonių vaikams visa, kas buvo slapta, drebėtų prieš tą vardą ir priesaiką.
15. Ir tokia yra šios priesaikos galia, nes ji galinga ir stipri, ir jis įdavė šią priesaiką Akai į Mykolo ranką.
16. Ir šios priesaikos paslaptys... Ir jos yra tvirtos per jo priesaiką: Ir dangus buvo sustabdytas prieš pasaulio sukūrimą, ir per amžius.
17. Ir per jį žemė buvo įkurta ant vandens, Ir iš slaptų kalnų gelmių trykšta gražūs vandenys, Nuo pasaulio sukūrimo ir iki amžinybės.
18. Ir per tą priesaiką buvo sukurta jūra, ir kaip jos pamatą Jis padėjo smėlį prieš jos pykčio metą, ir ji nedrįso peržengti jos ribų nuo pasaulio sukūrimo iki amžinybės.
19. Ir per tą priesaiką gelmės yra sutvirtintos, Ir pasilieka bei nejuda iš savo vietos nuo amžinybės iki amžinybės.
20. Ir per tą priesaiką saulė ir mėnulis užbaigia savo kelią Ir nenukrypsta nuo savo įstato nuo amžinybės iki amžinybės.
21. Ir per tą priesaiką žvaigždės užbaigia savo kelią, ir Jis jas šaukia vardais, ir jos Jam atsako per amžių amžius.
22. Ir panašiai vandens, vėjų ir visų zefyrų dvasios ir jų keliai iš visų vėjų pusių.
23. Ten išsaugoti griaustinio balsai ir žaibų šviesa. Ten išsaugoti krušos ir šerkšno kambariai, rūko kambariai, lietaus ir rasos kambariai.
24. Ir visi šie tiki ir dėkoja Dvasių Viešpaties akivaizdoje, ir šlovina Jį visa savo jėga, ir jų maistas yra kiekviename padėkos akte: jie dėkoja, šlovina ir aukština Dvasių Viešpaties vardą per amžius.
25. Ir ši priesaika jiems galinga, ir per ją jie bus apsaugoti, ir jų keliai bus apsaugoti, ir jų kelias nebus sunaikintas.
26. Ir tarp jų buvo didelis džiaugsmas. Jie šlovino, šlovino ir aukštino, nes jiems buvo apreikštas Žmogaus Sūnaus vardas.
27. Ir jis atsisėdo savo šlovės soste, ir Žmogaus Sūnui buvo duota teismo galia, ir jis pražudė nusidėjėlius nuo žemės paviršiaus ir tuos, kurie suklaidino pasaulį.
28. Jie bus surišti grandinėmis ir įkalinti savo sunaikinimo susirinkimo vietoje, ir visi jų darbai išnyks nuo žemės paviršiaus.
29. Ir nuo šiol nebus nieko gendamo; nes pasirodė Žmogaus Sūnus ir atsisėdo savo šlovės soste, ir visas blogis praeis prieš jo veidą, ir to Žmogaus Sūnaus žodis išeis ir bus stiprus Dvasių Viešpaties akivaizdoje.

70 SKYRIUS

1. Ir po to atsitiko, kad jo vardas jam gyvam esant buvo išaukštintas Žmogaus Sūnui ir Dvasių Viešpačiui iš tų, kurie gyvena žemėje.
2. Ir jis buvo pakeltas aukštyn dvasios vežimuose, ir jo vardas tarp jų išnyko.
3. Nuo tos dienos aš nebebuvau tarp jų skaičiuojamas. Jis pastatė mane tarp dviejų vėjų, tarp šiaurės ir vakarų, kur angelai virvėmis išmatavo man vietą išrinktiesiems ir teisiiesiems.
4. Ir ten aš mačiau pirmuosius tėvus ir teisiuosius, kurie nuo pat pradžių gyveno toje vietoje.

71 SKYRIUS

1. Ir po to mano dvasia buvo perkelta ir pakilo į dangų. Ir aš mačiau šventus Dievo sūnus. Jie žengė ugnies liepsnomis. Jų drabužiai buvo balti, o jų apdaras – baltas, o jų veidai žėrėjo kaip sniegas.
2. Ir aš pamačiau du ugnies srautus, Ir tos ugnies šviesa švietė kaip hiacintas, Ir aš puoliau veidu ant žemės prieš Dvasių Viešpatį.
3. Ir angelas Mykolas, vienas iš arkangelų, sugriebė mane už dešinės rankos, pakėlė mane ir įvedė į visas paslaptis, ir parodė man visas teisumo paslaptis.
4. Ir jis parodė man visas dangaus pakraščių paslaptis, ir visus žvaigždžių kambarius, ir visus šviesulius, iš kur jie išeina prieš šventųjų veidą.
5. Ir jis perkėlė mano dvasią į dangų dangų, ir aš ten pamačiau tarsi iš kristalų pastatytą statinį, o tarp tų kristalų – gyvos ugnies liežuvius.
6. Ir mano dvasia matė juostą, kuri juosė tą ugnies namą, ir iš keturių jo pusių buvo gyvos ugnies srautai, ir jie juosė tą namą.
7. Aplinkui buvo Serafinas, Cherubinas ir Ofaninas. Ir štie yra tie, kurie nemiega ir saugo Jo šlovės sostą.
8. Ir mačiau angelus, kurių nebuvo galima suskaičiuoti, tūkstantį tūkstančių ir dešimt tūkstančių kartų dešimt tūkstančių, apsupančių tą namą. Ir Mykolą, ir Rafaelį, ir Gabrielį, ir Fanuelį, ir šventuosius angelus, kurie yra virš dangų, įeinančius ir išeinančius iš to namo.
9. Ir jie išėjo iš tų namų, ir Mykolas, ir Gabrielius, ir Rafaelis, ir Fanuelis, ir daugybė šventųjų angelų be skaičiaus.
10. Ir su jais Dienų Galva, Jo galva balta ir tyra kaip vilna, Ir Jo Drabužiai neapsakomi.
11. Ir aš puoliau veidu ant žemės, ir visas mano kūnas atsipalaidavo, ir mano dvasia buvo perkeista; ir aš šaukiau garsiu balsu... su galios dvasia, ir buvau palaimintas, pašlovintas ir išaukštintas.
12. Ir šie palaiminimai, išėję iš mano burnos, buvo labai malonūs prieš tą Dienų Pradžią.
13. Ir atėjo ta Dienų Pradžia su Mykolu ir Gabrieliumi, Rafaeliu ir Fanueliu – tūkstančių ir miriadų tūkstančių be skaičiaus angelų.
14. Ir jis atėjo pas mane, pasveikino mane savo balsu ir tarė man: „Šitas yra Žmogaus Sūnus, gimęs teisumui; ir teisumas pasilieka virš jo, ir dienų pradžios teisumas jo neapleidžia.“
15. Ir jis man tarė: „Jis skelbia tau taiką būsimojo pasaulio vardu; nes iš čia kilo taika nuo pasaulio sukūrimo, ir tokia ji bus tau per amžius.“
16. Ir visi vaikščios jo keliais, nes teisumas niekada jo neapleidžia. Su juo bus jų buveinės ir jų paveldas, ir jie nebus nuo jo atskirti per amžius.
17. Ir taip Žmogaus Sūnus gyvens ilgai, o teisieji turės ramybę ir teisingą kelią Dvasių Viešpaties vardu per amžių amžius.“

72 SKYRIUS

1. Dangaus šviesulių eigų knyga, kiekvieno iš jų ryšiai pagal jų klases, viešpatavimą ir metų laikus, pavadinimus ir kilmės vietas bei mėnesius, kuriuos man parodė šventasis angelas Urielis, kuris buvo su manimi ir yra jų vadovas; ir jis parodė man visus jų įstatymus tokius, kokie jie yra, ir kaip jie yra dėl visų pasaulio metų ir iki amžinybės, kol bus įvykdytas naujas kūrinys, kuris tęsis iki amžinybės.
2. Ir tai yra pirmasis šviesulių dėsnis: šviesulys Saulė teka rytiniuose dangaus vartuose ir leidžiasi vakariniuose dangaus vartuose.
3. Ir aš mačiau šešis portalus, pro kuriuos teka saulė, ir šešis portalus, pro kuriuos leidžiasi saulė ir teka bei leidžiasi mėnulis, ir žvaigždžių vadus bei tuos, kuriuos jos veda: šešis rytuose ir šešis vakaruose, ir visi jie sekė vienas kitą tikslia atitinkama tvarka; taip pat daug langų dešinėje ir kairėje nuo šių portalų.
4. Ir pirmiausia išeina didysis šviesulys, vadinamas Saule, kurio apimtis yra kaip dangaus apimtis, ir jis yra visiškai pripildytas apšviečiančios ir kaitinančios ugnies.
5. Vežimėlį, kuriuo jis kyla, varo vėjas, o saulė leidžiasi iš dangaus ir grįžta per šiaurę, kad pasiektų rytus, ir yra taip vedama, kad jis pasiekia atitinkamus vartus ir šviečia dangaus akivaizdoje.
6. Tokiu būdu jis pakyla pirmąjį mėnesį didžiajame portale, kuris yra ketvirtas iš tų šešių portalų.
7. O ketvirtajame vartuose, pro kuriuos saulė teka pirmąjį mėnesį, yra dvylika langų angų, iš kurių, laiku atidarius jas, kyla liepsna.
8. Kai saulė teka danguje, ji išeina pro ketvirtuosius vartus trisdešimt rytų iš eilės ir tiksliai nusileidžia ketvirtuosiuose vartuose dangaus vakaruose.
9. Ir šiuo laikotarpiu diena kasdien ilgėja, o naktis kasnakt trumpėja iki trisdešimtos ryto.
10. Tą dieną diena yra devintąja dalimi ilgesnė už naktį, o diena trunka lygiai dešimt dalių, o naktis – aštuonias.
11. Ir saulė teka iš ketvirtojo vartų, leidžiasi ketvirtajame ir grįžta į penktąjį rytų vartą trisdešimt rytų, teka iš jo ir leidžiasi penktajame varte.
12. Ir tada diena pailgėja dviem dalimis ir susideda į vienuolika dalių, o naktis sutrumpėja ir susideda į septynias dalis.
13. Ir jis grįžta į rytus ir įeina į šeštąjį vartą, teka ir leidžiasi šeštajame varte trisdešimt pirmą rytą dėl savo ženklo.
14. Tą dieną diena tampa ilgesnė už naktį, diena tampa dvigubai ilgesnė už naktį, diena tampa dvylika dalių, o naktis sutrumpėja ir tampa šešiomis dalimis.
15. Ir saulė kyla aukštyn, kad diena būtų trumpesnė, o naktis ilgesnė, ir saulė grįžta į rytus ir įeina į šeštuosius vartus, iš jų teka ir leidžiasi trisdešimt rytų.

16. Ir kai praeina trisdešimt rytų, diena sutrumpėja lygiai viena dalimi ir tampa vienuolika dalių, o naktis – septyniomis.
17. Ir saulė teka pro šeštuosius vartus vakaruose, eina į rytus ir teka penktajame varte trisdešimt rytų, o vakaruose vėl leidžiasi penktajame vakariniame varte.
18. Tą dieną diena sutrumpėja dviem dalimis ir susideda į dešimt dalių, o naktis – į aštuonias.
19. Ir saulė teka iš penktojo vartų ir leidžiasi penktame vakarų varte, o teka ketvirtajame varte trisdešimt pirmą rytą pagal savo ženklą ir leidžiasi vakaruose.
20. Tą dieną diena susilygina su naktimi ir tampa vienodo ilgio, o naktis susideda iš devynių dalių, o diena – iš devynių dalių.
21. Ir saulė teka iš to vartų ir leidžiasi vakaruose, grįžta į rytus ir teka trisdešimt rytų trečiuose vartuose ir leidžiasi vakaruose trečiuose vartuose.
22. Ir tą dieną naktis tampa ilgesnė už dieną, ir naktis tampa ilgesnė už naktį, ir diena trumpesnė už dieną iki trisdešimto ryto, ir naktis susideda lygiai iš dešimties dalių, o diena – iš aštuonių dalių.
23. Ir saulė teka iš trečiojo vartų ir leidžiasi trečiajame varte vakaruose ir grįžta į rytus, ir trisdešimt rytų teka antrajame varte rytuose ir panašiai leidžiasi antrajame varte vakaruose dangaus.
24. Tą dieną naktis susideda iš vienuolikos dalių, o diena – iš septynių.
25. Ir tą dieną saulė teka pro antruosius vartus ir leidžiasi vakaruose antraisiais vartais, o paskui grįžta į rytus į pirmuosius vartus trisdešimt pirmai ryto ir leidžiasi pirmuosiuose vartuose dangaus vakaruose.
26. Ir tą dieną naktis pailgėja ir trunka dvigubai ilgiau nei diena: naktis trunka lygiai dvylika dalių, o diena – šešias.
27. Ir saulė perėjo savo orbitos sektorius ir vėl apsisuko tais savo orbitos sektoriais, įžengė į tą vartą trisdešimt rytų ir nusileido vakaruose, priešingoje pusėje.
28. Ir tą naktį naktis sutrumpėjo devintąja dalimi, ir naktis tapo vienuolika dalių, o diena – septyniomis.
29. Ir saulė sugrįžo ir įžengė į antrąjį vartą rytuose, ir grįžta per tuos savo orbitos padalinius trisdešimčiai rytų, tekant ir leidžiantis.
30. Ir tą dieną naktis sutrumpėja, naktis trunka dešimt dalių, o diena – aštuonias.
31. Ir tą dieną saulė teka iš to vartų ir leidžiasi vakaruose, grįžta į rytus ir teka trečiajame varte trisdešimt pirmą rytą, o leidžiasi vakaruose.
32. Tą dieną naktis trumpėja ir susideda į devynias dalis, o diena – į devynias dalis, o naktis lygi dienai, o metai – lygiai taip pat, kaip ir jos dienos – trys šimtai šešiasdešimt keturios.
33. Ir dienos bei nakties ilgis, ir dienos bei nakties trumpumas atsiranda – per saulės eigą šie skirtumai daromi.
34. Taip nutinka, kad jo trukmė kasdien ilgėja, o naktį trumpėja.
35. Ir tai yra saulės dėsnis ir kelias, ir jos sugrįžimas kaskart, kai ji sugrįžta šešiasdešimt kartų ir pakyla, t. y. didysis šviesulys, vadinamas saule, per amžių amžius.
36. Ir tai, kas taip kyla, yra didysis šviesulys, ir taip pavadintas pagal savo išvaizdą, kaip įsakė Viešpats.
37. Kaip jis kyla, taip ir leidžiasi, taip ir nesileidžia, ir nesustoja, bet juda dieną ir naktį, ir jo šviesa yra septynis kartus ryškesnė nei mėnulio; bet pagal dydį jie abu yra vienodi.

73 SKYRIUS

1. Ir po šio dėsnio pamačiau kitą dėsnį, susijusį su mažesniu šviesuliu, kuris vadinamas Mėnuliu.
2. Jos apimtis yra kaip dangaus apimtis, o jos vežimą, kuriuo ji važiuoja, varo vėjas, ir šviesa jai duota tam tikru mastu.
3. Jos tekėjimai ir nusileidimai keičiasi kiekvieną mėnesį, jos dienos yra kaip saulės dienos, o kai jos šviesa yra vienoda, ji prilygsta septintajai saulės šviesos daliai.
4. Ir taip ji kyla. Ir pirmoji jos fazė rytuose pasirodo trisdešimtą rytą: ir tą dieną ji tampa matoma ir jums sudaro pirmąją mėnulio fazę trisdešimtą dieną kartu su saule vartuose, kur saulė teka.
5. Ir pusė jos išsikiša septinta dalimi, o visas jos perimetras yra tuščias, be šviesos, išskyrus vieną septintadalį ir keturioliktą šviesos dalį.
6. Ir kai ji gauna vieną septintąją dalį pusės savo šviesos, jos šviesa sudaro vieną septintąją dalį ir pusę jos.
7. Ir ji leidžiasi kartu su saule, o saulei tekant, kartu su ja teka ir mėnulis, gaunantis pusę vienos šviesos dalies. Tą naktį, jos ryto pradžioje, mėnulio dienos pradžioje, mėnulis leidžiasi kartu su saule ir tą naktį yra nematomas su keturiolika jų dalių ir puse vienos.
8. Ir tą dieną ji pakyla lygiai septintąja dalimi, ir išeina bei tolsta nuo saulės tekėjimo, ir per likusias dienas ji tampa ryški likusiomis trylika dalių.

74 SKYRIUS

1. Ir aš mačiau kitą kelią, jai skirtą įstatymą, ir kaip pagal tą įstatymą ji atlieka savo mėnesinį apsisukimą.
2. Ir visus šiuos žmones man parodė šventasis angelas Urielis, kuris yra jų visų vadas, ir jų pozicijas, ir aš užrašiau jų pozicijas, kaip jis jas man parodė, ir užrašiau jų mėnesius tokius, kokie jie buvo, ir jų šviesų išvaizdą, kol praėjo penkiolika dienų.
3. Vienoje septintadalyje ji pasiekia visą savo šviesą rytuose ir vienoje septintadalyje – visą savo tamsą vakaruose.
4. Ir tam tikrais mėnesiais ji keičia savo nustatymus, o tam tikrais mėnesiais ji eina savo savitu keliu.
5. Po dviejų mėnesių mėnulis nusileidžia kartu su saule: tuose dviejuose viduriniuose portaluose – trečiasis ir ketvirtasis.
6. Ji išeina septynias dienas, apsisuka ir vėl grįžta pro vartus, pro kuriuos teka saulė, ir pasiekia visą savo šviesą: ji tolsta nuo saulės ir per aštuonias dienas įeina į šeštuosius vartus, pro kuriuos teka saulė.
7. Ir kai saulė išeina pro ketvirtuosius vartus, ji išeina septynias dienas, kol išeina pro penktuosius ir po septynių dienų vėl grįžta į ketvirtuosius vartus, sukurdama visą savo šviesą; ir po aštuonių dienų ji pasitraukia ir įeina į pirmuosius vartus.
8. Ir po septynių dienų ji vėl sugrįžta į ketvirtuosius vartus, pro kuriuos teka saulė.
9. Taip aš mačiau jų padėtį – kaip tomis dienomis tekėjo mėnuliai ir leidosi saulė.

10. O jei sudėsime penkerius metus, saulė turės trisdešimt dienų daugiau, ir visos dienos, kurios jai priskaičiuojamos per vienerius iš tų penkerių metų, kai jie bus pilni, iš viso sudarys 364 dienas.
11. Saulės ir žvaigždžių perteklius sudaro šešias dienas: per 5 metus 6 dienos kiekvienais metais sudaro 30 dienų; o mėnulis atsilieka nuo saulės ir žvaigždžių 30 dienų skaičiumi.
12. Saulė ir žvaigždės tiksliai skaičiuoja visus metus, todėl jos nei viena diena nepasislenka į priekį, nei atitolina savo padėties į amžinybę, bet užbaigia metus tobulu teisingumu per 364 dienas.
13. Per 3 metus yra 1092 dienos, o per 5 metus – 1820 dienų, taigi per 8 metus yra 2912 dienų.
14. Vien Mėnuliui dienos per 3 metus sudaro 1062 dienas, o per 5 metus jis atsilieka 50 dienų: [t. y. prie sumos (1770) reikia pridėti (1000 ir) 62 dienas].
15. O per 5 metus yra 1770 dienų, taigi mėnuliui dienos per 8 metus sudaro 2832 dienas.
16. [Nes per 8 metus ji atsilieka 80 dienų], visos dienos, kurias ji atsilieka per 8 metus, yra 80.
17. Ir metai tiksliai užbaigiami pagal jų pasaulio padėtis ir saulės padėtis, kurios kyla iš vartų, pro kuriuos saulė teka ir leidžiasi 30 dienų.

75 SKYRIUS

1. Tūkstančiai vadų, kurie yra paskirti valdyti visą kūriniją ir visas žvaigždes, taip pat atlieka darbą su keturiomis tarpinėmis dienomis, kurios yra neatsiejamos nuo jų pareigų pagal metų skaičiavimą, ir atlieka tarnystę keturiomis dienomis, kurios nėra įtrauktos į metų skaičiavimą.
2. Ir dėl jų žmonės klysta, nes tie šviesuliai iš tiesų tarnauja pasaulio stotyse: vienas pirmajame varte, vienas trečiajame dangaus varte, vienas ketvirtajame varte ir vienas šeštajame varte, o metų tikslumas pasiekiamas per atskiras tris šimtus šešiasdešimt keturias stotis.
3. Ženklus, laikus, metus ir dienas man parodė angelas Urielis, kurį šlovės Viešpats amžiams paskyrė valdyti visus dangaus šviesulius danguje ir pasaulyje, kad jie valdytų dangaus veidą ir būtų matomi žemėje, ir būtų dienos ir nakties vadai, t. y. saulė, mėnulis, žvaigždės ir visi tarnaujantys padarai, kurie sukasi visuose dangaus vežimuose.
4. Panašiai Urielis man parodė dvylika durų, atviras saulės vežimo danguje perimetre, pro kurias prasiskverbia saulės spinduliai: ir iš jų šiluma pasklinda po žemę, kai jos atidaromos nustatytu laiku.
5. Ir vėjams bei rasos dvasiai, kai jie atsiveria, stovintys atviri danguje galuose.
6. O dėl dvylikos vartų danguje, žemės pakraščiuose, iš kurių išeina saulė, mėnulis ir žvaigždės, ir visi dangaus kūriniai rytuose ir vakaruose.
7. Kairėje ir dešinėje nuo jų yra daug langų, ir vienas langas nustatytu metų laiku skleidžia šilumą, atitinkančią tas duris, pro kurias išlenda žvaigždės, kaip Jis joms įsakė, ir kuriose jos išsiskleidžia pagal savo skaičių.
8. Ir aš mačiau danguje vežimus, važiuojančius po pasaulį, virš tų vartų, kuriuose sukasi niekada nenusileidžiančios žvaigždės.
9. Ir vienas yra didesnis už visus kitus, ir būtent jis keliauja per visą pasaulį.

76 SKYRIUS

1. Ir žemės pakraščiuose mačiau dvylika vartų, atsiveriančių į visas dangaus puses, iš kurių pučia vėjai ir pučia virš žemės.
2. Trys iš jų atviri dangaus paviršiuje, trys vakaruose, trys dangaus dešinėje ir trys kairėje.
3. Pirmieji trys yra rytų, trys šiaurės, trys po jų – pietų kairėje ir trys vakarų.
4. Per keturis iš jų ateina palaiminimo ir klestėjimo vėjai, o iš aštuonių – žalingi vėjai. Kai jie siunčiami, jie niokoja visą žemę ir jos vandenis, ir visus, kas joje gyvena, ir viską, kas yra vandenyje ir sausumoje.
5. Ir pirmasis vėjas iš tų vartų, vadinamas rytų vėju, išeina pro pirmuosius vartus, esančius rytuose, pasukdamas į pietus. Iš jų kyla dykuma, sausra, karštis ir sunaikinimas.
6. Ir pro antruosius vartus viduryje ateina tai, kas tinkama, ir iš jų ateina lietus, vaisingumas, klestėjimas ir rasa; o pro trečiuosius vartus, esančius šiaurėje, ateina šaltis ir sausra.
7. Po jų pro tris vartus pučia pietų vėjai. Pro pirmąjį, į rytus nukreiptą, pučia karštas vėjas.
8. Pro vidurinius vartus šalia sklinda kvapnūs kvapai, rasa ir lietus, klestėjimas ir sveikata.
9. Pro trečius vartus, esančius vakaruose, išteka rasa ir lietus, skėriai ir dykuma.
10. O po jų – šiaurės vėjai. Iš septintųjų vartų rytuose ateina rasa ir lietus, skėriai ir dykuma.
11. Iš vidurinių vartų tiesiogine kryptimi ateina sveikata, lietus, rasa ir gerovė; o pro trečius vartus vakaruose ateina debesys, šerkšnas, sniegas, lietus, rasa ir skėriai.
12. Po šių keturių pučia vakarų vėjai. Pro pirmuosius vartus, besiribojančius su šiauriniais, pučia rasa, šerkšnas, šaltis, sniegas ir šerkšnas.
13. Iš vidurinių vartų teka rasa ir lietus, klestėjimas ir palaiminimas; o iš paskutiniųjų vartų, kurie ribojasi su pietais, teka sausra, dykynė, deginimas ir sunaikinimas.
14. Ir dvylika keturių dangaus kampelių vartų yra užbaigti, ir visus jų įstatymus, visas jų negandas ir visas jų geradarybes aš tau parodžiau, mano sūnau Metušelachai.

77 SKYRIUS

1. Ir pirmoji pusė vadinama rytais, nes tai pirmoji, o antroji – pietais, nes ten nusileis Aukščiausiasis, taip, ten ypatinga prasme nusileis Tas, kuris yra palaimintas per amžius.
2. Vakarinė pusė vadinama susilpnėjusia, nes ten visi dangaus šviesuliai susilpnėja ir nusileidžia.
3. Ketvirtasis ketvirtis, vadinamas šiaure, yra padalintas į tris dalis: pirmoji skirta žmonėms gyventi, antroji – vandens jūros, bedugnės, miškai, upės, tamsa ir debesys, o trečioji – teisumo sodas.
4. Aš mačiau septynis aukštus kalnus, aukštesnius už visus kalnus žemėje. Iš jų kyla šerkšnas, ir bėga dienos, metų laikai ir metai.
5. Aš mačiau žemėje septynias upes, didesnes už visas kitas upes: viena iš jų, attekanti iš vakarų, lieja savo vandenis į Didžiąją jūrą.

6. Ir šie du atplaukia iš šiaurės į jūrą ir lieja savo vandenis į Eritrėjos jūrą rytuose.
7. O likę keturi išplaukia šiaurės pusėje į savo jūrą, du iš jų – į Eritrėjos jūrą, o du – į Didžiąją jūrą ir ten išteka, o kai kurie sako: „Į dykumą“.
8. Septynias dideles salas mačiau jūroje ir žemyne: dvi žemyne ir penkias Didžiojoje jūroje.

78 SKYRIUS

1. O saulės vardai yra šie: pirmoji – Orjârês, o antroji – Tômâs.
2. Ir mėnulis turi keturis vardus: pirmasis vardas yra Asônjâ, antrasis – Eblâ, trečiasis – Benâsê ir ketvirtasis – Erâe.
3. Šitie yra du didieji šviesuliai: jų apimtis yra kaip dangaus apimtis, ir abiejų apimties dydis yra vienodas.
4. Saulės apskritime yra septynios šviesos porcijos, kurios prie jos pridedamos daugiau nei prie Mėnulio, ir tam tikrais kiekiais ji perduodama, kol išsenka septintoji saulės dalis.
5. Jie nusileidžia ir įeina pro vakarinius vartus, sukasi šiaurėje ir išeina pro rytinius vartus dangaus paviršiumi.
6. Kai mėnulis teka, danguje pasirodo keturioliktoji jo dalis: šviesa jame tampa pilna: keturioliktą dieną ji užbaigia savo šviesą.
7. Ir iki penkioliktos dienos, kai jos šviesa pilnai išsiskirs, jai bus perduota penkiolika šviesos dalių, pagal metų ženklą, ir ji taps penkiolika dalių, o mėnulis augs keturioliktomis dalimis.
8. Ir dylančio mėnulio šviesa pirmąją dieną sumažėja iki keturiolikos dalių, antrąją – iki trylikos, trečiąją – iki dvylikos, ketvirtąją – iki vienuolikos, penktąją – iki dešimties, šeštąją – iki devynių, septintąją – iki aštuonių, aštuntąją – iki septynių, devintąją – iki šešių, dešimtąją – iki penkių, vienuoliktąją – iki keturių, dvyliktąją – iki trijų, tryliktąją – iki dviejų, keturioliktąją – iki pusės septintojo, o visa likusi šviesa visiškai išnyksta penkioliktąją.
9. Kai kuriais mėnesiais mėnuo turi dvidešimt devynias dienas, o vieną kartą – dvidešimt aštuonias.
10. Ir Urielis man parodė kitą dėsnį: kada šviesa perduodama mėnuliui ir iš kurios pusės ją jai perduoda saulė.
11. Visą laikotarpį, kai mėnulis auga savo šviesoje, jis perkelia ją sau, kai keturiolika dienų yra priešingoje padėtyje saulei, o kai jis yra visiškai apšviestas, jo šviesa danguje yra pilna.
12. Ir pirmąją dieną ji vadinama jaunatis, nes tą dieną ją užteka šviesa.
13. Ji tampa pilnatimi tą dieną, kai saulė leidžiasi vakaruose, o naktį teka iš rytų, ir mėnulis šviečia visą naktį, kol saulė pateka priešais ją ir mėnulis matomas priešais saulę.
14. Toje pusėje, iš kurios sklinda mėnulio šviesa, ji vėl silpsta, kol visa šviesa išnyksta ir visos mėnesio dienos baigiasi, o jos apskritimas tampa tuščias, be šviesos.
15. Ir tris mėnesius ji sudaro trisdešimt dienų, ir savo laiku ji sudaro tris mėnesius po dvidešimt devynias dienas, per kuriuos ji užbaigia savo mažėjimą pirmajame laiko tarpe ir pirmajame varte šimtą septyniasdešimt septynias dienas.
16. Ir savo išėjimo metu ji pasirodo tris mėnesius po trisdešimt dienų, ir tris mėnesius po dvidešimt devynis.
17. Naktį ji atrodo kaip žmogus dvidešimt dienų kiekvieną kartą, o dieną ji atrodo kaip dangus, ir joje nėra nieko daugiau, išskyrus jos šviesą.

79 SKYRIUS

1. Ir dabar, mano sūnau, aš tau viską parodžiau, ir visų dangaus žvaigždžių įstatymas yra įvykdytas.
2. Ir jis parodė man visus šiuos įstatymus kiekvienai dienai, kiekvienam valdymo laikotarpiui, kiekvieniems metams, jų pradžiai ir tvarkai, nustatytai kiekvieną mėnesį ir kiekvieną savaitę.
3. Ir mėnulio dilimas, kuris vyksta šeštajame varte: nes šiuose šeštuosiuose vartuose jos šviesa yra užbaigta, ir po to prasideda dilimas:
4. Ir mažėjantis laikotarpis, kuris vyksta pirmajame varte savo laiku, kol praeina šimtas septyniasdešimt septynios dienos: skaičiuojant pagal savaites, dvidešimt penkios savaitės ir dvi dienos.
5. Ji atsilieka nuo saulės ir žvaigždžių tvarkos lygiai penkiomis dienomis per vieną laikotarpį, ir kai ši vieta, kurią matai, yra įvesta.
6. Tokį kiekvieno šviesulio paveikslą ir eskizą man parodė jų vadas arkangelas Urielis.

80 SKYRIUS

1. Tomis dienomis angelas Urielis man atsakė: „Štai, Enochai, aš tau viską parodžiau ir viską tau atskleidžiau, kad pamatytum šią saulę ir šį mėnulį, dangaus žvaigždžių vadus ir visus tuos, kurie jas valdo, jų užduotis, laikus ir išvykimus.“
2. Ir nusidėjėlių dienomis metai bus sutrumpinti, ir jų sėkla bus pavėluota jų žemėse ir laukuose, ir visa, kas žemėje, pasikeis ir nepasirodys savo laiku: ir lietus bus sulaikytas, ir dangus jį sulaikys.
3. Ir tais laikais žemės vaisiai bus atgal, ir neaugs savo laiku, ir medžių vaisiai bus sulaikyti savo laiku.
4. Ir mėnulis pakeis savo tvarką, ir nepasirodys savo laiku.
5. Tomis dienomis bus galima pamatyti saulę, ir vakare jis keliaus didžiojo vežimo pakraščiu vakaruose, ir švies ryškiau, nei numato šviesos tvarka.
6. Ir daugelis žvaigždžių vadų pažeis nustatytą tvarką. Ir šie pakeis savo orbitas ir užduotis, ir nepasirodys jiems nustatytais metų laikais.
7. Ir visa žvaigždžių tvarka bus paslėpta nuo nusidėjėlių, ir žemės gyventojų mintys apie juos suklys, ir jie bus pakeisti nuo visų savo kelių, taip, jie suklys ir palaikys juos dievais.
8. Ir juos ištiks blogis, ir juos ištiks bausmė, kuri visus sunaikins.“

81 SKYRIUS

1. Ir jis man tarė: „Stebėk, Enochai, šias dangiškas lenteles ir perskaityk, kas jose parašyta, ir atkreipk dėmesį į kiekvieną faktą.“
2. Aš stebėjau dangiškąsias plokštes, skaičiau viską, kas jose buvo parašyta, ir viską supratau. Skaičiau knygą apie visus žmonijos darbus ir visus žemės vaikus iki pat seniausių kartų.

3. Ir tuojau pat šlovinau didįjį Viešpatį, šlovės Karalių per amžius, nes Jis sukūrė visus pasaulio darbus, ir šlovinau Viešpatį už Jo kantrybę, ir šlovinau Jį dėl žmonių vaikų.
4. Ir po to aš tariau: „Palaimintas tas žmogus, kuris miršta teisume ir gerume, apie kurį nėra parašyta neteisybės knyga ir prieš kurį nebus rasta teismo dienos.“
5. Ir tie septyni šventieji mane atvedė ir pastatė ant žemės priešais mano namų duris ir tarė man: „Viską papasakok savo sūnui Metušelachui ir parodyk visiems savo vaikams, kad joks kūnas nėra teisus Viešpaties akyse, nes Jis yra jų Kūrėjas.“
6. Vienerius metus paliksime tave su tavo sūnumi, kol duosi paskutinius įsakymus, kad galėtum mokyti savo vaikus ir užrašyti jiems tai, ir liudyti visiems savo vaikams; o antraisiais metais jie tave paims iš savo tarpo.
7. Tebūna tavo širdis stipri, nes gerieji skelbs teisumą geriesiems; teisusis džiaugsis su teisiuoju ir sveikins vienas kitą.
8. Bet nusidėjėliai mirs su nusidėjėliais, o atskalūnas žus kartu su atskalūnu.
9. Tie, kurie gyvena teisumą, mirs dėl žmonių darbų ir bus paimti prakeikti dėl bedievių nusikaltimų.“
10. Ir tomis dienomis jie nustojo su manimi kalbėti, ir aš atėjau pas savo žmones, šlovindamas pasaulio Viešpatį.

82 SKYRIUS

1. Ir dabar, mano sūnau Metušelachai, visa tai aš tau perpasakoju ir užrašau, ir aš tau viską atskleidžiau, ir daviau tau knygas apie visa tai. Tad išsaugok, mano sūnau Metušelachai, knygas iš savo tėvo rankų ir pasirūpink, kad jas perduotum pasaulio kartoms.
2. Daviau išmintį tau ir tavo vaikams, ir tavo būsimiems vaikams, kad jie ją perduotų savo vaikams per kartų kartas, būtent tokią išmintį, kuri jiems nesuvokiama.
3. Ir tie, kurie tai supranta, nemiegos, bet klausysis ausimis, kad išmoktų šios išminties, ir ji patiks tiems, kurie ją valgo labiau nei geras maistas.
4. Palaiminti visi teisieji, palaiminti visi, kurie vaikšto teisumo keliu ir nenusideda kaip nusidėjėliai, skaičiuojant visas savo dienas, per kurias saulė keliauja dangumi, įeidama ir išeidama iš vartų trisdešimt dienų su tūkstančių žvaigždžių eilės galvomis kartu su keturiomis, kurios yra įterptos ir dalija keturias metų dalis, kurios jas veda ir įeina kartu su jomis keturias dienas.
5. Dėl jų žmonės bus kalti ir neįtrauks jų į bendrą metų skaičiavimą; taip, žmonės bus kalti ir jų tiksliai neatpažins.
6. Nes jie priklauso metų skaičiavimui ir yra tikrai įrašyti ant jų amžinai: vienas pirmajame portale, vienas trečiajame, vienas ketvirtajame ir vienas šeštajame, ir metai baigiasi per tris šimtus šešiasdešimt keturias dienas.
7. Ir jo aprašymas yra tikslus, o užfiksuotas skaičiavimas – tikslus; šviesulius, mėnesius, šventes, metus ir dienas man parodė ir apreiškė Urielis, kuriam viso pasaulio kūrinijos Viešpats pajungė dangaus kareiviją.
8. Jis turi valdžią nakčiai ir dienai danguje, kad šviestų žmonėms – saulei, mėnuliui, žvaigždėms ir visoms dangaus galybėms, kurios sukasi savo apskrituose vežimuose.
9. Ir tai yra žvaigždžių tvarka, kurios išsidėsčiusios savo vietose, savo metų laikais, šventėmis ir mėnesiais.
10. Ir tai yra vardai tų, kurie juos veda, kurie stebi, kad jie įeitų savo laiku, savo tvarkomis, savo sezonais, savo mėnesiais, savo viešpatavimo laikotarpiais ir savo pareigose.
11. Pirmiausia įeina keturi jų vadovai, kurie padalija keturias metų dalis; o po jų dvylika ordinų vadovų, kurie padalija mėnesius; ir trims šimtams šešiasdešimčiai dienų yra virš tūkstančių vadovai, kurie padalija dienas; o keturioms tarpkaliarinėms dienoms yra vadovai, kurie padalija keturias metų dalis.
12. Ir šios tūkstančių viršūnių galvos yra įterptos tarp vadovų, kiekvienas už savo vietos, bet jų vadovai sudaro padalijimą. Ir tai yra vadovų, kurie padalija keturias paskirtas metų dalis, vardai: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal ir Nârêl.
13. Ir tų, kurie jiems vadovauja, vardai: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl ir 'Elômê'êl – šie trys seka ordinų vadus,
14. ir yra vienas, kuris seka tris ordinų vadus, kurie seka tų stočių vadovus, kurios dalija keturias metų dalis.
15. Metų pradžioje pirmasis iškyla ir pradeda valdyti Melkejâl, vardu Tam'âinî ir saulė, ir visos jo valdymo dienos, kol jis valdo, yra devyniasdešimt viena diena.
16. Ir tai yra ženklai dienų, kurios bus matomos žemėje Jo viešpatavimo dienomis: prakaitas, karštis ir ramuma; ir visi medžiai ves vaisius, ir visi medžiai išleis lapus, ir kviečių derlius, ir rožių žiedai, ir visi lauko žiedai, bet žiemos medžiai nudžius.
17. Ir šie yra jiems pavaldžių vadų vardai: Berka'êl, Zêlebs'êl ir dar vienas, kuris buvo pridėtas tūkstančio vadu, vadinamas Hîlûjâsêph; ir šio vado viešpatavimo dienos baigėsi.
18. Kitas po jo eina Hêl'emmêlêk, vadinamas spindinčia saule, ir visos jo šviesos dienos yra devyniasdešimt viena diena.
19. Ir šitie yra Jo dienų žemėje ženklai: karštis ir sausumas, medžiai sunokina savo vaisius ir subrandina visus savo vaisius, avys poruojasi ir vaisingos, ir visi žemės vaisiai, ir visa, kas yra laukuose, ir vynuogių spaustuvė, bus surinkti. Visa tai įvyks Jo viešpatavimo dienomis.
20. Šitie yra vardai, eilės ir vadai tų tūkstančių vadų: Gîdâ'îjal, Kê'êl ir Hê'êl, o tūkstančio vado, kuris prie jų pridedamas, vardas Asfâ'êl': ir jo viešpatavimo dienos baigėsi.

83 SKYRIUS

1. O dabar, mano sūnau Metušelachai, aš tau parodysiu visas savo vizijas, kurias mačiau, ir papasakosiu jas tau.
2. Prieš vedybą mačiau du regėjimus, ir vienas buvo visiškai kitoks nei kitas: pirmąjį, kai mokiausi rašyti, o antrąjį – prieš veddamas tavo motiną, kai mačiau siaubingą regėjimą. Ir dėl jų meldžiausi Viešpačiui.
3. Buvau atsiguląs savo senelio Mahalalelio namuose, kai regėjime pamačiau, kaip dangus sugriuvo, buvo nuneštas ir nukrito ant žemės.
4. Ir kai jis nukrito ant žemės, mačiau, kaip žemę prarijo didžiulė bedugnė, kalnai pakibo ant kalnų, kalvos grimzdo ant kalvų, aukšti medžiai nulūžo nuo kamienų, nuvirto žemyn ir nugrimzdo į bedugnę.
5. Ir tada į mano burną įkrito žodis, ir aš pakėliau balsą garsiai šaukdamas ir tariau: „Žemė sunaikinta!“

6. Ir mano senelis Mahalalelis pažadino mane, kai gulėjau šalia jo, ir tarė: „Kodėl tu taip verki, mano sūnau, ir kodėl tu taip raudoji?“
7. Ir aš jam papasakojau visą regėjimą, kurį mačiau, ir jis man tarė: „Siaubingą dalyką matei, mano sūnau, ir labai svarbus yra tavo sapnas-vizija apie visų žemės nuodėmių paslaptis: ji turi nugrimzti į bedugnę ir būti sunaikinta dideliu sunaikinimu.“
8. O dabar, mano sūnau, kelkis ir melsk šlovės Viešpačiui, kadangi esi tikintis, kad žemėje liktų likutis ir kad Jis nesunaikintų visos žemės.
9. Mano sūnau, visa tai ateis iš dangaus ant žemės, ir žemėje bus didelis sunaikinimas.
10. Po to aš atsikėliau ir meldžiausi, maldavau ir maldavau, ir užrašiau savo maldą pasaulio kartoms, ir aš viską parodysiu tau, mano sūnau Metušelachai.
11. Kai nusileidau žemyn ir pamačiau dangų, rytuose tekančią saulę ir vakaruose besileidžiantį mėnulį, kelias žvaigždes ir visą žemę, ir viską, ką Jis žinojo nuo pat pradžių, aš šlovinau Viešpatį, kuris valdo Viešpatį, ir išaukštinau Jį, nes Jis leido saulei tekėti iš rytų langų, ir jis pakilo bei tėkmės dangaus paviršiuje, ir iškeliavo bei ėjo jam nurodytu keliu.

84 SKYRIUS

1. Ir aš pakėliau rankas teisume ir palaiminau Šventąjį ir Didįjį, ir kalbėjau savo burnos alsavimu ir kūno liežuviu, kurį Dievas sukūrė žmonių vaikams, kad jie juo kalbėtų. Ir Jis davė jiems alsavimą, liežuvį ir burną, kad jie juo kalbėtų.
2. „Palmintas būk Tu, Viešpatie, Karaliau, didis ir galingas savo didybe, visos dangaus kūrinijos Viešpats, karalių Karalius ir viso pasaulio Dievas. Ir Tavo galia, karalystė ir didybė lieka per amžių amžius, ir per visas kartas – Tavo viešpatavimas; ir visi dangūs yra Tavo sostas per amžius, ir visa žemė – Tavo pakojis per amžių amžius.“
3. Tu visa sukūrei ir Tu visa valdai, ir Tau nėra nieko per sunku. Išmintis nepasitraukia nuo Tavo sosto ir nenukrypsta nuo Tavo akivaizdos. Tu viską žinai, matai ir girdi, ir nuo Tavęs nėra nieko paslėpta, nes Tu viską matai.
4. Ir dabar Tavo dangaus angelai kalti dėl nusikaltimo, ir ant žmonių kūnų pasilieka Tavo rūstybė iki didžiosios teismo dienos.
5. Ir dabar, o Dieve ir Viešpatie, ir didysis Karaliau, aš maldauju ir maldauju Tave išpildyti mano maldą, palikti man palikuonis žemėje ir nesunaikinti viso žmogaus kūno, ir nepadaryti žemės be gyventojų, kad būtų amžina žūtis.
6. Ir dabar, mano Viešpatie, sunaikink nuo žemės kūną, kuris sukėlė Tavo rūstybę, bet teisumo ir dorumo kūną įkurk kaip amžinosios sėklos augalą ir neslėpk savo veido nuo Tavo tarno maldos, Viešpatie.“

85 SKYRIUS

1. Ir po to aš sapnavau dar vieną sapną, ir aš tau, mano sūnau, parodysiu visą sapną.
2. Ir Enochas pakėlė balsą ir tarė savo sūnui Metušelachui: „Su tavimi, mano sūnau, kalbėsiu: išgirsk mano žodžius – palenk savo ausį į savo tėvo sapno viziją.“
3. Prieš pasiimdamas tavo motiną Edną, savo lovoje regėjime mačiau, kaip iš žemės išniro jautis, ir tas jautis buvo baltas; po jo išniro telyčia, o kartu su ja išniro du jaučiai, vienas juodas, o kitas raudonas.
4. Ir tas juodas jautis subadė raudonąjį ir persekiojo jį per žemę, ir tada aš nebegalėjau matyti to raudonojo jaučio.
5. Bet tas juodas jautis užaugo, ir ta telyčia ėjo kartu su juo, ir aš mačiau, kad iš jo išėjo daug jaučių, kurie buvo panašūs į jį ir sekė paskui jį.
6. Ir ta karvė, ta pirmoji, nuėjo nuo to pirmojo buliaus ieškoti to raudonojo, bet jo nerado ir garsiai dėl jo raudojo, ir jo ieškojo.
7. Ir aš žiūrėjau, kol atėjo pirmasis jautis ir nuramino ją, ir nuo to laiko ji daugiau nebeverkė.
8. Ir po to ji pagimdė dar vieną baltą jautį, o po jo – daug jaučių ir juodų karvių.
9. Ir sapne mačiau, kaip tas baltas jautis taip pat užaugo ir tapo dideliu baltu jaučiu, ir iš jo kilo daug baltų jaučių, kurie buvo panašūs į jį. Ir jie pradėjo gimdyti daug baltų jaučių, kurie buvo panašūs į juos, vienas paskui kitą, netgi daug.

86 SKYRIUS

1. Ir vėl miegodamas mačiau savo akimis ir mačiau dangų viršuje, ir štai žvaigždė nukrito iš dangaus, ji pakilo ir ėdė bei ganėsi tarp tų jaučių.
2. Ir po to pamačiau didelius ir juodus jaučius, ir štai jie visi pakeitė savo gardus, ganyklas ir galvijus ir pradėjo gyventi vienas su kitu.
3. Ir vėl mačiau regėjime, pažvelgiau į dangų ir pamačiau daugybę žvaigždžių, nusileidžiančių iš dangaus į pirmąją žvaigždę, kurios tapo jaučiais tarp tų galvijų ir ganėsi tarp jų.
4. Ir aš pažvelgiau į juos ir pamačiau, ir štai jie visi išleido savo lytines organus, kaip arkliai, ir pradėjo dengti jaučių karves, ir visi tapo nėščii ir gimdė dramblius, kupranugarius ir asilus.
5. Ir visi jaučiai jų išsigando ir išsigando, ir pradėjo kandžiotis dantimis, ėsti ir badyti ragais.
6. Ir jie pradėjo ėsti tuos jaučius, ir štai visi žemės vaikai ėmė drebėti ir drebėti prieš juos ir bėgti nuo jų.

87 SKYRIUS

1. Ir vėl mačiau, kaip jie pradėjo vienas kitą badyti ir rijoti, ir žemė pradėjo garsiai šaukti.
2. Ir vėl pakėliau akis į dangų ir regėjime pamačiau, kad iš dangaus išėjo būtybės, panašios į baltus vyrus. Iš tos vietos išėjo keturios būtybės ir trys su jomis.
3. Tie trys, kurie išėjo paskutiniai, sugriebė mane už rankos ir pakėlė mane aukštyn, toli nuo žemės kartų, ir pakėlė mane į aukštą vietą, ir parodė man bokštą, iškeltą aukštai virš žemės, o visos kalvos buvo žemesnės.
4. Ir vienas man tarė: „Pasilik čia, kol pamatysi viską, kas nutiks tiems drambliams, kupranugariams ir asilams, žvaigždėms ir jaučiams, ir visiems jiems.“

88 SKYRIUS

1. Ir aš pamačiau vieną iš tų keturių, kurie pirmieji išėjo, ir jis pagriebė pirmąją žvaigždę, nukritusią iš dangaus, surišo ją rankomis ir kojomis ir įmetė į bedugnę. Ta bedugnė buvo siaura ir gili, siaubinga ir tamsi.
2. Ir vienas iš jų išsitraukė kardą ir padavė jį tiems drambliams, kupranugariams ir asilams. Tada jie pradėjo mušti vienas kitą, ir visa žemė drebėjo dėl jų.
3. Ir kai mačiau regėjime, štai vienas iš tų keturių, kurie buvo išėję, užmėtė juos akmenimis iš dangaus, surinko ir paėmė visas didžiąsias žvaigždes, kurių organai buvo panašūs į arklių, surišo jas rankomis ir kojomis ir įmetė į žemės bedugnę.

89 SKYRIUS

1. Ir vienas iš tų keturių nuėjo pas tą baltąjį jautį ir, jam nebaisant, pamokė jį paslapties: jis gimė jaučiu ir tapo žmogumi, pasistatė sau didelį laivą ir jame gyveno; ir trys jaučiai gyveno su juo tame laive ir buvo apgaubti.
2. Ir vėl pakėliau akis į dangų ir pamačiau aukštą stogą su septyniomis vandens srovėmis, kurios tekėjo dideliu kiekiu vandens į aptvarą.
3. Ir aš vėl pamačiau, ir štai fontanai atsivėrė ant tos didžiulės aptvertos teritorijos paviršiaus, ir tas vanduo pradėjo brinkti ir kilti ant paviršiaus, ir aš mačiau tą aptvertą teritoriją, kol visas jos paviršius buvo padengtas vandeniu.
4. Ir vanduo, tamsa ir rūkas jį gaubė, ir kai pažvelgiau į vandens aukštį, pamačiau, kad vanduo pakilo virš aptvaro ir tekėjo per jį, stovėdamas ant žemės.
5. Visi to aptvaro galvijai buvo surinkti, kol pamačiau, kaip jie nuskendo, buvo praryti ir žuvo tame vandenyje.
6. Bet tas laivas plūduriavo vandeniu, o visi jaučiai, drambliai, kupranugariai ir asilai nugrimzdo į dugną kartu su visais gyvūnais, todėl aš jų nebegalėjau matyti, ir jie negalėjo pabėgti, bet žuvo ir nugrimzdo į gelmes.
7. Ir vėl mačiau regėjime, kaip tos vandens srovės buvo pašalintos nuo to aukšto stogo, o žemės bedugnės buvo išlygintos ir atsivėrė kitos bedugnės.
8. Tada vanduo pradėjo tekėti į juos, kol žemė tapo matoma; bet tas indas nusileido ant žemės, ir tamsa pasitraukė, ir pasirodė šviesa.
9. Bet iš laivo išėjo tas baltas jautis, kuris buvo tapęs žmogumi, ir su juo buvo trys jaučiai. Vienas iš tų trijų buvo baltas kaip tas jautis, vienas iš jų buvo raudonas kaip kraujas, o vienas juodas. Ir tas baltas jautis nuo jų pasitraukė.

10–27. Nuo Nojaus mirties iki Išėjimo.

10. Ir jie pradėjo nešti laukinius žvėris ir paukščius, taip kad atsirado skirtingos gentys: liūtai, tigrai, vilkai, šunys, hienos, šernai, lapės, voverės, kiaulės, sakalai, grifai, aitvarai, ereliai ir varnai; ir tarp jų gimė baltas jautis.
11. Ir jie pradėjo vienas kitą kandžiotis; bet tas baltas jautis, kuris gimė tarp jų, pagimdė laukinį asilą ir su juo baltą jautį, ir laukiniai asilai padaugėjo.
12. Bet tas jautis, kuris iš jo gimė, pagimdė juodą šerną ir baltą avį; pirmasis pagimdė daug šernų, o ta avis pagimdė dvylika avių.
13. Kai tos dvylika avių užaugo, vieną atidavė asilams, o tie asilai vėl atidavė tą avį vilkams, ir ta avis užaugo tarp vilkų.
14. Ir Viešpats atvedė vienuolika avių, kad gyventų su juo ir ganytųsi su juo tarp vilkų; ir jos padaugėjo ir tapo daugybe avių bandų.
15. Ir vilkai pradėjo jų bijoti ir engė juos, kol pražudė jų mažylius, ir jie įmetė jų jauniklius į gausią upę. Bet tos avys pradėjo garsiai rėkti dėl savo mažylių ir skųstis savo Viešpačiui.
16. Ir avis, išgelbėta nuo vilkų, pabėgo pas laukinius asilus; ir aš mačiau, kaip avys raudojo ir šaukė, ir iš visų jėgų maldavo savo Viešpatį, kol tas avių Viešpats, išgirdęs avių balsą, nusileido iš aukštos buveinės, atėjo pas jas ir ganė jas.
17. Ir Jis pašaukė avį, kuri buvo pabėgusi nuo vilkų, ir tarė jai apie vilkus, kad ji įspėtų juos neliesti avių.
18. Ir avis nuėjo pas vilkus pagal Viešpaties žodį, ir kita avis sutiko ją ir nuėjo kartu su ja, ir jos abi nuėjo ir kartu įėjo į tų vilkų grupę, kalbėjosi su jais ir perspėjo juos nuo šiol neliesti avių.
19. Ir tada aš pamačiau vilkus ir kaip jie visa savo jėga engė avis, ir avys garsiai šaukė.
20. Ir Viešpats atėjo pas avis, ir jos pradėjo mušti vilkus. Vilkai pradėjo raudoti, bet avys nutilo ir tuojau nustojo šaukti.
21. Ir aš mačiau avis, kol jos pasitraukė iš vilkų tarpo; bet vilkų akys buvo apakintos, ir tie vilkai pasitraukė vydamiesi avis visa savo jėga.
22. Avių Viešpats ėjo su jais kaip jų vadas, ir visos Jo avys sekė paskui Jį. Jo veidas buvo akinantis, šlovingas ir baisus.
23. Bet vilkai ėmė vytis tas avis, kol jos pasiekė vandens jūrą.
24. Ir ta jūra buvo padalinta, ir vanduo stovėjo vienoje ir kitoje pusėje priešais juos, ir jų Viešpats vedė juos, atsistojo tarp jų ir vilkų.
25. Kadangi tie vilkai dar nematė avių, jie nubėgo į tos jūros vidurį, o vilkai sekė avis, o tie vilkai bėgo paskui jas į tą jūrą.
26. Ir pamatę avių Viešpatį, jie puolė bėgti nuo Jo veido, bet jūra susikaupė ir tapo tokia, kokia buvo sukurta, ir vanduo išsipūtė ir pakilo, kol uždengė tuos vilkus.
27. Ir aš stebėjau, kaip visi vilkai, persekioję tas avis, žuvo ir nuskendo.

28–40. Izraelis dykumoje, Įstatymo davimas, Įžengimas į Palestiną.

28. Bet avys ištrūko iš to vandens ir nuėjo į dykumą, kur nebuvo nei vandens, nei žolės; ir jos pradėjo atmerkti akis ir matyti; ir aš mačiau avių Viešpatį, jas ganantį, duodantį joms vandens ir žolės, ir tą avį einantį ir jas vedantį.
29. Ir ta avis užkopė į tos aukštos uolos viršūnę, ir avių Viešpats ją atsiuntė pas jas.
30. Ir po to aš pamačiau avių Viešpatį, stovintį priešais juos. Jo išvaizda buvo didinga, bauginanti ir didinga. Visos avys, Jį matė, išsigando Jo akivaizdoje.

31. Ir visi jie dėl Jo bijojo ir drebėjo, ir šaukė tai aviai, kuri buvo tarp jų: „Mes negalime atsistoti prieš savo Viešpatį ar į Jį žiūrėti.“
32. Ir avis, kuri juos vedė, vėl užlipo į tos uolos viršūnę, bet avis pradėjo apakti ir nuklysti nuo kelio, kurį jis joms parodė, bet avis to nežinojo.
33. Ir avių Viešpats labai įniršo ant jų, ir avis tai atrado, nulipo nuo uolos viršūnės ir, priėjusi prie avių, rado didžiąją jų dalį apakusias ir nuklydusias.
34. Ir kai jie tai pamatė, jie išsigando ir drebėjo dėl jo buvimo ir panoro grįžti į savo ganyklas.
35. Ir ta avis pasiėmė kitas avis ir atėjo pas tas avis, kurios buvo nuklydusios, ir pradėjo jas žudyti; ir avis išsigando jos buvimo, ir taip ta avis sugrąžino tas avis, kurios buvo nuklydusios, ir jos grįžo į savo ganyklas.
36. Ir aš mačiau šioje vizijoje, kol avis tapo vyru ir pastatė namą avių Viešpačiui, ir apgyvendino visas avis tame name.
37. Ir aš mačiau, kaip avis, sutikusi jas vedusią avį, užmigo. Ir aš mačiau, kaip visos didelės avys žuvo, o jų vietoje pakilo mažos. Jos atėjo į ganyklą ir priartėjo prie vandens upelio.
38. Tada avis, jų vadas, tapęs žmogumi, atsitraukė nuo jų ir užmigo, o visos avys jos ieškojo ir garsiai verkė dėl jos.
39. Ir aš mačiau, kaip jos nustojo verkti dėl tos avies ir perėjo tą vandens srovę, ir tada dvi avys pakilo kaip vadai tų, kurios jas vedė ir užmigo, vietoje.
40. Ir aš stebėjau, kaip avys pasiekė gerą vietą, malonų ir šlovingą kraštą, ir stebėjau, kaip tos avys pasisotino; ir tas namas stovėjo tarp jų maloniame krašte.

41–50. Nuo teisėjų laikų iki šventyklos pastatymo.

41. Ir kartais jų akys atsimerkdavo, o kartais apako, kol atsistodavo kita avis, juos nuvesdavo ir visus parvesdavo atgal, ir jų akys atsimerkdavo.
42. Ir šunys, lapės ir šernai pradėjo ėsti tas avis, kol avių Viešpats iš jų tarpo iškėlė kitą avį – aviną, kuris jas vedė.
43. Ir tas avinas pradėjo badyti iš abiejų pusių tuos šunis, lapes ir šernus, kol juos visus sunaikino.
44. Ir avis, kurios akys buvo atmerktos, pamatė tą aviną, kuris buvo tarp avių, kol šis paliko savo šlovę ir pradėjo badyti tas avis, jas trypti ir elgėsi nepadoriai.
45. Ir avių Viešpats pasiuntė ėriuką pas kitą ėriuką ir jį pakėlė avinu bei avių vadu vietoj to avino, kuris buvo apleidęs savo šlovę.
46. Ir priėjo prie jo, kalbėjosi su juo vienu, ir pakėlė jį iki avino, ir padarė jį avių vadu ir vadu; bet per visa tai tie šunys engė avis.
47. Ir pirmasis avinas vijosi antrąjį aviną, ir tas antrasis avinas pakilo ir pabėgo nuo jo; ir aš mačiau, kaip tie šunys pargriovė pirmąjį aviną.
48. Ir antrasis avinas atsikėlė ir nuvedė avis.
49. Ir tos avys augo ir dauginosi; bet visi šunys, lapės ir šernai išsigando ir bėgo nuo jų, o tas avinas badė ir užmušė laukinius žvėris, ir tie laukiniai žvėrys nebeturėjo jokios valdžios tarp avių ir daugiau nieko iš jų neplėšė. Ir tas avinas pagimdė daug avių ir užmigo; ir maža avis tapo jos vietoje avinu, ir tapo tų avių princu ir vadu.
50. Ir tas namas tapo didelis ir platus, ir jis buvo pastatytas toms avims. Ir ant namo buvo pastatytas aukštas ir didelis bokštas avių Viešpačiui. Tas namas buvo žemas, bet bokštas buvo aukštas ir aukštas, ir avių Viešpats stovėjo ant to bokšto, ir jie patiekė pilną stalą prieš Jį.

51–67. Dvi karalystės – Izraelis ir Judėja, iki Jeruzalės sunaikinimo.

51. Ir vėl mačiau tas avis, kurios vėl nuklydo ir nuėjo daugeliu kelių, ir paliko savo namus, ir avių Viešpats pašaukė kai kurias iš avių ir pasiuntė jas pas avis, bet avys pradėjo jas žudyti.
52. Ir viena iš jų buvo išgelbėta ir nebuvo nužudyta, ir ji nulėkė šalin ir garsiai šaukė dėl avies; ir jie bandė ją nužudyti, bet avių Viešpats išgelbėjo ją nuo avies, atvedė ją pas mane ir leido jai ten gyventi.
53. Ir daug kitų avių Jis pasiuntė pas tas avis, kad jos joms liudytų ir dėl jų raudotų.
54. Ir po to mačiau, kad, palikę Viešpaties namus ir Jo bokštą, jie visiškai atkrito, ir jų akys apako; ir mačiau, kaip avių Viešpats įvykdė daug žudynių tarp jų bandose, kol tos avys pakvietė tas žudynes ir išdavė Jo vietą.
55. Ir Jis atidavė juos liūtams, tigrams, vilkams ir hienoms, lapėms ir visiems laukiniams žvėrims, ir tie žvėrys pradėjo draskyti tas avis.
56. Ir aš mačiau, kad Jis paliko jų namus ir bokštą ir atidavė juos visus liūtams, kad juos sudraskytų ir prarytų, į visų laukinių žvėrių rankas.
57. Ir aš pradėjau garsiai šaukti iš visų jėgų ir maldauti avių Viešpaties, ir Jam aiškinti, kad avis prarijo visi laukiniai žvėrys.
58. Bet Jis liko nepajudinamas, nors tai matė, ir džiaugėsi, kad jie buvo praryti, praryti ir apiplėšti, ir paliko juos praryti visų žvėrių rankose.
59. Ir Jis pasišaukė septyniasdešimt piemenų ir atidavė jiems tas avis ganyti, ir Jis tarė piemenims ir jų palydovams: „Tegul nuo šiol kiekvienas iš jūsų gano avis atskirai ir darykite visa, ką jums įsakysiu.“
60. Aš jums atiduosiu juos suskaičiuotus ir pasakysiu, kurie iš jų turi būti sunaikinti – ir juos sunaikinkite jūs.“ Ir Jis atidavė jiems tas avis.
61. Ir Jis pasišaukė kitą ir jam tarė: „Stebėk ir įsidėmėk viską, ką piemenys darys toms avims, nes jie sunaikins daugiau jų, nei aš jiems įsakiau.“
62. Ir kiekvieną perteklių bei sunaikinimą, kurį padarys piemenys, užrašykite, kiek jie sunaikina pagal mano įsakymą ir kiek pagal savo pačių užgaidas: užrašykite apie kiekvieną piemenį visą jo padarytą sunaikinimą.
63. Ir perskaitykite man skaičiais, kiek jie sunaikina ir kiek atiduoda sunaikinimui, kad turėčiau tai kaip liudijimą prieš juos ir žinočiau kiekvieną piemenų darbą, kad suprasčiau ir matyčiau, ką jie daro, ar jie laikosi mano įsakymo, kurį jiems daviau.
64. Bet jie to nežinos, ir tu jiems to nepaskelbsi ir jų neperspėsi, o tik kiekvienam asmeniui surašysi visą žalą, kurią piemenys padarė kiekvienas savo laiku, ir visa tai pateiksi man.“
65. Ir aš mačiau, kaip tie piemenys ganėsi savo laiku ir pradėjo žudyti bei naikinti daugiau gyvulių, nei jiems buvo įsakyta, ir atidavė tas avis į liūtų rankas.

66. Ir liūtai bei tigrai suėdė ir prarijo didžiąją dalį tų avių, o šernai ėdė kartu su jomis; ir jie sudegino tą bokštą ir nugriovė tą namą.
67. Ir aš labai nuliūdau dėl to bokšto, nes avių namas buvo sugriautas, ir vėliau negalėjau pamatyti, ar tos avys įėjo į tą namą.

68–71. Pirmasis angelų valdovų laikotarpis – nuo Jeruzalės sunaikinimo iki sugrįžimo iš nelaisvės.

68. Ir piemenys su savo bendražygiais atidavė tas avis visiems laukiniams žvėrims, kad jas prarytų, ir kiekvienas iš jų savo laiku gavo tam tikrą skaičių: kiekvienas iš jų knygoje užrašė, kiek jų sunaikino.
69. Ir kiekvienas iš jų nužudė ir sunaikino daug daugiau, nei buvo nustatyta; ir aš pradėjau verkti ir liūdėti dėl tų avių.
70. Ir taip regėjime mačiau, kaip tas, kuris rašė, užrašinėjo kiekvieną avių ganytojų sunaikintą gyvulį diena iš dienos, nunešė, padėjo ir parodė visą knygą avių Viešpačiui – viską, ką jie buvo padarę, ir viską, ką kiekvienas iš jų buvo sunaikinęs, ir viską, ką jie buvo atidavę sunaikinimui.
71. Ir knyga buvo skaitoma avių Viešpačiui. Jis paėmė knygą iš jo rankos, perskaitė ją, užantspaudavo ir padėjo.

72–77. Antrasis laikotarpis – nuo Kiro iki Aleksandro Didžiojo laikų.

72. Ir tuojau pat pamačiau, kaip piemenys ganėsi dvylika valandų, ir štai trys iš tų avių grįžo atgal, įėjo ir pradėjo atstatyti viską, kas buvo sugriuvusi nuo to namo; bet šernai bandė juos sulaikyti, bet jiems nepavyko.
73. Ir jie vėl pradėjo statyti kaip anksčiau, ir pastatė tą bokštą, ir jis buvo pavadintas Aukštuoju bokštu; ir jie vėl pradėjo statyti stalą priešais bokštą, bet visa duona ant jo buvo suteršta ir nešvari.
74. Ir visa tai apako tų avių akis, kad jos nematytų, ir jų piemenų akys taip pat; ir jie atidavė jas didelius kiekius savo piemenims sunaikinti, o šie sumindė avis kojomis ir jas rijo.
75. Ir avių Viešpats liko abejingas, kol visos avys buvo išsklaidytos po lauką ir susimaišė su jomis, ir jie neišgelbėjo jų iš žvėrių rankos.
76. Tas, kuris parašė knygą, ją nunešė, parodė ir perskaitė avių Viešpaties akivaizdoje, maldavo Jį dėl jų ir maldavo Jį dėl jų, nes Jis rodė Jam visus piemenų darbus ir liudijo Jo akivaizdoje prieš visus piemenis.
77. Ir jis paėmė tą knygą, padėjo ją šalia savęs ir nuėjo.

90 SKYRIUS

1–5. Trečiasis laikotarpis – nuo Aleksandro Didžiojo iki graikų-sirų dominavimo.

1. Ir aš mačiau, kaip tokiu būdu trisdešimt penki piemenys ėmėsi ganyti avis ir kiekvienas atliko savo pareigas, kaip ir pirmasis; o kiti jas paėmė į savo rankas, kad ganytų savo pareigas, kiekvienas piemuo savo laiku.
2. Po to savo regėjime mačiau visus dangaus paukščius ateinant: erelius, grifus, aitvarus, varnus. Ereliai vedė visus paukščius, ir jie pradėjo ėsti tas avis, badyti jų akis ir ėsti jų kūną.
3. Avys šaukė, nes paukščiai ėdė jų mėsą, o aš miegodamas žiūrėjau ir raudojau dėl piemens, kuris ganė avis.
4. Ir aš mačiau, kaip šunys, ereliai ir aitvarai prarijo tas avis, nepalikdami ant jų nei mėsos, nei odos, nei sausgyslių, kol liko tik jų kaulai. Jų kaulai nukrito ant žemės, ir avių sumažėjo.
5. Ir aš mačiau, kol dvidešimt trys ganė ir atliko savo laikotarpius penkiasdešimt aštuonis kartus.

6–12. Ketvirtasis laikotarpis – nuo graikų-sirų dominavimo iki Makabėjų sukilimo.

6. Bet štai tos baltos avys atsivedė ėriukų, ir jos pradėjo atmerkti akis, matyti ir šaukti avims.
7. Taip, jie šaukė jiems, bet jie neklausė, ką jiems sakė, bet buvo labai kurtūs, ir jų akys buvo labai apakintos.
8. Regėjime mačiau, kaip varnai užskrido ant tų ėriukų, pagriebė vieną iš tų ėriukų, sutraiškė avis į gabalus ir jas prarijo.
9. Ir aš mačiau, kaip ant tų ėriukų išaugo ragai, o varnai numetė savo ragus; ir aš mačiau, kaip vienai iš tų avių išdygo didelis ragas, ir jų akys atsivėrė.
10. Ir pažvelgė į juos, ir jų akys atsimerkė, ir ji šaukė avių, ir avinai, ją pamatę, visi subėgo prie jos.
11. Ir nepaisant viso to, tie ereliai, grifai, varnai ir aitvarai vis dar draskė avis, puolė jas ir rijo. Avys vis dar tylėjo, o avinai raudojo ir šaukė.
12. Ir tie varnai kovojo ir grūmėsi su juo ir bandė nuleisti jo ragą, bet jie neturėjo jam jokios galios.

13–19. Paskutinis pagonių puolimas prieš žydus (kur 13–15 ir 16–18 yra dubletai).

13. Ir aš mačiau, kaip atėjo piemenys, ereliai, grifai ir aitvarai, ir jie šaukė varnams, kad šie nulaužtų avino ragą, ir jie kovojo su juo, ir jis kovojo su jais ir šaukė, kad ateitų jo pagalba.
14. Ir aš stebėjau, kaip atėjo tas vyras, kuris užrašė piemenų vardus ir nunešė juos avių Viešpaties akivaizdon, padėjo avinui ir viską parodė. Jis atėjo padėti tam avinui.
15. Ir aš mačiau, kaip avių Viešpats atėjo pas juos įniršęs, ir visi, kurie Jį matė, pabėgo, ir visi krito Jo šešėlyje nuo Jo akivaizdos.
16. Susirinko visi ereliai, grifai, varnai ir aitvarai, ir su jais atėjo visos lauko avys; taip, jie visi susirinko ir padėjo vieni kitiems nulaužti avino ragą.
17. Ir aš mačiau tą vyrą, kuris parašė knygą pagal Viešpaties įsakymą, kol jis atvertė tą knygą apie sunaikinimą, kurį padarė tie dvylika paskutiniųjų ganytojų, ir parodė, kad jie sunaikino daug daugiau nei jų pirmtakai, avių Viešpaties akivaizdoje.
18. Ir aš mačiau, kaip avių Viešpats atėjo pas juos, paėmė į ranką savo rūstybės lazdą ir sumušė žemę. Žemė subyrėjo į gabalus, ir visi žvėrys bei visi dangaus paukščiai nukrito nuo tų avių, ir juos prarijo žemė, ir ji juos uždengė.
19. Ir aš mačiau, kaip avims buvo duotas didelis kardas, ir avys puolė visus lauko žvėris, kad jas iššudytų, o visi žvėrys ir padangių paukščiai bėgo nuo jų.

20–27. Puolusių angelų, piemenų ir atskalūnų teismas.

20. Ir aš mačiau, kaip malonioje žemėje buvo pastatytas sostas, ir avių Viešpats atsisėdo ant jo, o kitas paėmė užantspauduotas knygas ir jas atvėrė avių Viešpaties akivaizdoje.
21. Ir Viešpats pašaukė tuos vyrus, septynis pirmuosius baltuosius, ir įsakė jiems atvesti pas Jį, pradedant nuo pirmosios žvaigždės, kuri vedė kelią, visas žvaigždes, kurių organai buvo panašūs į arklių organus, ir jie atvedė jas visas pas Jį.
22. Ir Jis tarė tam vyrui, kuris rašė prieš Jį, vienam iš tų septynių baltųjų, ir tarė jam: „Paimk tuos septyniasdešimt piemenų, kuriems atidaviau avis ir kurie, jas paėmę, nužudė daugiau, nei aš jiems įsakiau.“
23. Ir štai jie visi buvo surišti, mačiau, ir visi stovėjo prieš Jį.
24. Pirmiausia buvo teisiamos žvaigždės, jos buvo teisiamos ir pripažintos kaltomis, nuėjo į pasmerkimo vietą ir buvo įmestos į bedugnę, pilną ugnies ir liepsnų, pilną ugnies stulpų.
25. Ir tie septyniasdešimt piemenų buvo teisiami ir pripažinti kaltais, ir jie buvo įmesti į tą ugninę bedugnę.
26. Ir tuo metu mačiau, kaip žemės viduryje atsivėrė panaši bedugnė, pilna ugnies, ir jie atvedė tas apakintas avis, ir jos visos buvo teisiamos, pripažintos kaltomis ir įmestos į šią ugningą bedugnę, ir jos sudegė; dabar ši bedugnė buvo dešinėje nuo to namo.
27. Ir aš mačiau tas avis degant ir jų kaulus degant.

28–38. Naujoji Jeruzalė, išlikusių pagonių atsivertimas, teisiųjų prisikėlimas, Mesijas.

28. Ir aš atsistojau stebėti, kaip jie sulanksto tą seną namą; ir išneša visus stulpus, ir kartu su juo sulanksto visas namo sijas bei papuošalus, ir jie jį nuneša ir padeda pietinėje šalies dalyje.
29. Ir aš mačiau, kaip avių Viešpats atnešė naujus namus, didesnius ir aukštesnius už pirmuosius, ir pastatė juos vietoje pirmųjų, kuriuose buvo sulankstytas alus. Visi jo stulpai buvo nauji, o papuošalai buvo nauji ir didesni nei pirmųjų, senųjų, kuriuos Jis buvo atėmęs, ir visos avys buvo juose.
30. Ir mačiau visas likusias avis, visus žvėris žemėje ir visus padangių paukščius, parpuolančius ant žemės, pagarbinančius tas avis, maldaujančius ir paklūstančius joms visame kame.
31. Ir po to tie trys, kurie buvo apsirengę baltai ir sugriebė mane už rankos, tie patys, kurie mane anksčiau buvo paėmę, ir avino ranka, mane sugriebusi, pakėlė mane ir paguldė tarp tų avių, prieš įvykstant teismui.
32. Ir tos avys buvo visos baltos, o jų vilna buvo gausi ir švari.
33. Ir visi, kurie buvo sunaikinti ir išsklaidyti, ir visi lauko žvėrys, ir visi padangių paukščiai susirinko tame name, ir avių Viešpats džiaugėsi dideliu džiaugsmu, nes jie visi buvo geri ir sugrįžo į Jo namus.
34. Ir aš mačiau, kaip jie padėjo tą kardą, kuris buvo duotas avims, ir parnešė jį atgal į namus, ir jis buvo užantspauduotas Viešpaties akivaizdoje, ir visos avys buvo pakviestos į tą namą, bet jis jų nesulaikė.
35. Ir visų akys atsivėrė, ir jie matė gera, ir nebuvo nė vieno tarp jų, kuris nematytų.
36. Ir aš pamačiau, kad tas namas buvo didelis, platus ir labai pilnas.
37. Ir aš pamačiau, kad gimė baltas jautis su dideliais ragais, ir visi lauko žvėrys bei visi padangių paukščiai jo bijojo ir nuolat jam meldėsi.
38. Ir aš mačiau, kaip visos jų kartos buvo transformuotos, ir jie visi tapo baltais jaučiais; o pirmasis tarp jų tapo ėriuku, o tas ėriukas tapo dideliu gyvuliu ir turėjo didelius juodus ragus ant galvos; ir avių Viešpats džiaugėsi juo ir visais jaučiais. 39. Ir aš miegojau tarp jų; ir aš pabudau ir pamačiau viską.
40. Tai yra regėjimas, kurį mačiau miegodamas. Pabudęs šlovinau teisumo Viešpatį ir suteikiau Jam šlovę.
41. Tada aš garsiai verkiau, ir mano ašaros nesustojo, kol nebegalėjau jų pakęsti. Kai pamačiau, jos riedėjo dėl to, ką mačiau; nes viskas įvyks ir išsipildys, ir man buvo parodyti visi žmonių darbai savo tvarka.
42. Tą naktį prisiminiau pirmąjį sapną ir dėl jo verkiau bei nerimavau, nes mačiau tą regėjimą.“

91 SKYRIUS

1. „O dabar, mano sūnau Metušelachai, pašauk pas mane visus savo brolius ir surink pas mane visus savo motinos sūnus; nes žodis mane šaukia, ir dvasia išlieta ant manęs, kad galėčiau tau parodyti viską, kas tau nutiks per amžius.“
2. Ir tada Metušelachas nuėjo ir pasikvietė visus savo brolius ir giminaičius.
3. Ir jis kalbėjo visiems teisumo vaikams ir tarė: „Klausykitės, Enocho sūnūs, visų savo tėvo žodžių ir atidžiai įsiklausykite į mano burnos balsą; nes aš jus raginu ir sakau jums, mylimieji: mylėkite teisumą ir juo vaikščiokite.“
4. Ir nesiartinkite prie teisumo su dvilype širdimi, ir nebendraukite su tais, kurie turi dvilypę širdį, bet vaikščiokite teisume, mano sūnūs. Ir tai ves jus gerais takais, ir teisumas bus jūsų palydovas.
5. Nes aš žinau, kad smurtas žemėje padidės, ir žemėje bus įvykdyta didelė bausmė, ir visas neteisumas baigsis. Taip, jis bus iškirstas su šaknimis, ir visas jo statinys bus sunaikintas.
6. Ir neteisybė vėl bus įvykdyta žemėje, ir visi neteisybės bei smurto darbai, ir nusižengimas įsigalės dvigubai.
7. Ir kai daugės nuodėmės, neteisumo ir šventvagystės, ir smurto visokiuose darbuose, ir daugės atsimetimo, nusižengimo ir netyrumo, iš dangaus visiems šiems ateis didelė bausmė, ir šventasis Viešpats ateis su rūstybe ir bausme vykdyti teismo žemėje.
8. Tomis dienomis smurtas bus iškirstas iš šaknų, neteisumo šaknys kartu su apgaule, ir jie bus sunaikinti iš po dangaus.
9. Visi pagonių stabai bus palikti, o šventyklos sudegintos ugnimi, ir jie bus pašalinti iš visos žemės, ir jie bus įmesti į ugnies teismą, ir pražus rūstybėje ir sunkiame teisme amžinai.
10. Ir teisieji pabus iš miego, ir išmintis pakils ir bus jiems duota.
11. Ir po to bus iškirstos neteisumo šaknys, o nusidėjėliai bus sunaikinti kardu... bus iškirsti nuo piktžodžiautojų

visur, ir tie, kurie planuoja smurtą, ir tie, kurie piktžodžiauja, žus nuo kardo.
12. Po to bus kita, aštuntoji savaitė, teisumo savaitė. Jai bus duotas kardas, kad būtų įvykdytas teisingas teismas engėjams. Nusidėjėliai bus atiduoti į teisiųjų rankas.
13. Ir jam pasibaigus, jie įgis namus savo teisumu, ir Didžiajam Karaliui bus pastatyti namai šlovėje per amžius,
14. Ir visa žmonija žvelgs į teisumo kelią. Ir po to, devintąją savaitę, teisingas teismas bus apreikštas visam pasauliui, ir visi bedievių darbai išnyks iš visos žemės, ir pasaulis bus užrašytas sunaikinimui.
15. Ir po to, dešimtąją savaitę septintoje dalyje, įvyks didysis amžinasis teismas, kurio metu Jis įvykdys kerštą tarp angelų.
16. Ir pirmasis dangus praeis, ir pasirodys naujas dangus, ir visos dangaus galybės apšvies septyngubai.
17. Ir po to bus daug savaičių be skaičiaus amžinai, ir visi bus geri ir teisūs, ir nuodėmė nebebus minima per amžius.
18. Ir dabar aš jums sakau, mano sūnūs, ir rodau jums teisumo kelius ir smurto kelius. Taip, aš jums juos vėl parodysiu, kad žinotumėte, kas įvyks.
19. Ir dabar paklausykite manęs, mano sūnūs, ir eikite teisumo takais, ir nevaikščiokite smurto takais; nes visi, kurie vaikšto neteisumo takais, pražus amžiams.“

92 SKYRIUS

1. Enocho parašyta knyga – Enochas iš tiesų parašė šią išsamią išminties doktriną, kurią giria visi žmonės ir kuri yra visos žemės teisėjas visiems mano vaikams, kurie gyvens žemėje. Ir ateities kartoms, kurios laikysis teisumo ir taikos.
2. Tenebūgštauja jūsų dvasia dėl laiko; nes Šventasis ir Didis nustatė dienas viskam.
3. Ir teisusis pabus iš miego, atsikels ir vaikščios teisumo takais, ir visi jo keliai bei pokalbiai bus amžiname gerume ir malonėje.
4. Jis bus maloningas teisiajam ir suteiks jam amžiną teisumą, ir Jis suteiks jam galios, kad jis būtų apdovanotas gerumu ir teisumu. Ir jis vaikščios amžinoje šviesoje.
5. Ir nuodėmė pražus tamsoje amžiams, ir nuo tos dienos daugiau nebebus matyti per amžius.

93 SKYRIUS

1. Ir po to Enochas davė ir pradėjo ataskaitinėti iš knygų. Ir Enochas tarė: „Apie teisumo vaikus ir apie pasaulio išrinktuosius, ir apie dorumo atžalą, aš kalbėsiu šiuos dalykus, taip, aš, Enochas, juos jums paskelbsiu, mano sūnūs.“
2. Pagal tai, kas man pasirodė dangiškoje vizijoje, ir ką sužinojau per šventųjų angelų žodį, ir išmokau iš dangiškųjų lentelių.“
3. Ir Enochas pradėjo pasakoti iš knygų ir tarė: „Aš gimiau septintas pirmąją savaitę, kai dar tvyrojo teisingumas ir teisingumas.“
4. Ir po manęs antrąją savaitę kils didelis nedorumas, ir išdygs apgaulė; ir joje bus pirmasis galas. Ir joje žmogus bus išgelbėtas; o jai pasibaigus, išaugs neteisybė, ir nusidėjėliams bus sukurtas įstatymas.
5. Ir po to, trečiąją savaitę, jai pasibaigus, žmogus bus išrinktas teisingo teismo atžalu, ir jo palikuonys taps teisumo atžala amžiams.
6. O po to, ketvirtąją savaitę, jai pasibaigus, bus matomi šventųjų ir teisiųjų regėjimai. Visoms kartoms bus sudarytas įstatymas ir jiems bus sudarytas aprašas.
7. Ir po to, penktąją savaitę, jai pasibaigus, šlovės ir viešpatavimo namai bus atstatyti amžiams.
8. Ir po to, šeštąją savaitę, visi, kurie jame gyvens, bus apakinti, ir visų jų širdys bedieviškai paliks išmintį. Ir jame pakils žmogus; ir jam pasibaigus, viešpatavimo namai bus sudeginti ugnimi, ir visa išrinktosios šaknies rasė bus išsklaidyta.
9. Ir po to, septintąją savaitę, iškils atskalūnų karta, ir daug bus jos darbų, ir visi jos darbai bus atskalūnai.
10. Ir jam pasibaigus bus išrinkti, Išrinktieji teisieji iš amžinojo teisumo augalo, Gauti septyngubą mokymą apie visą Jo kūriniją.
11. Kas iš visų žmonių vaikų gali išgirsti Šventojo balsą ir būti sutrikdytas? Kas gali apmąstyti Jo mintis? Kas gali stebėti visus dangaus darbus?
12. Ir kaip galėtų kas nors regėti dangų, ir kas galėtų suprasti dangaus dalykus, matyti sielą ar dvasią ir apie juos papasakoti, arba pakilti ir pamatyti visas jų pabaigas, jas apmąstyti ar panašiai elgtis?
13. Ir kas iš visų žmonių galėtų žinoti, koks yra žemės plotis ir ilgis, ir kam buvo parodytas visų jų matas?
14. Ar yra kas nors, kas galėtų suprasti dangaus ilgį, jo aukštį, ant ko jis pastatytas, kiek žvaigždžių ir kur yra visi šviesuliai?

94 SKYRIUS

1. Ir dabar sakau jums, mano sūnūs: mylėkite teisumą ir juo eikite; nes teisumo takai verti priėmimo, bet neteisumo takai bus staiga sunaikinti ir išnykti.
2. Kai kuriems kartos žmonėms bus atskleisti smurto ir mirties keliai, ir jie laikysis nuo jų atokiai, ir jais neseks.
3. Ir dabar sakau jums, teisiesiems: nevaikščiokite nedorybės takais, ne mirties takais ir nesiartinkite prie jų, kad nebūtumėte sunaikinti.
4. Bet siekite ir rinkitės sau teisumą ir išrinktąjį gyvenimą, ir eikite taikos takais, ir jūs gyvensite ir klestėsite.
5. Ir tvirtai laikykite mano žodžius savo širdies mintyse, ir neleiskite jiems ištrint iš jūsų širdies; nes žinau, kad nusidėjėliai gundys žmones piktai maldauti išminties, kad jai nebūtų vietos, ir jokia pagunda nesumažėtų.
6. Vargas tiems, kurie kuria neteisybę ir priespaudą, ir apgaule deda pamatus; nes jie bus staiga pargriauti ir neturės ramybės.
7. Vargas tiems, kurie stato savo namus nuodėme! Jie bus sugriauti nuo visų savo pamatų, kris nuo kardo. Tie, kurie teisme įsigijo aukso ir sidabro, staiga pražus.
8. Vargas jums, turtuoliai, nes pasitikėjote savo turtais ir nuo savo turtų pasitrauksite, nes savo turtų dienomis neprisiminėte Aukščiausiojo.
9. Jūs piktžodžiavote ir elgėtės neteisiai, ir esate pasiruošę žudynių dienai, tamsos dienai ir didžiojo teismo dienai.
10. Štai ką aš jums sakau ir pareiškiu: Tas, kuris jus sukūrė, jus sunaikins, ir jūsų kritimui nebus jokio gailesčio, ir jūsų Kūrėjas džiaugsis jūsų sunaikinimu.

11. Ir tavo teisieji tomis dienomis bus pajuoka nusidėjėliams ir bedieviams.

95 SKYRIUS

1. O, kad mano akys būtų tarsi vandens debesis, kad galėčiau dėl tavęs verkti ir lieti savo ašaras kaip vandens debesį, kad galėčiau pailsėti nuo savo širdies sielvarto!
2. Kas leido jums elgtis pajuokai ir nedorai? Todėl jus, nusidėjėlius, ištiks teismas.
3. Nebijokite nusidėjėlių, teisieji; Viešpats vėl atiduos juos į jūsų rankas, kad galėtumėte juos teisti pagal savo troškimus.
4. Vargas jums, kurie skelbiate neatšaukiamas prakeiksmus! Todėl išgijimas bus toli nuo jūsų dėl jūsų nuodėmių.
5. Vargas jums, kurie atlyginate savo artimui piktu, nes jums bus atlyginta pagal jūsų darbus.
6. Vargas jums, melagingi liudytojai, ir tiems, kurie smerkia neteisybę, nes jūs staiga žūsite.
7. Vargas jums, nusidėjėliai, nes persekiojate teisiuosius! Jūs būsite atiduoti ir persekiojami dėl neteisybės, ir sunkus bus jos jungas ant jūsų.

96 SKYRIUS

1. Būkite viltingi, teisieji, nes nusidėjėliai staiga žus jūsų akivaizdoje, ir jūs viešpatausite jiems pagal savo troškimus.
2. Ir nusidėjėlių sielvarto dieną jūsų vaikai pakils kaip ereliai, ir jūsų lizdas bus aukščiau už grifus, ir jūs pakilsite ir įlįsite į žemės plyšius, ir į uolų plyšius amžinai kaip kryželiai prieš neteisiuosius, ir sirenos dėl jūsų dūsaus ir verks.
3. Todėl nebijokite, kurie kentėjote; nes išgijimas bus jūsų dalis, ir ryški šviesa jus apšvies, ir ramybės balsą iš dangaus išgirsite.
4. Vargas jums, nusidėjėliai, nes jūsų turtai jus laiko teisiaisiais, bet jūsų širdys jus įtikina, kad esate nusidėjėliai, ir šis faktas bus liudijimas prieš jus, jūsų piktų darbų atminimas.
5. Vargas jums, kurie ryjate geriausius kviečius, geriate vyną dideliais taurėmis ir savo jėga mindžiojate vargšus.
6. Vargas jums, kurie geriate vandenį iš kiekvieno šaltinio, nes staiga būsite sunaikinti ir sunyksite, nes palikote gyvenimo šaltinį.
7. Vargas jums, kurie darote neteisumą, apgaulę ir piktžodžiavimą! Tai bus priminimas jums už piktadarystę.
8. Vargas jums, galingieji, kurie savo jėga engiate teisiuosius! Nes ateina jūsų sunaikinimo diena. Tomis dienomis teisiesiems ateis daug gerų dienų – jūsų teismo dieną.

97 SKYRIUS

1. Tikėkite, teisieji, kad nusidėjėliai taps gėda ir pražus neteisybės dieną.
2. Tebūnie jums žinoma, nusidėjėliai, kad Aukščiausiasis atsimena jūsų pražūtį, ir dangaus angelai džiaugiasi dėl jūsų pražūties.
3. Ką darysite, nusidėjėliai, ir kur bėgsite teismo dieną, išgirdę teisiųjų maldos balsą?
4. Taip, jums nutiks taip, kaip jiems, prieš kuriuos bus liudytojas šis žodis: „Jūs buvote nusidėjėlių draugai“.
5. Ir tomis dienomis teisiųjų maldos pasieks Viešpatį, ir jums ateis jūsų teismo dienos.
6. Ir visi jūsų neteisumo žodžiai bus perskaityti Didžiojo Šventojo akivaizdoje, ir jūsų veidus apims gėda, ir Jis atmes kiekvieną darbą, pagrįstą neteisumu.
7. Vargas jums, nusidėjėliai, gyvenantys vandenyno viduryje ir sausumoje, kurių atminimas yra piktas prieš jus.
8. Vargas jums, kurie neteisiai įsigyjate sidabro ir aukso ir sakote: „Mes praturtėjome turtais ir turime daiktų, ir įsigijome viską, ko geidėme.“
9. O dabar padarykime, ką sumanėme: Mes surinkome sidabro, ir daug žemdirbių mūsų namuose. Mūsų klėtys pilnos kaip vandens,
10. Taip, ir kaip vanduo nutekės jūsų melas; nes jūsų turtai nepasiliks, bet greitai iš jūsų išaugs; nes visa tai įsigijote neteisumu, ir jūs būsite atiduoti dideliam prakeiksmui.

98 SKYRIUS

1. Ir dabar prisiekiu jums, išmintingiesiems ir kvailiesiems, nes jūs patirsite daug įvairių dalykų žemėje.
2. Vyrai vilkės daugiau puošmenų nei moterys ir spalvingus drabužius nei mergelės: karališkumu, didybe ir galia, sidabru, auksu ir purpuru, spindesiu ir maistu jie bus išlieti kaip vanduo.
3. Todėl jiems trūks doktrinos ir išminties, ir jie žus kartu su savo turtu; ir su visa savo šlove ir spindesiu, ir gėdoje, ir žudynėje, ir dideliame skurde, jų dvasios bus įmestos į ugnies krosnį.
4. Prisiekiau jums, nusidėjėliai, kaip kalnas netapo vergu, ir kalva netampa moters tarnaite, taip ir nuodėmė nebuvo siųsta žemei, bet pats žmogus ją sukūrė, ir po dideliu prakeiksmu kris tie, kurie ją daro.
5. Ir nevaisingumas nebuvo duotas moteriai, bet dėl savo rankų darbų ji mirė nepalikdama vaikų.
6. Prisiekiau jums, nusidėjėliai, Šventuoju Didžiuoju, kad visi jūsų pikti darbai bus atskleisti danguje ir kad nė vienas jūsų priespaudos darbas nebus uždengtas ir paslėptas.
7. Ir nemanykite savo dvasioje ir nesakykite savo širdyje, kad nežinote ir nematote, jog kiekviena nuodėmė kasdien yra užrašoma danguje Aukščiausiojo akivaizdoje.
8. Nuo šiol jūs žinote, kad visa jūsų priespauda, kuria jūs engiate, yra užrašoma kiekvieną dieną iki jūsų teismo dienos.
9. Vargas jums, kvailiai! Dėl savo kvailumo žūsite! Jūs nusikalsite išmintingiesiems, ir jums nepasiseks.
10. Ir dabar žinokite, kad esate pasiruošę sunaikinimo dienai. Todėl nesitikėkite gyventi, nusidėjėliai, bet išeisite ir mirsite; nes nežinote išpirkos; nes esate pasiruošę didžiojo teismo dienai, sielvarto ir didelės gėdos dienai jūsų dvasioms.
11. Vargas jums, užsispyrusieji širdimi, kurie darote nedorybes ir valgote kraują! Iš kur jūs gaunate gėrybių valgyti, gerti ir būti sotūs? Iš visų gėrybių, kurių Viešpats, Aukščiausiasis, gausiai davė žemėje; todėl neturėsite ramybės.
12. Vargas jums, kurie mėgstate neteisumo darbus! Kodėl gi jūs tikitės gerovės? Žinokite, kad būsite atiduoti į

teisiųjų rankas, ir jie nukirs jums kaklus, nužudys jus ir nepasigailės jūsų.
13. Vargas jums, kurie džiaugiatės teisiųjų sielvartu, nes jums kapas nebus iškastas.
14. Vargas jums, kurie niekinate teisiųjų žodžius, nes neturėsite gyvenimo vilties.
15. Vargas jums, kurie rašote melo ir bedievių žodžių žodžius, nes jie rašo savo melus, kad žmonės juos išgirstų ir elgtųsi bedieviškai su savo artimu.
16. Todėl jie neturės ramybės, bet mirs staigia mirtimi.

99 SKYRIUS

1. Vargas jums, kurie elgiatės bedieviai, giriasi melu ir jį aukštinate: jūs pražūsite ir neturėsite laimingo gyvenimo.
2. Vargas tiems, kurie iškreipia teisumo žodžius ir peržengia amžinąjį įstatymą, ir virsta tuo, kuo nebuvo – nusidėjėliais! Jie bus sumindžioti žemėje.
3. Tomis dienomis pasiruoškite, teisieji, pakelti savo maldas kaip atminimą, Ir padėkite jas kaip liudijimą angelų akivaizdoje, Kad jie galėtų padėti nusidėjėlių nuodėmę kaip atminimą Aukščiausiojo akivaizdoje.
4. Tomis dienomis tautos sujudės, ir tautų šeimos pakils sunaikinimo dieną.
5. Tomis dienomis beturčiai išeis ir išsineš savo vaikus, ir juos paliks, ir jų vaikai per juos žus. Jie paliks savo žindomus vaikus ir nebegrįš pas juos, ir nepasigailės savo mylimųjų.
6. Ir vėl prisiekiu jums, nusidėjėliai, kad nuodėmė paruošta nesibaigiančio kraujo praliejimo dienai.
7. Ir tie, kurie garbina akmenis, aukso, sidabro, medžio, akmens ir molio stabus, ir tie, kurie garbina netyrąsias dvasias ir demonus, ir visokius stabus be išminties, nesulauks iš jų jokios pagalbos.
8. Jie taps bedieviais dėl savo širdies kvailumo, ir jų akys apakins jų širdies baimė ir regėjimai sapnuose.
9. Dėl jų jie taps bedieviais ir bailiais; nes jie visus savo darbus atliks meluodami ir garbins akmenį; todėl jie akimirksniu pražus.
10. Bet tomis dienomis palaiminti visi, kurie priima išminties žodžius ir juos supranta, laikosi Aukščiausiojo takų, vaikšto Jo teisumo taku ir netampa bedieviais su bedieviais, nes jie bus išgelbėti.
11. Vargas jums, kurie skleidžiate pikta savo kaimynams, nes būsite nužudyti Šeole.
12. Vargas jums, kurie kuriate apgaulingus ir melagingus sprendimus, ir tiems, kurie keliate kartėlį žemėje, nes jie bus visiškai sunaikinti.
13. Vargas jums, kurie statote savo namus sunkiu kitų darbu, Ir visos jų statybinės medžiagos yra nuodėmės plytos ir akmenys; Sakau jums, jūs neturėsite ramybės.
14. Vargas tiems, kurie atmeta savo tėvų matą ir amžinąjį palikimą, ir kurių sielos seka stabais; nes jie neturės ramybės.
15. Vargas tiems, kurie daro neteisybę ir padeda priespaudai, ir žudo savo artimą iki didžiojo teismo dienos.
16. Nes Jis nuvers jūsų šlovę ir užlies jūsų širdis sielvartu, ir sukels savo įniršį, ir sunaikins jus visus kardu; ir visi šventieji ir teisieji prisimins jūsų nuodėmes.

100 SKYRIUS

1. Ir tomis dienomis vienoje vietoje tėvai kartu su sūnumis bus sutriuškinti, broliai vienas su kitu žus, kol upės tekės jų krauju.
2. Nes žmogus nesulaikys rankos, kad nenužudytų savo sūnų ir sūnų sūnų, ir nusidėjėlis nesulaikys rankos nuo savo gerbiamo brolio: nuo aušros iki saulėlydžio jie žudys vienas kitą.
3. Ir žirgas žengs į krūtinę nusidėjėlių kraujyje, ir vežimas bus panardintas iki savo aukštumų.
4. Tomis dienomis angelai nusileis į slaptas vietas ir surinks į vieną vietą visus, kurie nuvertė nuodėmę, ir Aukščiausiasis pakils teismo dieną, kad įvykdytų didį teismą tarp nusidėjėlių.
5. Ir visiems teisiiesiems ir šventiesiems Jis paskirs sargus iš šventųjų angelų, Kad saugotų juos kaip akies vyzdį, Kol Jis padarys galą visam nedorumui ir visoms nuodėmėms, Ir nors teisieji ilgai miega, jiems nėra ko bijoti.
6. Ir tada žemės vaikai matys išmintinguosius saugius ir supras visus šios knygos žodžius ir žinos, kad jų turtai negalės jų išgelbėti, sunaikinant jų nuodėmes.
7. Vargas jums, nusidėjėliai, stipraus sielvarto dieną, kurie persekiojate teisiuosius ir deginate juos ugnimi! Jums bus atlyginta pagal jūsų darbus.
8. Vargas jums, užkietėjusios širdies, kurie budriai planuojate nedorybes! Todėl jus apims baimė, ir nebus kam jums padėti.
9. Vargas jums, nusidėjėliai, dėl jūsų burnos žodžių ir dėl jūsų rankų darbų, kuriuos atlikote savo bedievystėje, Jūs degsite liepsnose, degančiose stipriau už ugnį.
10. Ir dabar žinokite, kad Jis klausinės angelų apie jūsų darbus danguje, saulės, mėnulio ir žvaigždžių apie jūsų nuodėmes, nes žemėje teisiate teisiuosius.
11. Ir Jis pašauks liudyti prieš jus kiekvieną debesį, rūką, rasą ir lietų, nes jie visi bus sulaikyti nuo jūsų ir neatgaivins jūsų nuodėmių.
12. O dabar duokite dovanas lietui, kad jis nebūtų sulaikytas nuo jūsų krintančio vandens, ir rasai, kai ji gaus iš jūsų aukso ir sidabro, kad galėtų kristi.
13. Kai jus užklups šerkšnas ir sniegas su savo šalčiu ir visos pūgos su visomis savo negandomis, tomis dienomis jūs negalėsite prieš juos atsilaikyti.

101 SKYRIUS

1. Stebėkite dangų, dangaus vaikai, ir kiekvieną Aukščiausiojo darbą. Bijokite Jo ir nedarykite nieko pikto Jo akivaizdoje.
2. Jeigu Jis uždarys dangaus langus ir sulaikys dėl jūsų lietų ir rasą nuo žemės, tai ką tada darysite?
3. Ir jei Jis siųs Savo rūstybę ant jūsų dėl jūsų darbų, jūs negalėsite Jo prašyti, nes kalbėjote išdidžius ir įžūlius žodžius prieš Jo teisumą; todėl neturėsite ramybės.
4. Ar nematote laivų jūreivių, kaip jų laivai blaškomi bangų, blaškomi vėjų ir yra baisioje bėdoje?
5. Ir todėl jie bijo, kad visas jų turtas nuplaukia kartu su jais jūra, ir jų širdyse slypi bloga nuojauta, kad jūra juos praris ir jie joje pražus.

6. Argi visa jūra, visi jos vandenys ir visi jos judesiai nėra Aukščiausiojo darbas? Argi Jis nenustatė ribų jos darbams ir neapribojo jos smėliu?
7. Jo įspėjimo ištiktas, jis išsigąsta ir išdžiūsta, ir visos jo žuvys bei visa, kas jame yra, gaišta. Bet jūs, nusidėjėliai, kurie esate žemėje, Jo nebijokite.
8. Argi Jis nesukūrė dangaus ir žemės bei visa, kas juose yra? Argi Jis nedavė supratimo ir išminties viskam, kas juda žemėje ir jūroje?
9. Argi laivų jūreiviai nebijo jūros? O nusidėjėliai nebijo Aukščiausiojo.

102 SKYRIUS

1. Tomis dienomis, kai Jis užlies jus baisią ugnį, kur jūs bėgsite ir kur rasite išgelbėjimą? Ir kai Jis paleis prieš jus savo Žodį, argi neišsigąsite ir nebijosite?
2. Ir visi šviesuliai išsigąs iš didelės baimės, ir visa žemė išsigąs, drebės ir išsigandusi.
3. Ir visi angelai vykdys savo įsakymus, Ir stengsis pasislėpti nuo Didžiosios Šlovės akivaizdos, Ir žemės vaikai drebės ir drebės; Ir jūs, nusidėjėliai, būsite prakeikti amžinai, Ir neturėsite ramybės.
4. Nebijokite, teisiųjų sielos, ir būkite viltingi, kurie mirėte teisume.
5. Ir neliūdėk, jei tavo siela nusileido į Šeolą sielvarte, ir jei tavo gyvenime tavo kūnui nesisekė pagal tavo gerumą, bet lauk nusidėjėlių teismo dienos, prakeikimo ir bausmės dienos.
6. Ir vis dėlto, kai jūs mirštate, nusidėjėliai kalba apie jus: „Kaip mirštame mes, taip miršta ir teisieji, ir kokią naudą jie gauna iš savo darbų?“
7. Štai, kaip ir mes, jie miršta sielvarte ir tamsoje, ir kuo jie daugiau už mus pranašesni? Nuo šiol mes esame lygūs.
8. Ir ką jie gaus ir ką matys amžinai? Štai, jie taip pat mirė, ir nuo šiol amžinai jie nebematys šviesos.“
9. Sakau jums, nusidėjėliai: jūs mielai valgote ir geriate, plėšiate ir nusidedate, nurengiate vyrus nuogai, praturtėjate ir matote geras dienas.
10. Ar matei teisiųjų galą, kai jie nebesugeba smurtauti iki pat mirties?
11. „Vis dėlto jie žuvo ir tapo tarsi jų nebūtų buvę, ir jų dvasios sielvarte nusileido į Šeolą.“

103 SKYRIUS

1. Todėl dabar prisiekiu jums, teisuoliams, Didžiojo, Garbingojo ir Galingojo viešpatavimo šlove ir Jo didybe:
2. Aš žinau paslaptį ir skaičiau dangiškąsias lenteles, mačiau šventas knygas ir radau jose parašytą bei įrėžtą informaciją apie jas:
3. Kad jiems būtų paruoštas visas gėris, džiaugsmas ir šlovė, Ir užrašytas tų, kurie mirė teisume, dvasioms, Ir kad jums būtų duota daug gėrio kaip atlygis už jūsų triūsą, Ir kad jūsų dalia būtų gausesnė už gyvųjų dalią.
4. Ir jūsų, mirusių teisume, dvasios gyvens ir džiaugsis, ir jų dvasios nepražus, nei jų atminimas išliks Didžiojo akivaizdoje visoms pasaulio kartoms: todėl daugiau nebijokite jų panieka.
5. Vargas jums, nusidėjėliai, kai mirsite, jei mirsite savo nuodėmių turtuose, ir tie, kurie yra kaip jūs, apie jus sakys: „Palaiminti nusidėjėliai: jie matė visas savo dienas.“
6. Ir kaip jie mirė klestėdami ir turtingi, ir nematė savo gyvenime nei priespaudos, nei žmogžudystės; ir jie mirė garbingai, ir teismas jiems nebuvo įvykdytas per jų gyvenimą.“
7. Žinokite, kad jų sielos bus nuleistos į Šeolą, ir jie bus apgailėtini savo dideliame sielvarte.
8. Ir į tamsą, pančius ir deginančią liepsną, kur siaučia sunkus teismas, įžengs jūsų dvasios; ir didysis teismas bus visoms pasaulio kartoms. Vargas jums, nes neturėsite ramybės.
9. Nesakykite apie teisiuosius ir gerus žmones gyvenime: „Savo neramiais laikais sunkiai plušėjome ir patyrėme visokių bėdų, susidūrėme su daug blogio ir buvome sunaikinti, tapome menki ir mūsų dvasia maža.“
10. Mes buvome sunaikinti ir neradome, kas mums padėtų net žodžiu. Mes buvome kankinami ir naikinami, ir nesitikėjome gyventi kasdien.
11. Mes tikėjomės būti galva, o tapome uodega. Mes sunkiai plušėjome ir neradome pasitenkinimo savo triūsu. Mes tapome nusidėjėlių ir neteisiųjų maistu, ir jie uždėjo mums savo jungą.
12. Tie, kurie mūsų nekentė ir mus mušė, viešpatavo mums; ir mes lenkėme galvas tiems, kurie mūsų nekentė, bet jie mūsų nepasigailėjo.
13. Norėjome nuo jų pabėgti, kad pabėgtume ir rastume ramybę, bet neradome vietos, kur galėtume pabėgti ir būti nuo jų saugūs.
14. Skundėmės valdovams mūsų sielvarte, šaukėme prieš tuos, kurie mus ryjo, bet jie nekreipė dėmesio į mūsų šauksmą ir nenorėjo išgirsti mūsų balso.
15. Jie padėjo tiems, kurie mus apiplėšė ir rijo, ir tiems, kurie mus mažino; jie slėpė savo priespaudą ir nenuėmė nuo mūsų jungo tų, kurie mus rijo, išsklaidė ir žudė; jie slėpė savo žmogžudystes ir neprisiminė, kad pakėlė rankas prieš mus.

104 SKYRIUS

1. Prisiekiu jums, kad danguje angelai jus prisimena geruoju Didžiojo šlovės akivaizdoje, ir jūsų vardai užrašyti Didžiojo šlovės akivaizdoje.
2. Būkite viltingi, nes anksčiau buvote sugėdinti dėl ligos ir kančios; bet dabar jūs spindėsite kaip dangaus šviesuliai, spindėsite ir būsite matomi, ir dangaus vartai jums atsivers.
3. Ir šaukdamasis šaukis teismo, ir jis tau pasirodys; nes visas tavo sielvartas bus nubaustas valdovams ir visiems, kurie padėjo tavo plėšikams.
4. Būkite viltingi ir nepalikite savo vilčių, nes jūs patirsite didelį džiaugsmą kaip dangaus angelai.
5. Ką jūs būsite įpareigoti daryti? Jums nereikės slėptis didžiojo teismo dieną ir nebūsite laikomi nusidėjėliais, o amžinasis teismas bus toli nuo jūsų per visas pasaulio kartas.
6. Ir dabar nebijokite, teisieji, kai matysite nusidėjėlius stiprėjančius ir klestinčius savo keliuose. Nebūkite jų draugais, bet venkite jų smurto, nes tapsite dangaus kareivijų draugais.

7. Ir nors jūs, nusidėjėliai, sakote: „Visos mūsų nuodėmės nebus ištirtos ir užrašytos“, vis dėlto jie kasdien užrašys visas jūsų nuodėmes.
8. Ir dabar aš jums parodysiu, kad šviesa ir tamsa, diena ir naktis mato visas jūsų nuodėmes.
9. Nebūkite bedieviai savo širdyse, nemeluokite ir nekeiskite teisingų žodžių, nekaltinkite Šventojo Didžiojo žodžių melu, nekreipkite dėmesio į savo stabus, nes visas jūsų melas ir visas jūsų bedieviškumas veda ne į teisumą, o į didelę nuodėmę.
10. Ir dabar aš žinau šią paslaptį, kad nusidėjėliai įvairiais būdais keis ir iškraipys teisumo žodžius, kalbės piktus žodžius, meluos, vykdys dideles apgaules ir rašys knygas apie savo žodžius.
11. Bet kai jie teisingai užrašys visus mano žodžius savo kalbomis ir nieko nekeis ir neatims iš mano žodžių, bet viską užrašys teisingai – visa, ką aš iš pradžių apie juos liudijau.
12. Tada aš žinau dar vieną paslaptį, kad knygos bus duotos teisiesiems ir išmintingiesiems, kad jos taptų džiaugsmo, teisingumo ir didelės išminties priežastimi.
13. Ir jiems bus duotos knygos, ir jie jomis tikės ir džiaugsis dėl jų, ir tada bus atlyginta visiems teisiesiems, kurie iš jų išmoko visus teisingumo kelius.“

105 SKYRIUS

1. Tomis dienomis Viešpats įsakė jiems sušaukti žemės vaikus ir paliudyti jiems apie jų išmintį: Parodykite ją jiems, nes jūs esate jų vadovai ir atlygis visai žemei.
2. Nes Aš ir Mano sūnus būsime su jais amžinai susivieniję teisumo keliuose jų gyvenime; ir jūs turėsite ramybę. Džiaukitės, teisumo vaikai. Amen.

106 SKYRIUS

1. Po kelių dienų mano sūnus Metušelachas paėmė žmoną savo sūnui Lamechui, ir ji pastojo nuo jo ir pagimdė sūnų.
2. Jo kūnas buvo baltas kaip sniegas ir raudonas kaip rožės žiedas, jo galvos plaukai ir ilgos garbanos buvo balti kaip vilna, o akys gražios. Kai jis atmerkė akis, jis apšvietė visus namus kaip saulė, ir visi namai tapo labai ryškūs.
3. Ir tada jis atsikėlė pribuvėjos rankose, atvėrė burną ir kalbėjosi su teisumo Viešpačiu.
4. Jo tėvas Lamechas jo išsigando ir pabėgo pas savo tėvą Metūzalą.
5. Ir jis jam tarė: „Aš pagimdžiau keistą sūnų, kitokį ir nepanašų į žmogų, panašų į dangaus Dievo sūnus; ir jo prigimtis kitokia, ir jis nepanašus į mus, ir jo akys yra kaip saulės spinduliai, ir jo veidas yra šlovingas.“
6. Ir man atrodo, kad jis kilo ne iš manęs, o iš angelų, ir bijau, kad jo dienomis žemėje gali įvykti stebuklas.
7. Ir dabar, mano tėve, aš čia, kad prašyčiau tavęs ir maldaučiau, kad nuvyktum pas Enochą, mūsų tėvą, ir išmoktum iš jo tiesą, nes jo buveinė yra tarp angelų.“
8. Išgirdęs savo sūnaus žodžius, Metušelachas atėjo pas mane iki žemės pakraščių. Jis girdėjo, kad aš ten esu, ir garsiai šaukė. Aš išgirdau jo balsą ir atėjau pas jį. Aš jam tariau: „Štai aš čia, mano sūnau, kodėl tu atėjai pas mane?“
9. Ir jis atsakė: „Dėl didelio nerimo atėjau pas tave ir dėl nerimą keliančio regėjimo prisiartinau.“
10. Ir dabar, mano tėve, paklausyk manęs: mano sūnui Lamechui gimė sūnus, kuriam nėra lygaus, ir jo prigimtis nepanaši į žmogaus prigimtį, ir jo kūno spalva yra baltesnė už sniegą ir raudonesnė už rožės žiedą, ir jo galvos plaukai yra baltesni už baltą vilną, ir jo akys yra kaip saulės spinduliai, ir jis atmerkė akis, ir tada apšvietė visus namus.
11. Ir jis atsikėlė pribuvėjos rankose, atvėrė burną ir šlovino dangaus Viešpatį.
12. Ir jo tėvas Lamechas išsigando ir pabėgo pas mane, netikėdamas, kad jis iš jo kilo, bet kad jis yra panašus į dangaus angelus; ir štai aš atėjau pas tave, kad tu man atskleistum tiesą.“
13. Ir aš, Enochas, atsakiau ir tariau jam: „Viešpats darys žemėje naują dalyką, ir tai aš jau mačiau regėjime, ir tau pranešu, kad mano tėvo Jaredo kartoje kai kurie dangaus angelai sulaužė Viešpaties žodį.“
14. Ir štai jie nusideda ir pažeidžia įstatymą, susituokia su moterimis ir nusideda kartu su jomis, veda kai kurias iš jų ir susilaukia per jas vaikų.
15. Ir jie pagimdys žemėje milžinus ne pagal dvasią, o pagal kūną, ir žemėje bus didelė bausmė, ir žemė bus apvalyta nuo visų nešvarumų.
16. Taip, visoje žemėje bus didelis sunaikinimas, bus tvanas ir didelis sunaikinimas vienerius metus.
17. Ir šis sūnus, kuris tau gimė, bus paliktas žemėje, ir jo trys vaikai bus išgelbėti kartu su juo. Kai visa žmonija, gyvenanti žemėje, mirs, jis ir jo sūnūs bus išgelbėti.
18. O dabar pranešk savo sūnui Lamechui, kad gimęs iš tiesų yra jo sūnus, ir pavadink jį Nojumi; nes jis bus jums paliktas, ir jis bei jo sūnūs bus išgelbėti nuo sunaikinimo, kuris ateis į žemę dėl visų nuodėmių ir visų neteisybių, kurios bus įvykdytos žemėje jo dienomis.
19. Ir po to bus dar daugiau neteisybės, nei ta, kuri pirmą kartą buvo įvykdyta žemėje; nes aš žinau šventųjų paslaptis; nes Jis, Viešpats, man parodė ir mane informavo, ir aš jas skaičiau dangiškose lentelėse.

107 SKYRIUS

1. Ir aš mačiau ant jų parašyta, kad karta po kartos nusižengs, kol atsiras teisumo karta, ir nusižengimas bus sunaikintas, ir nuodėmė praeis iš žemės, ir ją užlies visokie geri dalykai.
2. O dabar, mano sūnau, eik ir pasakyk savo sūnui Lamechui, kad šis gimęs sūnus iš tiesų yra jo sūnus ir kad tai ne melas.“
3. Ir kai Metušelachas išgirdo savo tėvo Henocho žodžius – nes šis jam viską slapta buvo apreiškęs – jis sugrįžo, parodė juos jam ir pavadino tą sūnų Nojumi; nes jis paguos žemę po viso sunaikinimo.

108 SKYRIUS

1. Kita knyga, kurią Henochas parašė savo sūnui Metušelachui ir tiems, kurie ateis po jo ir laikysis įstatymo paskutinėmis dienomis.
2. Jūs, kurie darėte gera, lauksite tų dienų, kol bus padarytas galas tiems, kurie daro pikta, ir galas nusikaltėlių galiai.
3. Ir palaukite, kol nuodėmė praeis, nes jų vardai bus ištrinti iš gyvenimo knygos ir iš šventųjų knygų, o jų

palikuonys bus sunaikinti amžiams, o jų dvasios bus nužudytos, ir jie verks ir raudos chaotiškoje dykumoje, ir degs ugnyje, nes ten nėra žemės.
4. Ir aš ten pamačiau kažką panašaus į nematomą debesį, nes dėl jo gylio negalėjau žiūrėti, ir mačiau ryškiai liepsnojančią ugnies liepsną ir spindinčius kalnus, besisukančius pirmyn ir atgal.
5. Ir paklausiau vieno iš šventųjų angelų, kurie buvo su manimi, ir tariau jam: „Kas yra šis spindintis daiktas? Juk tai ne dangus, o tik liepsnojančios ugnies liepsna ir verksmo, aimanų, raudojimo ir stipraus skausmo balsas.“
6. Ir jis man tarė: „Šioje vietoje, kurią matai, yra išmestos nusidėjėlių ir piktžodžiautojų dvasios, tų, kurie daro nedorybes ir iškreipia visa, ką Viešpats kalbėjo per pranašų lūpas, net ir tai, kas įvyks.“
7. Kai kurie iš jų yra užrašyti ir įrašyti viršuje danguje, kad angelai galėtų juos perskaityti ir žinoti, kas nutiks nusidėjėliams, nuolankiųjų dvasioms, tiems, kurie kankino savo kūnus ir buvo Dievo atlyginti; ir tiems, kuriuos sugėdino nedorėliai:
8. Kurie mylėjo Dievą ir nemylėjo nei aukso, nei sidabro, nei jokių pasaulio gėrybių, bet atidavė savo kūnus kankinimams.
9. Kurie nuo pat savo atsiradimo negeidė žemiško maisto, bet viską laikė trumpalaikiu atodūsiu ir atitinkamai gyveno. Viešpats juos labai išbandė, ir jų dvasios buvo rastos tyros, kad jie galėtų šlovinti Jo vardą.
10. Ir visus jiems skirtus palaiminimus Aš aprašiau knygose. Ir jis paskyrė jiems jų atlygį, nes jie buvo tokie, kurie mylėjo dangų labiau nei savo gyvenimą pasaulyje, ir nors buvo trypiami nedorėlių kojomis, patyrė jų pažeminimą ir užgauliojimus ir buvo sugėdinti, vis dėlto jie šlovino Mane.
11. Ir dabar Aš pašauksiu gerųjų dvasias, priklausančias šviesos kartai, ir pakeisiu tuos, kurie gimė tamsoje, kurie kūne nebuvo apdovanoti tokia garbe, kokios nusipelnė jų ištikimybė.
12. Ir Aš iškelsiu spindinčią šviesą į tuos, kurie pamilo mano šventąjį vardą, ir pasodinsiu kiekvieną į jo garbės sostą.
13. Ir jie spindės nesuskaičiuojamą daugybę kartų, nes teisingumas yra Dievo teismas; nes ištikimiesiems Jis duos ištikimybę tiesių takų buveinėje.
14. Ir jie matys tuos, kurie gimė tamsoje, vedamus į tamsą, o teisieji spindės.
15. Ir nusidėjėliai garsiai šauks ir matys juos spindinčius, ir jie tikrai eis ten, kur jiems nustatytos dienos ir laikai.“